

İNÖNÜ
ÜNİVERSİTESİ

INUAFAM
İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ AFRİKA ARAŞTIRMALARI MERKEZİ
İNÖNÜ UNIVERSITY CENTER FOR AFRICAN STUDIES
مركز البحوث الإفريقية بجامعة إنونو

AFRICANIA
INTERNATIONAL AFRICAN STUDIES JOURNAL OF İNÖNÜ UNIVERSITY

**INTERNATIONAL
AFRICA
SYMPOSIUM
ABSTRACT BOOKLET** | **ULUSLARARASI
AFRİKA
SEMPOZYUMU
ÖZET KİTAPÇIĞI**

25-27.05.2024

EDITOR

Doç. Dr. İsaıl Söylemez

Uluslararası Afrika Sempozyumu

Editör

Doç. Dr. İsmail Söylemez

MALATYA 2024

İnönü Üniversitesi Yayınları: 175

Uluslararası Afrika Sempozyumu

Editör

Doç. Dr. İsmail Söylemez

ISBN

978-625-8293-50-0

Sertifika No

49391

Genel Yayın Yönetmeni

Prof. Dr. Cengiz Yakıncı

Genel Yayın Yönetmeni

Görsel Sanat Yönetmeni

Öğr. Gör. Bünyamin Bayram

Yayınevi Müdürü

Necati Bay

Adres

Merkez Kampüs, 44280 Battalgazi/MALATYA
0422 377 32 24 e-posta: yayinevi@inonu.edu.tr

Baskı

İnönü Üniversitesi Matbaası
Temmuz 2024

Bu kitabın yayım hakkı İnönü Üniversitesine aittir. 5846, 2936 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereği herhangi bir bölümü, resmi veya yazısı, yazarların, yayımcısının yazılı izni alınmadan tekrarlanamaz, basılamaz, kopyası çıkarılamaz, fotokopisi alınamaz, hiçbir biçimde, hiçbir yolla çoğaltılamaz ve dağıtılamaz. Yazıların ve görsellerin yasal sorumluluğu yazarlara aittir.

INTERNATIONAL AFRICA SYMPOSIUM ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

KURULLAR / BOARDS

ONUR KURULU / HONOR BOARD

Prof. Dr. Ahmet KIZILAY - İnönü Üniversitesi Rektörü (Başkan)
Prof. Dr. Yasin AKTAY - Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Doç. Dr. Selim ARGUN - Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı
Abdullah EREN - YTB Başkanı
Serkan KAYALAR - TİKA Başkanı
Bayram TAŞKIN - Battalgazi Belediye Başkanı
Hüseyin SÖYLEMEZ - Memursen Malatya İl Başkanı
Mohammad ALRASHED - Stratejik Düşünce Grubu Derneği Başkanı

DÜZENLEME KURULU / ORGANIZING BOARD

Doç. Dr. İsmail SÖYLEMEZ, İnönü Üniversitesi, Düzenleme Kurulu Başkanı
Doç. Dr. Ayşe TOMAT YILMAZ, Milli Eğitim Bakanlığı
Doç. Dr. Gökhan BOZBAŞ, Shanghai University
Doç. Dr. Mürsel BAYRAM, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi
Doç. Dr. Yunus NAMAŞ, Fırat Üniversitesi
Doç. Dr. Yunus TURHAN, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Dr. Gökhan KAVAK, Anadolu Ajansı
Dr. Mohamadou Aboubacar MAIGA, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Dr. Recep Şehitoğlu, Gaziantep Üniversitesi
Dr. Selahattin YILDIRIM, İnönü Üniversitesi
Dr. Semra TAYDAŞ OSMAN, RWTH Aachen Üniversitesi
Dr. Zahide PARLAR, İnönü Üniversitesi
Ercan DEMİRCİ, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi
Esmâ KARADAĞ, Leiden Üniversitesi
Yunus BALLI, Kırklareli Üniversitesi
Orhan SEZGİN, Harran Üniversitesi
Erhan VARGÜN, TİKA
Beyza Betül EKİCİ, İnönü Üniversitesi
Gülşen Yağmur YOLCU, İnönü Üniversitesi

SEKRETERYA / SECRETARIAT

İlknur ÖKKE
Kenan TOPRAK
Mehmet Salih AKÇAY
Şeyma İNAN
Zeynep SARI
Mehmet Furkan KELEŞ

DİZGİ-TASARIM | LAYOUT – DESIGN

İlknur ÖKKE
E-Posta: ilknurokke0@gmail.com

INTERNATIONAL AFRICA SYMPOSIUM ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

BİLİM KURULU / SCIENCE BOARD

- Prof. Dr. Abdallah Bakhit Saleh, Encemine Üniversitesi, Çad
Prof. Dr. Abdulkadir Baharçipek, İnönü Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Adnan Karaismailoğlu, Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili, Maarif Vakfı, Türkiye
Prof. Dr. Ahmet Karadağ, İnönü Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Ahmet Kavas, Büyükelçi, Türkiye
Prof. Dr. Ahmet Uysal, Katar Yunus Emre Enstitüsü, Türkiye
Prof. Dr. Ali Büyükaslan, İstanbul Medipol Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Ali Güzelyüz, İstanbul Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Belil Abdelkarim, Chadli Bin Jadid University, Cezayir
Prof. Dr. Cemalettin Erdemci, Siirt Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Emin Çelebi, İnönü Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Gökhan Tuncel, İnönü Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Harouna Almahadi Maiga, University Of Letters And Human Sciences Of Bamako, Mali
Prof. Dr. Hicabi Kırilangıç, T.C. Tahran Büyükelçisi, İran
Prof. Dr. İbrahim Çapak, Bingöl Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. İhsan Süreyya Sırma, Türkiye
Prof. Dr. M. Mahfuz Söylemez, Yakın Doğu Üniversitesi, Kıbrıs
Prof. Dr. Mehmet Kubat, İnönü Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Mehmet Özkan, Milli Savunma Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Muddathir Abdel-Rahim, Uluslararası Afrika Üniversitesi, Sudan
Prof. Dr. Mohammed Haron, Botswana University, Güney Afrika
Prof. Dr. Mohamed El- Moctar El-Shinqiti, Qatar University, Katar
Prof. Dr. Murat Kayacan, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Nadir Özkuyumcu, Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Neslihan Derin, İnönü Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Oğuzhan Göktolga, Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Sedat Aybar, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Suna Ağildere, T.C. Paris Eğitim Müşaviri, Fransa
Prof. Dr. Süleyman Kızıltoprak, Dumlupınar Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Şahap Bulak, Siirt Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Talip Küçükcan, T.C. Cakarta Büyükelçisi, Endonezya
Prof. Dr. Yasin Aktay, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Abdullah Özdağ, Nevşehir Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Abdurrahim Sıradağ, İstanbul Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Ayşe Tomat Yılmaz, Meb, Türkiye
Doç. Dr. Gökhan Bozbaş, Meb, Türkiye
Doç. Dr. Murat Sezik, İnönü Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Musa Balci, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Yusuf Ziya Gökçek, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Dr. Abdurrahman Ali, Samara University, Etiyopya
Dr. Ahmat Mahamat Oumar, Karabük Üniversitesi, Türkiye
Dr. Ahmet İğdi, Muş Alparslan Üniversitesi, Türkiye
Dr. Askia Nasir Kabara, Kano University, Nijerya
Dr. Halil İbrahim Erol, Kırklareli Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Mbaye Lo, Duke University, Nijerya
Dr. Mohamed Jama Madar, Amaoud University, Somali
Dr. Mohamoud Yusuf Muse, Hargeisa University, Somali
Dr. Muhammed Osman, Uluslararası Afrika Üniversitesi, Sudan
Dr. Semra Taydaş Osman, Rwth Aachen Üniversitesi, Almanya
Dr. Krimi Hakima, University Of Moulay Ismail, Fas
Dr. Selahattin Polatoğlu, İnönü Üniversitesi, Türkiye
Dr. Serhat Orakçı, İnsamer, Türkiye
Dr. Usame Eşkar, Uluslararası Afrika Üniversitesi, Sudan

BİLDİRİ ÖZETLERİ

**Strengthening Ties Between Turkish And Central African Peoples: The Role and Stakes of Cultural,
Educational, Media, and Diaspora**

Abdoul-Aziz Ishak Lamine

King Fayçal Universite, N'Djaména, Chad

izhak86@yahoo.fr

Abstrac

By ascending to seventeenth place in the world ranking of economic powers, Turkey, a member of the G20, has established itself as an essential state with which a significant number of developed and developing countries must cooperate. As a result, this great nation is at the forefront of all interests and attends almost all international meetings.

Parallel to the meteoric rise of Turkey, the countries of Central Africa are experiencing remarkable developments. Given the similarity of the stakes faced by both Turkey and the countries of Central Africa, all marked by a context of globalization, we believe that the States of Central Africa need to work closely with Turkey more than ever and vice versa. Therefore, it is crucial to enhance cooperation between the two countries. However, said cooperation cannot be crowned with success without strengthening links between peoples through the establishment and strengthening of cultural and educational exchanges, media cooperation, and the increased involvement of diasporas. The purpose of this study is to emphasize the importance of key sectors like culture, education, media, and diasporas in strengthening ties between people.

My proposed paper will employ a comprehensive approach to provide a comprehensive overview that includes all the aforementioned areas. This, with the aim of coming out with concrete proposals, likely to contribute to strengthening ties between the Turkish people and those of Central Africa. We will therefore dwell on the stakes of such initiatives.

Key Words: Turkey, Central Africa, culture, education, media, diaspora.

Renforcement Des Liens Entre Les Peuples Turc Et d'Afrique Centrale : Rôle Et Enjeux Des Échanges Culturels, Éducatifs, Médiatiques Et De La Diaspora

Abdoul-Aziz Ishak Lamine

King Fayçal Universite, N'Djaména, Chad

izhak86@yahoo.fr

Résumé

En grimant au dix-septième rang du classement mondial des puissances économiques, la Turquie, membre du G20, s'impose comme un Etat incontournable avec qui un nombre non négligeable de pays développés ou en voie de développement doivent coopérer. D'où cette grande nation est au centre de tous les intérêts et assiste pratiquement à tous les rendez-vous internationaux.

Parallèlement à l'ascension fulgurante de la Turquie, les pays d'Afrique centrale connaissent des évolutions remarquables. Compte tenu de la similarité des défis rencontrés aussi bien par la Turquie que les pays d'Afrique centrale, les tous marqués par un contexte de globalisation, nous pensons que les Etats d'Afrique centrale ont plus que jamais besoin de la Turquie et vice-versa. D'où cette impérieuse nécessité de renforcer la coopération bilatérale. Or, ladite coopération ne saurait réussir sans le renforcement des liens entre les peuples à travers l'établissement et l'affermissement des échanges culturels, éducatifs, la coopération médiatique et l'implication accrue des diasporas. La présente étude entend mettre en exergue le rôle que devraient jouer des secteurs clefs comme la culture, l'éducation, les médias, les diasporas dans le renforcement des liens entre les peuples.

La communication que nous proposons adoptera une approche holistique afin de proposer une vue d'ensemble exhaustive qui prendra en compte les domaines précités. Ce, dans l'objectif de sortir avec des propositions concrètes, de nature à contribuer au renforcement des liens entre le peuple turc et ceux d'Afrique centrale. Aussi allons-nous nous appesantir sur les enjeux de telles initiatives.

Mots-clés: Turquie, Afrique Centrale, culture, éducation, médias, diaspora

African Religious Studies Guineans Tuba Town as Example

Dr. Abdourahamane Sacko

Cairo, Egypt

Sackoabdurahamane@icloud.com

Abstract

This research is talking about the title ,African religious studies (guinean'sTuba Town as illustration),it is divided into :introduction and three sections.

He talked in the introduction about the importance of religion in the life of mankind, and that his need to it is beyond the one of foods and drinks, and that grows into the person according to the environment he lives in, the circumstances around him,and by looking at ideological and scientical capacities.

He entitled the first section introducing the Guinean's Tuba Town.

It is situated in North-east of the Republic of Guinea Conakry in region of Fouta Djanlon precisely in the Gaouwal city ,it is a big and blessed town, it is founded by the big koutob Abu Mouhamed Elhag Salim,it was among the famous and greatest ouest towns in Guinea, built by knowledge and righteousness and succession ,it was immersed by those are clever in sciences and raisons.

It appeared in Tuba's Town saints and righteous people,it is founded in 1229 H.

He entitled the second section by the scholar Muhy Din Abdul kadiri Diaby and his efforts in the field of African religious studies.

He, the scholar Abdul kadiri Diaby son of Cheick Muhammad Taslim (first) was born in 1830,he received sciences from his father ,he died in Tuba's Town (may Allah forgive him) in 1905.

He fulfilled the history of Tuba's Town and did not let any place for other person after him, he let compilations that gave its own sufficiency in the field of teaching, he wrote in all arts whether in Islamic studies as (faith, jurisprudence and its principles and also Arabic language sciences as (grammar, rethoric) he organised from the poetry that knocked every knowledge aims during lifetime, he apprehended from Arabic language words that made him a head in the language that no one can match him.

From his compilations: practicable book.

He entitled the third sectionby the scholar Muhammad (second) Diaby and his efforts in the field of African religious studies.

He is jurist multiskilled and head of Arabic language and its arts in Tuba's Town during his lifetime; he is one of the famous Guinean's personalities in the beginning of passed century.

He was born in Djumada (1) 1277 and died in 1347H.

From his compilations:abridgement of advisory opinion in generalised matters ,he aimed the comment about a number of scientific issues that generalised the disasters.

Key Words: African, Religious, Studies, Guineans, Tuba

الدراسات الدينية الإفريقية (مدينة طوبى الغينية نموذجاً)

Dr. Abdourahamane Sacko

Cairo, Egypt

Sackoabdourahamane@icloud.com

الملخص

يدور هذا البحث حول موضوع الدراسات الدينية الإفريقية (مدينة طوبى الغينية نموذجاً) وقد قسمه الباحث إلى مقدمة وثلاثة مباحث:

تناول في المقدمة أهمية الدين في حياة الإنسان، وأن حاجته إليه فطرية تفوق حاجته إلى الطعام والشراب، وهو ينمو عند الإنسان بحسب البيئة التي يعيش فيها والظروف المحيطة به، وبالنظر إلى اتساع المدارك الفكرية والمعرفية. عنون للمبحث الأول ب: نبذة تعريفية بمدينة طوبى الغينية. وهي تقع في ناحية الشمال الغربي من جمهورية غينيا كوناكري في منطقة فوتا جالون، وعلى وجه التحديد بمقاطعة غاوول، وهي مدينة كبيرة مباركة بناها القطب الأكبر أبو محمد الحاج سالم، وكانت من أعظم مدائن الغرب شهرة، معمرة بالعلم والصلاح والولاية، مغمورة بذوي البراعة في العلوم والدراسة، ظهر فيها أولياء صالحون، تم تأسيسها سنة 1229 هـ.

وعنون للمبحث الثاني ب: العلامة محي الدين عبدالقادر جاي وجهوده في مجال الدراسات الدينية الإفريقية. وهو العلامة عبدالقادر جاي ابن الشيخ محمد التسليمي الأول، ولد عام 1830م وتلقى العلم على يد والده، وتوفي رحمه الله بمدينة طوبى عام 1905م، ولقد ملأ تاريخ مدينة طوبى، فلم يبق لغيره مكان فيه بعده، وترك من التأليف ما أعطى لها اكتفاء ذاتياً في مجال التعليم، فألف في كل فن سواء في علوم الشريعة كالعقيدة والفقه وأصوله، أم في علوم اللغة العربية كالنحو والبلاغة، ونظم من الشعر ما طرق به كل الأغراض المعروفة في وقته، ووعى من مفردات اللغة العربية ما جعله إماماً في اللغة لا يبارى. ومن مؤلفاته: كتاب نهجة السالك في الفقه.

وعنون للمبحث الثالث ب: العلامة محمد التسليمي الثاني جاي وجهوده في مجال الدراسات الدينية الإفريقية. وهو الفقيه المجتهد والأصولي المتفنن وإمام اللغة العربية وآدابها ب: طوبى في عصره، وأحد أبرز الوجوه الغينية في مطلع القرن المنصرم، ولد في طوبى في جمادى الأولى سنة 1277هـ، وكانت وفاته سنة 1346هـ، ومن مؤلفاته: اختصار الفتوى فيما عمت به البلوى، وقد رام فيه التعليق على جملة من المسائل والقضايا العلمية التي عمت بها البلوى في زمانه.

الكلمات المفتاحية: الدراسات الدينية – الإفريقية، طوبى، الغينية.

Language and Identity Issues Amongst African Diaspora Communities in Türkiye

Abdulkadir Abdulrahim

Çukurova University, Adana, Türkiye

ababdulrahim@live.com

Abstract

The language and identity of Africans in Türkiye present a rich tapestry of cultural diversity and complexity. Many Africans living in Türkiye bring with them their native languages, traditions, and customs, contributing to the multicultural fabric of Turkish society. Language serves as a vital component of African identity in Türkiye. While Turkish is the dominant language in the country, many Africans maintain their mother tongues, which vary widely across the continent. These languages often serve as a link to their cultural heritage and roots, providing a sense of belonging and identity within the Turkish context. This research aims to investigate the role of language in shaping the identities of African diaspora communities residing in Türkiye. As a country at the crossroads of Europe and Asia, Türkiye has become home to diverse immigrant populations, including people of African descent. Language plays a pivotal role in the construction and expression of cultural identity, facilitating connections to heritage, community, and belonging. This study seeks to explore how African diaspora communities in Türkiye navigate linguistic diversity, maintain connections to their linguistic background, and negotiate identity in a multicultural context. Through qualitative methods such as interviews and language analysis, this research aims to shed light on the complex interplay between language and identity among African diaspora populations in Türkiye. By shedding light on the linguistic practices, experiences, and challenges of African diaspora individuals, the research aims to inform policies and initiatives that promote linguistic and cultural diversity, inclusion, and integration in Türkiye. Moreover, this research seeks to empower African diaspora communities to maintain and celebrate their linguistic heritage while fostering a sense of belonging and cultural pride in their adopted homeland of Türkiye.

Key Words: Africans, Identity, Language, Diaspora, Türkiye

Evaluation of Scholarly Sources on the Sudanese Condominium Period (1899-1956)

Assoc. Dr. Abdullah Özdağ

HBV University, Nevşehir, Türkiye

abdullahozdag1@gmail.com

ORCID: 0000-0002-5775-8264

Abstract

Academics undoubtedly evaluate sources related to their field of study when writing about historical developments. The production of more academically rigorous outputs in the field of study in question is contingent upon the comprehensive utilisation of the existing literature within that field. When we look at the studies on Sudan in Turkey, we see that a significant number of works have started to be produced. Consequently, studies of literature from Sudan are becoming increasingly significant. The Condominium Period, which lasted approximately 60 years, was a period during which British and Egyptian joint administration was observed. Given the considerable influence that Britain exerted in the region, it is important to note that the official sources in the region are located in British archives. Additionally, there are significant manuscripts in the Egyptian and Sudanese archives. On the other hand, there are important works written by British-Egyptian statesmen who served in the region. In the latter half of the 20th century, Sudan began to be examined scientifically, with the publication of important objective studies. The first scientific studies were conducted on this date, and the results of these studies led to significant changes in the writing style regarding Sudan. Undoubtedly, this situation is also applicable to other colonial countries in Africa. Consequently, this study will endeavour to conduct an evaluation by examining both periodical sources and current sources pertaining to the years during which Sudan was under colonial rule.

Key Words: Sudan, Condominium, Colonialism, England, Egypt.

Sudan’da Kondominyum Döneme İlişkin Bilimsel Kaynakların Değerlendirilmesi (1899-1956)

Doç. Dr. Abdullah Özdağ

HBV Üniversitesi, Nevşehir, Türkiye

abdullahozdaq1@gmail.com

ORCID: 0000-0002-5775-8264

Özet

Akademisyenler tarihsel gelişmeleri kaleme alırken şüphesiz inceleme alanına yönelik kaynakları değerlendirmeye almaktadır. Akademik çalışmaların daha nitelikli çıktılar üretmesi, mevcut çalışma alanına yönelik literatürün eksiksiz olarak kullanılmasına bağlıdır. Türkiye’de Sudan’a yönelik çalışmalara bakıldığında önemli sayıda eser verilmeye başladığı görülmektedir. Dolayısıyla Sudan’a yönelik literatür çalışması da giderek artan bir önem taşımaktadır. Kondominyum Dönem İngiliz ve Mısır ortak idaresinin görüldüğü yaklaşık 60 yıllık bir süreci ifade etmektedir. Bölgede İngiliz nüfuzunun güçlü olarak tesis edildiği düşünüldüğünde bölgedeki resmi kaynakların İngiliz arşivlerinde olduğu ifade edilmelidir. Buna ilaveten Mısır ve Sudan arşivlerinde de önemli yazmalar vardır. Diğer yandan bölgede görev yapan İngiliz-Mısırlı devlet adamlarının kaleme aldığı önemli eserler bulunmaktadır. Nihayetinde, Sudan’ın bilimsel olarak incelemeye alındığı ve nesnel akademik çalışmaların yapıldığı tarihler 1950’lerden sonrasına denk düşer. İlk bilimsel çalışmalar bu tarihten itibaren görülmüştür ki bu eserler vesilesiyle Sudan’a yönelik yazım tarzında önemli değişimler görülmüştür. Şüphesiz bu durum Afrika’nın diğer sömürge altındaki ülkeleri için de geçerlidir. Sonuç olarak bu çalışma, Sudan’ın sömürge altında olduğu yıllara ilişkin hem dönemsel kaynakları hem de güncel kaynakları incelemeye alarak değerlendirmede bulunmaya çalışacaktır.

Key Words: Sudan, Kondominyum, Sömürgecilik, İngiltere, Mısır.

**The Importance of Ottoman Archives in the Historiography of North African Countries: An Example
of Determining the Date of Al-Marj's Reestablishment in the Berka Region**

Rsch. Ast. Phd. Abdullah Taha Yıldız

Dumlupınar University, Kütahya, Türkiye

Abdullahtaha.yildiz@dpu.edu.tr

ORCID: 0000-0001-8475-339X

Abstract

The region of Barqa, which constitutes the eastern part of present-day Libya, covers an area of over 800,000 km², occupying more than half of the country's territory. While the majority of the region is located within the Sahara Desert, its northern parts have a relatively mild climate. The region is home to vibrant economic life, thanks to its agricultural suitability and its position on trade routes. After the Islamic conquests, the region experienced a lively economic life, followed by a long period of decline. From the 15th century onwards, it entered a phase of renaissance, which accelerated from the 19th century onwards.

The period when the Ottoman Empire directly linked the administration of the Tripolitania Province to the central government in 1835 is referred to as the Second Governors period. During this period, Ottoman administrators, after subjugating the region, made great efforts for the development of the province through large investments. In the region of Barqa, administered under the name of Benghazi Sanjak, the establishment of the city of al-Marj coincides with this period.

Modern sources mention 1842 as the date of the reestablishment of the city of al-Marj. Travelers who visited the region in the second half of the 19th century mentioned that the reestablishment coincided with the 1845s, but there is also a narrative stating that it was founded at the beginning of the 1850s. However, despite not much time has passed since then, there is no definitive information about the reestablishment of this ancient city, located in the center of the most important agricultural basin in the Barqa region.

Of course, the biggest shortcoming of the information provided is the lack of utilization of the archives of the Ottoman Empire, which administered the region during that period. Indeed, when the Ottoman Archives are examined, it is possible to access records of many significant activities related to the region. Based on these researches, it is seen that the reestablishment of the city of Merc, which can be considered within the scope of investment activities, corresponds to the year 1852.

The significance of the Ottoman Archives emerges prominently in comprehending the modern history of North Africa, and specifically Libya, as they offer access to detailed information, even at the minutest level. Since obtaining correct information forms the basis of establishing and interpreting the connection between events correctly, it is essential for new research on the region to utilize the Ottoman Archives.

Key Words: Al-Marj, Barka, Libya, North Africa, Ottoman Archives

**Kuzey Afrika Ülkelerinin Tarih Yazımında Osmanlı Arşivlerinin Önemi: Berka Bölgesi'nde Merc'in
Yeniden Kuruluş Tarihinin Belirlenmesi Örneği**

Arş. Gör. Dr. Abdullah Taha Yıldız

Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya, Türkiye

Abdullahtaha.yildiz@dpu.edu.tr

ORCID: 0000-0001-8475-339X

Özet

Günümüz Libya'sının doğusunu oluşturan Berka Bölgesi 800 bin km²'yi aşan yüz ölçümüyle ülkenin yarısından fazla bir alanı kaplamaktadır. Büyük kısmı Büyük Sahra'nın içerisinde yer alan bölgenin kuzey kısımları ise oldukça ılıman bir iklime sahiptir. Tarıma elverişli ve üzerinde bulunduğu ticaret güzergahı sebebiyle canlı bir iktisadi hayatın bulunduğu şehirlere sahiptir. İslam fetihlerinden sonra canlı bir ekonomik hayat ve sonrasında uzunca bir süre fetret devri yaşayan bölgenin 15. Yüzyıldan itibaren yeniden kalkınma evresine girdiği ve 19. Yüzyıldan itibaren ise bunun hız kazandığı görölmektedir.

1835'te Osmanlı'nın Trablusgarp Eyaletinin idaresini doğrudan merkezi hükümete bağladığı döneme İkinci Valiler dönemi denilmektedir. Bu süreçte Osmanlı idarecileri bölgeyi itaat altına aldıktan sonra büyük yatırımlarla eyaletin gelişmesi için çaba harcamışlardır. Bingazi Sancağı adı altında idare edilen Berka Bölgesi'nde ise Merc şehrinin kuruluşu bu döneme denk düşmektedir.

Merc şehrinin yeniden kuruluşu hakkında modern kaynaklarda 1842 tarihi geçmektedir. 19. Yüzyılın ikinci yarısında bölgeyi ziyaret eden seyyahlarda ise yeniden kuruluşun 1845'li yıllara tesadüf ettiğini işareten bir anlatı olmakla birlikte 1850'lerin başında kurulduğunu belirten bir rivayet de yer almaktadır. Ancak günümüzde Berka bölgesinin en önemli tarım havzasının merkezinde yer alan bu kadim şehrin yeniden kuruluşuna dair -üzerinden çok geçmemesine rağmen- kesin bir bilgi bulunmamaktadır.

Elbette ki verilen bu bilgilerin en büyük eksikliği bölgenin o dönem idaresini elinde bulunduran Osmanlı Devleti'nin arşivlerinden faydalanmamış olmasıdır. Nitekim Osmanlı Arşivlerinden araştırmaya girildiğinde bölgeye yönelik önemli birçok faaliyetin kaydına ulaşmak mümkündür. Yatırım faaliyetleri kapsamında ele alınabilecek Merc şehrinin yeniden kuruluşunun bu araştırmalar neticesinde 1852 yılına tekabül ettiği görölmektedir.

Genelde Kuzey Afrika, özelde ise Libya'nın modern tarihinin anlaşılması açısından en küçük detaylara kadar bilgi edinme imkanını oluşturan Osmanlı Arşivlerinin kıymeti ortaya çıkmaktadır. Doğru bilgiye ulaşmanın olaylar arasındaki bağlantıyı doğru oluşturma ve doğru yorumlamanın temeli olması hasebiyle bölgeye dair yapılacak yeni araştırmaların Osmanlı Arşivlerini kullanması elzem bir nokta olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Berka, Libya, Merc, Kuzey Afrika, Osmanlı Arşivi.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

Muslims in the African Media

Dr. Muhammad Abdulqadir Sulaiman

University of Abuja, FCT Nigeria

Abdulqadir.muhammad@uniabuja.edu.ng - aburaudah25@gmail.com

Abstract

This paper explores the representation of Muslims within the African media landscape, focusing on the various narratives and portrayals that influence public perception and intercultural relations across the continent. Through a content analysis of diverse media outlets including newspapers, television, and digital platforms in several African countries, we identify recurring themes and biases in the depiction of Muslim communities. The study highlights how these media portrayals can both reflect and shape socio-political dynamics, particularly in contexts where Muslims are in the minority or where religious tensions are pronounced. Additionally, the paper examines the role of media in either perpetuating stereotypes or promoting understanding, and considers the impact of such representations on Muslim integration and societal cohesion. By comparing different media ecosystems, this analysis offers insights into the complex interplay between media practice and religious identity in Africa, providing a nuanced understanding of the challenges and opportunities for more inclusive and accurate media narratives. Material is provided from both primary and secondary sources with emphasis on contemporary reports and broadcasting.

Key Words: Media, Biases, Religion, Muslim Communities, None Muslim Communities.

The Flourishing of Relations With Türkiye. Is It Algeria's Chance to Get Rid of French Influence

Phd Student Ahlam Ahmaid

Kırıkkale University, Kırıkkale, Türkiye

imiahlam23@gmail.com

ORCID: 0000-0002-4763-5869

Abstract

Turkish-Algerian relations have witnessed rapid growth in recent years in light of great political harmony around important regional political files whose scope is expanding rapidly, in parallel with the development of bilateral relations, especially in the economic aspect and the two countries' pursuit of openness. Bilateral and joint economic prospects on the African continent. On the political side, President Abdelmadjid Tebboune, since President Abdelmadjid Tebboune came to power in Algeria, has taken political positions that match Turkish trends in many files, including the Libyan file militarily and politically, and what is related to the recent developments in Tunisia, and the traditional positions between the two countries egarding the Palestinian issue and Israel's efforts to penetrate the African continent through the African Union.

Key Words: Türkiye, Algeria, French influence, Relations between Algeria and Türkiye

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

ازدهار العلاقات مع تركيا. هل هي فرصة الجزائر للتخلص من النفوذ الفرنسي؟

Phd Student Ahlam Ahmaid

Kırıkkale University, Kırıkkale, Türkiye

imiahlam23@gmail.com

ORCID: 0000-0002-4763-5869

الملخص

وتشهد العلاقات التركية الجزائرية نموا سريعا في السنوات الأخيرة في ظل تناغم سياسي كبير حول ملفات سياسية إقليمية مهمة يتسع نطاقها بسرعة، بالتوازي مع تطور العلاقات الثنائية، خاصة في الجانب الاقتصادي وسعي البلدين إلى الانفتاح. . الآفاق الاقتصادية الثنائية والمشاركة في القارة الإفريقية. وعلى الجانب السياسي، اتخذ الرئيس عبد المجيد تبون منذ وصول الرئيس عبد المجيد تبون إلى السلطة في الجزائر، مواقف سياسية تتوافق مع التوجهات التركية في العديد من الملفات، من بينها الملف الليبي عسكريا وسياسيا، وما يتعلق بالتطورات الأخيرة في تونس، والمواقف التقليدية بين البلدين تجاه القضية الفلسطينية ومساعي إسرائيل لاختراق القارة الأفريقية عبر الاتحاد الأفريقي

الكلمات المفتاحية: تركيا. الجزائر. النفوذ الفرنسي. العلاقات بين الجزائر وتركيا

A Comparative Analysis of Drug Abuse Patterns in Pakistan, Afghanistan and Africa

Dr. Ahmad Ali - Dr. Sameer Ul Khaliq Jan - Ayub Khan

*Abdul Wali Khan University Mardan, Shaheed Benazir Bhutto University Sheringal, University of
Peshawar, Pakhtunkhwa, Pakistan*

dr.ahmadaup@gmail.com - sameer@sbbu.edu.pk

Abstract

The current study highlights the diverse socio-cultural, economic, and geopolitical factors affecting drug abuse and its marketing in the study areas. Based on interdisciplinary perspectives like public health, sociology, criminology and international relations, it seeks to expose the similarities, dissimilarities and unique challenges allied to the use of drugs and its marketing in these geographically different circumstances. This study discovered the prevalence and varieties of drugs used in each area, like opioids, cannabis, stimulants, and synthetic substances. Similarly, it also discloses historical, economic, and geopolitical factors that underwrite the production, distribution, and consumption of drugs, such as the opium trade in Afghanistan, cannabis cultivation in Pakistan, and the advent of new psychoactive stuff in Africa. Furthermore, this also invites poverty, unemployment, social marginalization, dependence and terrorism in the study areas. It also delineated the moulding of cultural attitudes towards drugs, religious beliefs, and traditional practices along with stigma association and discrimination faced by drug users. Additionally, public health, criminal justice, human rights issues, infectious diseases as HIV/AIDS and hepatitis, infectious diseases such as HIV/AIDS and hepatitis, drug-related crime, violence, and corruption in societal stability and governance are common in both areas. In this way, the responses of governments, non-governmental organizations and international agencies to address challenges of addiction trafficking and prevention while initiatives of addict treatment and rehabilitation, law enforcement efforts and promoting public safety are also the target of this study. In light of the entire research the study recommends and concludes to adopt a widespread approach for addressing this curb in the concerned regions however enhanced regional cooperation, international partnerships, and policy coordination to effectively combat transnational drug trafficking networks and promote sustainable development and security in these regions are also of worth consideration and is demand of the researcher.

Keywords: Drug abuse patterns; Africa, Pakistan, Afghanistan

An Analysis of Family, Marriage, and Divorce in Pakhtun and African Social Systems

Dr. Ahmad Ali - Dr. Sameer Ul Khaliq Jan - Dr. Zahir Shah - Salman Ahmad

*Abdul Wali Khan University Mardan, Shaheed Benazir Bhutto University Sheringal,
Abdul wali Khan University Mardan, Abdul wali Khan University Mardan, Pakhtunkhwa, Pakistan*
dr.ahmadaup@gmail.com - sameer@sbbu.edu.pk

Abstract

Family, marriage customs and divorce practices across Pakhtun and African societies. This study clarifies the societal analogy of both societies based on religious, tribal, anthropological, historical and sociological perspectives. It further elaborates a deep understanding of the complex dynamics shaping familial and marital relationships in these different cultural settings. Both societies give importance to joint & extended family systems, clan affiliations and patriarchal authority for shaping social organization, and identity formation while having some variations in family dynamics, such as the prevalence of polygyny in certain African cultures and its parallels with polygamous practices observed among Pakhtun's communities. Furthermore, some customs and rituals surrounding marriage like negotiations, bridewealth exchanges, and ceremonial financing, highlighting the importance of communal participation and familial consent are more similar in both societies whereas some divergent practices, such as marriage age, bride selection, wedding festivities reflecting the diverse cultural norms and religious influences are also found in both societies. Moreover, attitudes towards divorce/dissolution of marriage are being considered as a social stigma and a legal alternative for resolving couple disputes although considering the role of religious teachings, customary laws and community norms in regulating divorce proceedings by keeping in mind the impact of industrialization, modernization, urbanization and legal reforms in changing attitudes towards divorce and family stability in both cultural contexts. Similarly, the intersections of gender, power, and socio-economic factors in shaping family dynamics and marital relationships between both societies and among its different communities, It examines the impact of patriarchal norms, patrilineal inheritance systems, and gender roles on women's autonomy and marital decision-making, highlighting both constraints and agency within familial structures.

Key words; Family, Marriage, divorce, Africa, Pakistan

**A Literature Review on Climate Change-Migration Nexus in Africa:
Enriching the Understanding of An Old Phenomenon**

Akilu Murtala

Hacettepe University, Ankara, Türkiye

akilu2018@gmail.com

ORCID: 0000-0002-5532-7321

Abstract

The phenomenon of Climate change and its attendant ramifications has engaged the attention of many scholars in recent times. A major focus of both policy makers and researchers has been on the impact of climate change on migration. Yet still, knowledge in climate change migration-nexus remains not only limited, but also fragmented. It is against this background that I explored available literature to provide an overview of the subject. Key issues interrogated in this article include the existing link between migration (forced) and the environment; the appropriate concepts and suppositions to address this relationship; the implications of the phenomenon on gender and human rights; as well as the orientations of international law and policy. The results from the study indicates the existence of various discourses in academia on policies, climate vulnerabilities, resilience, adaptation, and environmental issues spanning across a range of disciplines. It was also understood from the study that unfavourable conditions and structural factors occasioned by climate change could compel people to engage in maladaptive, distress migration. The study further revealed that discussions on gender are mostly done in a dichotomy of men-versus-women with little or no attention paid to social and political relations or power, leading to feminization of vulnerability and thus, victimization in the discourse of climate change studies. The findings in this study provides a solid background to guide future academic research in the area towards filling the prevailing lacuna in knowledge, and also emphasizes a pressing need for global and national policies to address climate migration.

Key Words: Climate change, Vulnerability, Adaptation, Climate-induced migration, Climate migrants.

Football's Twin Influence on African Communities

Alex Sinhan Bogmis

Social Sciences University of Ankara, Ankara, Türkiye

alex.sinhanbogmis@student.asbu.edu.tr

ORCID: 0009-0003-1320-9516

Abstract

Football, also known as soccer, is a sport that holds a significant place in African societies. It transcends borders, languages, and ethnicities to become an integral part of daily life. The rhythmic pulse of football resonates deeply, weaving its way into the fabric of communities, shaping identities, and igniting passions that transcend generations. However, football has a complex dichotomy, embodying both positive and negative impacts that reverberate throughout African societies. Despite the euphoria of match-day celebrations and the camaraderie of jubilant crowds, it is important to maintain objectivity and avoid subjective evaluations.

Football is highly popular in Africa due to its ability to bring people together across diverse landscapes and socio-economic contexts. It serves as a powerful catalyst for social cohesion, fostering bonds of solidarity and unity that bridge linguistic, ethnic and regional divides in nations often immersed in socio-political crises. It has a significant impact on the economic development of African societies, in addition to its cultural and identity-related influence.

This paper explores the multifaceted influence of football on African societies. It examines the milestones, trends and transformations that have shaped the sport's trajectory on the continent, exploring the historical roots of football in Africa and tracing its development to the present day. It analyses the positive impact of football, including its role in social cohesion and community development, as well as its contribution to economic growth and youth empowerment.

Key Words: Africa, Football, Societies, Sports

Strategic Communication to Contain Symbolic Risks Across Africa

Ameur Mosbah

University of Algiers, Algeria

Mosbah07ameur@gmail.com

Abstract

The concept of "strategic communication" derives its basic meanings from the term communication commonly used in media and communication sciences, which is defined as the presence of "any information exchanged or conveyed between a finite number of parties by means of a publicly available electronic communications service. This does not include any information conveyed as part of a broadcasting service to the public over an electronic communications network." These meanings¹ have been employed in a way that serves the goals of war or helps manage conflicts in international relations. In this regard, Christopher Paul also defined strategic communication as the sum of "a variety of instruments used by governments for generations to understand global attitudes and cultures, engage in a dialogue of ideas between people and The History of Information institutions, advise policymakers, diplomats, and military leaders on the public opinion implications of policy choices, and influence attitudes and behavior through communications strategies." Strategic communication falls within the research agenda of strategic science because of² the close relationship between the concept of communication and modern communication tools that are increasingly digitized and cybernetic and widely used to influence public opinion trends, direct the policy agenda, manage conflicts, and engage in psychological warfare against adversaries. Broadly speaking, communication propaganda has occupied a large part of the strategy concerns and security, such that topics related to them have become the most attractive and of interest to popular and governmental public opinion, especially what is happening through social networking sites, international satellite television channels, and private media outlets; which is usually relatively outside the government's control. The large percentage of information, news, and comments circulating on social media sites has strategic and security implications that attract people's attention. Indeed, security events and international conflicts usually make the first headlines on television and social media sites. In addition, all print, audio, and visual media have their own cyber sites for live or recorded broadcasts and the publication of written content. The most advanced level of strategic communication is the emergence of electronic journalism and social networking sites specialized in live or recorded television broadcasts, such as YouTube, which provide great communication services in addition to their great potential for directing public opinion's thinking and influencing its trends and positions. Especially regarding to the most tragic events such as terrorism, international and civil security conflicts, the spread of epidemics (the most recent of which is COVID-19), natural disasters, migration, wars, and other events that fall within the agenda of strategic and security affairs.

Africa is no exception to these symbolic interactions at the global level, which have negatively affected the security of its countries in various ways. The most affected sectors now are societal security, where many civil conflicts erupted and societal crises emerged related to illegal immigration, famine, terrorism, unorganized crime, black trade in precious metals, and political corruption. Additionally, violence resulting from political and security crises (Mali, Niger, Senegal, the Democratic Republic of the Congo, and Kenya, for example). Many of these crises are still active by the elements

¹ Lech J. Janczewski and Andrew M. Colarik, *Cyber Warfare and Cyber Terrorism*, (New York: Andrew Colarik. com, 2007), p. 479.

, fo. *Information Operations Doctrine and Practice: A Reference Handbook* Christopher Paul, ² Charles A. Krohn (London : PRAEGER SECURITY INTERNATIONAL Westport, Connecticut, 2008), pp. 06-07.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFİRKA SEMPOZYUMU

of symbolic power referred to previously, especially cyber ones. Accordingly, the thesis proposed in this paper involves employing strategic communication processes in the opposite direction that serve the purposes of security and stability in African societies. Then, the question in this regard should pose is: How can a strategic communication approach produce the functional implications of an expanded African security concept?

This question can be answered by discussing the following key points:

1. Renewing the idea of countering colonialism
2. Centrality of societal security
3. Religious tolerance
4. Ethnic communication
5. African spirit
6. African strategic thought
7. African strategic culture

Key Words: Strategic communication; community security; African strategic culture; African strategic thought; and symbolic risks.

Turkish Military Presence in the Sa'di Army and Similar Aspects

Arif Demirer

Bartın University, Bartın, Türkiye

arifdmrr@gmail.com

ORCID: 0000-0001-7419-2891

Abstract

The Sa'dis who ruled in Morocco between 1511 and 1659, attached great importance to military organization. When we look at the reason for this, it can be seen that the Sa'dis had to fight against their internal rivals, the Vattassis, as well as the Ottomans, who captured the Algerian and Tunisian regions, and the Spanish and Portuguese, who invaded the important centers of the northern and western coasts of Morocco. Although the army in the early periods of the Sa'di State was equipped with modern weapons according to the conditions of that time, its organization was still dominated by the traditional Arab style. This situation changed when Sultan Abu Mervan Abdülmelik, who ascended the throne between 1576-78, ascended to the Sa'di throne with Ottoman support. Before coming to power, Abdülmelik managed to establish friendships with the Turks and the Christians there while he was in Algeria. He also strengthened his dialogue with the Algerian Turks by marrying the daughter of Murat Reis. He participated in many expeditions on land and at sea with the Turks. Abdülmelik, who learned the war art and techniques of the Turks thoroughly in these wars, made a big leap in the development of his army by being influenced by the Ottoman model during his short reign. He reorganized his army on the Turkish model and used Turkish expressions in military terminology. Abdülmelik also transformed his army's battle formation into the famous crescent tactic, which is the Turkish battle tactic.

The Sa'dis, who had foreign mercenaries in the army, first employed a Turkish unit under the command of Salih Kahya during the reign of Sultan Muhammad al-Sheikh al-Mahdi (1518-1557). In fact, Salih Kahya came to Marrakesh on a secret mission to kill the Sultan and gained the sultan's trust and was appointed to lead the Turkish soldiers who came with him and were present. After the mission was successfully completed and Sultan Muhammad al-Sheikh was assassinated, Sultan Abdullah al-Galib, who came to power, gave up the employment of Turks as mercenaries in the army. This situation changed during the reign of Sultan Abu Mervan Abdülmelik, and the contingent of Turks he brought with him when he came from Algeria to the Maghreb formed the basis of his army. During the reign of Ahmed el-Mansur, the most powerful Sultan of the Sa'dis, the Turks formed independent units. Sa'dis, who gave importance to the artillery class, built foundries and benefited from converts and Turks there. Based on this information, the similarities of the Sa'di army with the Turkish army and the identity and activities of the Turkish soldiers serving in the Sa'di army will be included in our study.

Key Words: Sa'di Army, West Africa, Ottoman-Sa'di relations

أزمة تداخل المال في السياسة.. ليبيا نموذجاً

Eşref Abdullah

الملخص

منذ انتفاضة فبراير 2011 وتعاني الدولة الليبية من تغول رأس المال وتداخله في السيطرة والنفوذ بداية من الحكومات حتى المناصب السيادية انتهاء بتقوية وتمكين المجموعات المسلحة التي لم يكن لقادتها أي مناصب أو ذكر قبل أحداث فبراير، ليظل المال هو المسيطر في المشهد الليبي سياسياً وعسكرياً ويتم استخدامه كسلاح لتصفية الحسابات والإبقاء على السلطة أو إزاحة سلطة . تعاني الدولة الليبية منذ أحداث 17 فبراير 2011 من تغول المال في المشهد العام وقدرته في تشكيل الرأي العام وصناعة نماذج قبلية أو مناطقية وتقديمها للشعب في أنها نخبة متمرسة للعمل السياسي لتصل إلى أهدافهم السلطة في البلاد لتبدأ بعد ذلك هي نفسها في جمع الأموال من قوت الشعب لتعويض ما أنفقته في تحسين صورتها أو تعويض الرشاوي التي دفعتهما لسانة أو دول من أجل الدفع بهم لقمة السلطة، والمنهك في كل هذه الدائرة هو المواطن الذي يدفع تكاليف فساد هؤلاء ويحرم من أبسط حقوقه التي يتشددون بها في كل محفل .

ولعل ما كشفه مكتب النائب العام في السنوات الأخيرة من ملفات فساد مالي لمسؤولين في البلاد لازالوا حتى اللحظة في مناصبهم رغم ثبوت السرقة والفساد عليهم، هو خير دليل في تغول المال في المشهد السياسي والعسكري . وما كشفتته التقارير التي وصلت لمرحلة التحقيق داخل أروقة الأمم المتحدة من وجود رشاي مالية خلال اتفاق جنيف الذي جاء بالسلطة التنفيذية المكونة من مجلس رئاسي برئاسة محمد المنفي وحكومة وحدة وطنية برئاسة رجل الأعمال الليبي، عبد الحميد الدبيبة لدليل آخر في أن المال هو المسيطر والموجه الفعلي للمشهد العام في ليبيا، والأمر ليس بجديد لكنه بدأ منذ مرحلة المجلس الانتقالي الذي يعتبر أول من " شرعن " وجود الكتائب المسلحة ودعمها بالمال وساعدها في الانتشار والتكاثر . وسنتناول في هذه الورقة المحاور الآتية أربع محاور أساسية إضافة إلى محور خامس نقدم فيه مجموعة من التوصيات :

المحور الأول :منح " ميلشيايه " من قبل المجلس الانتقالي .

المحور الثاني :حكومات متوالية وشراء الولاءات " تدخل المال في مؤتمر جنيف نموذجاً . " المحور الثالث :استغلال المال في تصفية الحسابات " الدببة الكبير نموذجاً . " المحور الرابع :القيادة العامة في الشرق وشرعنه سرقة المال العام " مساعدات درنة وتكتم حول مصيرها نموذجاً "

المحور الخامس :التوصيات

African Literature: A Journey Between Diversity and Literary Excellence

Doç.Dr. Ayşe Tomat Yılmaz

MEB, Türkiye

ayse_tomat@hotmail.com

ORCID: 0000-0001-8631-2854

Abstract

Africa, which has hosted great empires, kingdoms and civilizations throughout history, create a rich mosaic of languages, cultures, traditions and ways of life. In other words, from Romans to Vandals, from Arabs to Europeans, many different societies shape the history and cult of the continent. Colonialism, slave trade, independence struggles and wars affect the cultural fabric of Africa. Today, while the African continent continues to integrate with the contemporary world, it also strives to preserve its unique identity and cultural heritage.

The African continent, which has a rich culture, history, tradition and a variety of languages, is also extremely rich in literature. Ranging from ancient oral traditions to contemporary works, African literature acts as a bridge between the continent's past and future. As a reflection of the rich cultural heritage of different regions, African literature reflects the rich structure of the continent's diverse experiences and perspectives. On the other hand, it contains a multitude of languages, cultures and traditions. In other words, African literature, which includes works written in various languages, cultures and geographical regions, reflects the continent's rich history, cultural heritage, realities and the changing structure of society. As a matter of fact, African literature, which is full of works with different languages, a rich history and deep meanings, is not only a window to understand the past and present of the continent, but also a part of the common heritage of humanity. In this context, in this study, African literature, which both documents the past and present and shapes the future, will be analysed chronologically and the changes that this literature has undergone from past to present will be explained in parallel with historical and social changes.

Key Words: Africa, African literature, Oral traditions, Colonialism, Language.

Afrika Edebiyatı: Çeşitlilik ve Yazınsal Mükemmellik Arasında Bir Yolculuk

Doç.Dr. Ayşe Tomat Yılmaz

MEB, Türkiye

ayse_tomat@hotmail.com

ORCID: 0000-0001-8631-2854

Özet

Tarih boyunca büyük imparatorluklara, krallıklara ve medeniyetlere ev sahipliği yapan Afrika’da çeşitli diller, kültürler, gelenekler ve yaşam biçimleri zengin bir mozaik oluşturur. Başka bir deyişle, Romalılardan Vandallara, Araplardan Avrupalılara birçok farklı toplum kıtanın tarihini ve kültürünü şekillendirir. Sömürgecilik, köle ticareti, bağımsızlık mücadeleleri, savaşlar Afrika’nın kültürel dokusunu derinden etkiler. Günümüzde ise Afrika kıtası bir yandan içinde bulunduğumuz çağdaş dünyayla bütünleşmeye devam ederken diğer yandan da kendi benzersiz kimliğini ve kültürel mirasını korumak için çaba gösterir.

Zengin bir kültüre, tarihe, geleneğe ve çeşitli dillere sahip olan Afrika kıtasının edebiyatı da son derece varsıdır. Eski sözlü geleneklerden çağdaş dönemlerdeki yapıtlara uzanan Afrika edebiyatı kıtanın geçmişi ve geleceği arasında bir köprü görevi üstlenir. Farklı bölgelerdeki zengin kültürel mirasın bir yansıması olan Afrika edebiyatı bir yandan kıtanın birbirinden farklı deneyimlerinin ve bakış açılarının zengin dokusunu yansıtır. Diğer yandan da çok sayıda dil, kültür ve geleneği içinde barındırır. Başka bir deyişle, çeşitli dillerde, kültürlerde ve coğrafi bölgelerde kaleme alınan yapıtları içeren Afrika edebiyatı, kıtanın zengin tarihini, kültürel mirasını, gerçekliklerini ve toplumun değişen yapısını yansıtır. Nitekim, farklı dillere, zengin bir geçmişe ve derin anlamlara sahip yapıtlarla dolu olan Afrika edebiyatı, sadece kıtanın geçmişini ve bugününü anlamak için bir pencere değil, aynı zamanda insanlığın ortak mirasının bir parçasıdır. Bu bağlamda, söz konusu çalışmada hem geçmiş ve bugünü belgeleyen hem de geleceği şekillendiren Afrika edebiyatı zaman dizinsel olarak irdelenecek ve bu edebiyatın geçmişten günümüze uğradığı değişiklikler tarihsel ve toplumsal değişimlere koşut olarak açıklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Afrika, Afrika edebiyatı, Sözlü gelenekler, Sömürgecilik, Dil

African Literature: A Journey Between Diversity and Literary Excellence

Aziz Armutlu - Ali Kemal Armutlu

Hasan Kalyoncu University, Recep Tayyip Erdoğan University, Gaziantep, Rize, Türkiye

azizarmutlu86@gmail.com - alikemal_armutlu23@erdogan.edu.tr

ORCID: 0000-0003-2838-7588 - 0009-0001-8864-6134

Abstract

The Justice and Development Party (AK Party) era stands out as a period of strategic opening towards Africa in Turkey's foreign policy. In this period, Africa has played a central role in Turkey's efforts to increase its influence in the international arena and strengthen its economic ties. This study analyses Turkey's diplomatic, economic and cultural relations with Africa in depth and reveals how these relations resonate with the media, academia and the public. The aim of the study is to analyse the nature of Turkey's relations with Africa and their impact on social and political perceptions in Turkey during the period when the AK Party was in power. The study aims to comprehensively examine the overall impact of this process by assessing Turkey's increasing foreign policy engagement with Africa and the consequences of these policies both in Turkey and in Africa, and by making strategic recommendations for decision makers and policy makers. Turkey's Africa policy has undergone a significant transformation under the AK Party's rule, not only in terms of political and economic aspects, but also in terms of Turkey's cultural and social policies. Using the document analysis method, a systematic evaluation will be presented by comparing and contrasting the African countries that have relations with Turkey through official documents, media publications and academic articles. The findings show that there has been a significant diplomatic, economic and cultural expansion in Turkey's relations with Africa. While in 2002, Turkey had embassies in only 12 African countries, this number increased to 44 by 2022. Turkey has provided development assistance. The largest amounts have gone to health, education and infrastructure projects. Turkey-Africa trade volume, which stood at USD 5.4 billion in 2003, reached USD 40.7 billion by the end of 2022. In conclusion, Turkey's relations with Africa offer great potential for sustainable co-operation based on mutual benefit. While aiming to further deepen and expand its relations with Africa, Turkey should endeavour to ensure that these relations create positive impacts not only in economic but also in social and cultural dimensions.

Key Words: Turkey-Africa Relations, Foreign Policy, Perception Management, Economic Cooperation, Cultural Interaction

Ak Parti Döneminde Türkiye'de Afrika Algısı: İlişkiler ve Perspektifler

Aziz Armutlu - Ali Kemal Armutlu

Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Gaziantep, Rize, Türkiye

azizarmutlu86@gmail.com - alikemal_armutlu23@erdogan.edu.tr

ORCID: 0000-0003-2838-7588 - 0009-0001-8864-6134

Özet

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (Ak Parti) dönemi, Türkiye'nin dış politikasında Afrika'ya yönelik stratejik bir açılımın başladığı bir dönem olarak öne çıkmaktadır. Bu dönemde Afrika, Türkiye'nin uluslararası arenadaki etkinliğini artırma ve ekonomik bağlarını güçlendirme çabalarında merkezi bir rol oynamıştır. Çalışma, Türkiye'nin Afrika ile olan diplomatik, ekonomik ve kültürel ilişkilerini derinlemesine analiz ederek, bu ilişkilerin medya, akademik çevreler ve halklar nezdinde nasıl yankılandığını ortaya koymaktadır. Çalışmanın amacı, Ak Parti'nin iktidarda olduğu dönemde, Türkiye'nin Afrika ile kurduğu ilişkilerin doğasını ve bu ilişkilerin Türkiye'deki toplumsal ve politik algılar üzerindeki etkilerini analiz etmektir. Çalışma, Türkiye'nin Afrika'ya yönelik artan dış politika angajmanlarını ve bu politikaların hem Türkiye'de hem de Afrika'da yarattığı sonuçları değerlendirerek, karar vericilere ve politika yapıcılara yönelik stratejik önerilerde bulunarak bu sürecin genel etkilerini kapsamlı bir şekilde incelemeyi hedeflemektedir. Ak Parti'nin iktidarında Türkiye'nin Afrika politikası, sadece politik ve ekonomik açılardan değil, aynı zamanda Türkiye'nin kültürel ve sosyal politikaları açısından da önemli bir dönüşüm göstermiştir. Doküman analizi yöntemini kullanarak resmi belgeler, medya yayınları, akademik makaleler üzerinden Türkiye ile ilişkileri olan Afrika ülkelerini karşılaştırma yaparak sistematik bir değerlendirme imkânı sunulacaktır. Bulgular, Türkiye'nin Afrika ile olan ilişkilerinde önemli bir diplomatik, ekonomik ve kültürel genişleme yaşandığını göstermektedir. 2002 yılında Türkiye'nin Afrika ile sadece 12 ülkede büyükelçiliği bulunurken, 2022 yılı itibarıyla bu sayı 44'e yükselmiştir. Türkiye kalkınma yardımında bulunmuştur. En büyük yardım miktarları sağlık, eğitim ve altyapı projelerine gitmiştir. 2003'te 5,4 milyar dolar düzeyinde bulunan Türkiye-Afrika ticaret hacminin 2022 sonunda 40,7 milyar dolara ulaşmıştır. Sonuç olarak, Türkiye'nin Afrika ile ilişkileri, karşılıklı yarar temeline dayalı sürdürülebilir bir işbirliği için büyük potansiyel sunmaktadır. Türkiye, Afrika ile ilişkilerini daha da derinleştirmeyi ve genişletmeyi hedeflerken, bu ilişkilerin sadece ekonomik değil, aynı zamanda sosyal ve kültürel boyutlarda da pozitif etkiler yaratması için çaba göstermelidir.

Ahahtar Kelimeler: Türkiye-Afrika ilişkileri, Dış Politika, Algı Yönetimi, Ekonomik İşbirlikleri, Kültürel Etkileşim

From Profane to Sacred: the Portrait of the Prophet Muhammad (PBUH) in the Poem 'Yaasin Jaal'
by Serigne Moussa Ka, a West African Sufi Poet of the 20th Century

Prof. Bamba Mbaye

Senegalese Ministry of Education, Senegal

bambambaye883@gmail.com

ORCID: 0009-0000-9150-4164

Abstract

The aim of this article is to study the spiritualization of the secular folk songs of the Wolof people, the most popular ethnic group in Senegal, by the poet Moussa Ka (1890-1967), a 20th-century West African Sufi, contemporary and disciple of Sheikh Ahmadou Bamba (1853-1927) (Founder of the Muridiyyah, one of the largest Sufi Muslim brotherhoods in West Africa) based on his work "Yaasin Jaal" written in ajami (the writing of the Wolof language in Arabic characters) and in which he paints a physical portrait of the Prophet Muhammad (pbuh). Indeed, we've seen this style in much of Moussa Ka's work. To demonstrate this, we opted for a commentary composed after transcribing in Latin characters and then translating into French part of the poem's corpus. Finally, it showed the mystical and intangible dimension of the poet Moussa Ka, a non-contemporary of the Seal of the Prophets (pbuh). In the long poem "Yaasin Jaal", Sheikh Moussa Ka spared no effort to present the general public with a faithful physiognomic painting of the personality of the Best of Men. Like Hassan Ibn Thabit, Kaab Ibn Zouhair, Bousayri and Youssef Nabahani, he praises the Prophet Muhammad (pbuh), but in the vernacular of Wolof. An in-depth analysis of this poem in honor of the Seal of the Prophets revealed the richness of the Wolof language and the monumental work of a great African author whose work deserves to be taught in all temples of learning around the world.

Key Words: Mouhammad-Moussa Ka- portrait-poem-surah-Yaasin

**Du Profane au Sacré: le Portrait du Prophète Mouhammad (PSL) dans le Poème 'Yaasin Jaal' de
Serigne Moussa Ka, un Poète Soufi Ouest Africain du XX Siècle**

Prof. Bamba Mbaye

Senegalese Ministry of Education, Senegal

bambambaye883@gmail.com

ORCID: 0009-0000-9150-4164

Résumé

Cet article vise à étudier la spiritualisation des chants populaires profanes du peuple wolof, le groupe ethnique le plus populaire au Sénégal, par le poète Moussa Ka (1890-1967), un soufi ouest africain du XXème siècle, contemporain et disciple de Cheikh Ahmadou Bamba (1853-1927) (Fondateur de la Mouridiyyah, l'une des plus grandes confréries musulmanes d'obédience soufie en Afrique de l'Ouest) en se basant sur son ouvrage «Yaasin Jaal» écrit en ajami (l'écriture de la langue wolof en caractères arabes) et dans lequel il fait le portrait physique du prophète Mouhammad (PSL). En effet, nous avons observé ce style chez Moussa Ka dans une grande partie de ses œuvres. Pour montrer cela, nous avons opté un commentaire composé après avoir transcrit en caractères latins puis traduit en française une partie du corpus du poème. Enfin, cela a montré la dimension mystique et intangible du poète Moussa Ka, un non contemporain du Sceau des prophètes (PSL). Dans le long poème «Yaasin Jaal», Cheikh Moussa Ka n'a ménagé aucun effort afin de présenter au grand public une fidèle peinture physiologique de la personnalité du Meilleur des Hommes. A l'image de Hassan Ibn Thabit, Kaab Ibn Zuhair, Bousayri et Youssef Nabahani, il fait les éloges du Prophète Mouhammad (PSL) mais, sous la houlette d'une langue vernaculaire qu'est le wolof. Une analyse approfondie de ce poème en l'honneur du Sceau des prophètes a montré toute la richesse de la langue wolof et un travail monumental d'un grand auteur africain dont l'œuvre mérite d'être enseignée dans tous les temples du savoir se trouvant partout dans le monde.

Mots-clés: Mouhammad-Moussa Ka- portrait-poem-sourate-Yaasin

The Role of Health Factor and Doctor Missionaries in Missionary Activities in Africa

Assis. Prof. Dr. Bayram Akbulut

Dumlupınar University, Kütahya, Türkiye

bayram.akbulut@dpu.edu.tr

ORCID: 0000-0003-0867-7852

Abstract

Throughout the world, Westerners strongly emphasize the health factor in their missionary activities. This importance is much more evident in the African continent. This is because missionaries have given a new dimension to the concept of "healing", which has a profound impact on traditional African religions and culture, and have effectively used this approach in their mission activities. Medical missionaries used modern medicine to cure epidemics or individual diseases spreading among the local population. In this way, they used the health factor as an influential force in converting the local population to Christianity. For this reason, Dr Thomas Lambie stated that if there were enough medical missionaries, all the doors of Ethiopia would be opened to Christianity. This is also evidenced by the fact that a survey of evangelical Christians in Wollega, a province in Ethiopia, revealed that sixty-seven percent of converts to Christianity were converted due to being healed or witnessed after various illnesses. The fact that medical missionaries cured diseases that traditional healers could not cure led to the perception of Christianity as a more powerful religion than the traditional African religions in the minds of the local population. In the context of the reasons mentioned above, for the medical missionaries operating in the African continent, the vast majority of the local people living there had the potential to accept Christianity easily and quickly. One of the most important reasons for this is the fact that the African continent is backward compared to the West in the fields of military, economy, and technology. For this reason, the vast majority of the countries in the continent did not have enough knowledge and equipment on health, especially in the 19th and 20th centuries when missionary activities were intense. This study will discuss the role of the health factor and the role of medical missionaries in the activities of missionaries through examples.

Key Words: Africa, Tradition, Missionary, Healing, Doctor Missionaries.

The Role of Health Factor and Doctor Missionaries in Missionary Activities in Africa

Dr. Öğr. Üyesi Bayram Akbulut

Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya, Türkiye

bayram.akbulut@dpu.edu.tr

ORCID: 0000-0003-0867-7852

Özet

Dünya genelinde Batıların misyonerlik faaliyetlerinde sağlık faktörüne vermiş olduğu önem barizdir. Söz konusu önem Afrika kıtasında çok daha belirgin bir şekilde temaşa edilmektedir. Zira misyonerler, Geleneksel Afrika Dinleri ve kültüründe derin bir etkisi olan “şifa” anlayışına yeni bir boyut kazandırmış ve misyon faaliyetlerinde söz konusu yaklaşımı etkili bir biçimde kullanmayı başarmıştır. Doktor misyonerler (medical missions) modern tıbbın sağladığı imkanlar ile yerel halk arasında yayılan salgın veya bireysel hastalıkları iyileştirmiş, bu sayede yerel halkın Hristiyanlığı benimsemesinde etkin bir güç olarak sağlık faktörünü kullanmışlardır. Bu sebepten dolayı Sudan Bölgesel Misyonerliği (Sudan Interior Mission) bünyesinde görev yapan Dr. Thomas Lambie yeterli sayıda doktor misyoner bulunursa Etiyopya’nın bütün kapılarının Hristiyanlığa açılacağını ifade etmiştir. Ayrıca Etiyopya’da bir il olan Wollega’daki Evanjelik Hristiyanlar üzerinde yapılan bir ankette Hristiyan olanların yüzde altmış yedisinin çeşitli hastalıklardan sonra iyileşmesi veya buna şahitlik etmesi sonucunda din değiştirdiğinin ortaya çıkması da bu gerçeği ortaya koymaktadır. Zira sağlıkçı misyonerlerin geleneksel şifacıların iyileştiremediği hastalıkları tedavi etmesi yerel halkın zihin dünyasında Hristiyanlığın Geleneksel Afrika Dinleri’nden daha güçlü bir din olarak algılanmasına yol açmıştır. Söz konusu sebepler bağlamında Afrika kıtasında faaliyette bulunan sağlıkçı misyonerler için kıtada yaşayan yerel halkın büyük çoğunluğu Hristiyanlığı kolay ve hızlı bir şekilde kabul etme potansiyelini taşımıştır. Bunun altında yatan en önemli sebeplerden biri ise Afrika kıtasının askeri, ekonomi ve teknoloji alanlarında Batıya nazaran geri kalmış olmasıdır. Bu sebeple kıtadaki ülkelerin büyük çoğunluğu özellikle misyonerlik faaliyetlerinin yoğun olduğu 19 ve 20. yüzyıllarda sağlık konusunda yeterince bilgi ve donanıma sahip olmamasıdır. Bu çalışmada misyonerlerin faaliyetlerinde sağlık faktörünün ve doktor misyonerlerinin rolü örnekler üzerinden ele alınacaktır.

Anahtar kelimeler: Afrika, Gelenek, Misyonerlik, Şifacılık, Doktor Misyonerler.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

Tales of Africa

Beskri Djilali

Tipasa, Algérie

dynamicartdz@hotmail.com

Abstract

I direct an artistic work dedicated to the wisdom of African peoples and African culture. A collection of 54 animated films. Each short tells a story or tale from an African country, and each film is directed by a young filmmaker from the country of origin.

This work has multiple functions: to entertain, educate, promote African culture, safeguard oral heritage and develop a sustainable economy that enables African artists to make a living from their creations.

African tales are a fact of cultural manifestation of the traditional society. They reflect the authentic values of Africa; they are a means of expression and communication, a way of thinking and an art to express itself. Another way which allows a better understanding of Africa: its vision of the universe, its religious concept, its notion of men, beings and things.

The African youth, its foundation in its cultural identity built on diversity. It is in the authentic values of its ancestral civilization that it has to draw its force to better move in the perspective of permanent education. This youth is conscious of its precious inheritance and knows henceforth that the rehabilitation of its culture is only possible in the sharing and exchange between its different peoples. Aware of its accrued retard, this youth is looking after an efficient and lasting mechanism beyond futile discourses to assert itself; it has to initiate a veritable dynamism around a concrete and common project. The opportunities of exchange and mobility between African artists generate an entrepreneurial mindset which stimulates the regional growth and puts an end to non-professionalism and resourcefulness.

Tales of Africa; it also aims to put at vanguard the cultural cooperation between young peoples from African countries as to reinforce their friendship.

Key Words: African Oral Heritage in animated film

Women's Education in Africa: Yan Taru Organization

Beyza Betül Ekici

Inonu University, Malatya, Türkiye

beyzabetule@gmail.com

ORCID: 0000-0002-7872-1583

Abstract

Yan Taru, which means coming together in Hausa, is an educational system created by Nana Asma for the education of women in today's Nigeria. In the organization called Yan Taru, all educators are women who have been trained by Asma. After receiving the necessary training from Nana Asma, the women would return to the regions where they lived and deliver the training to the women there. These educators not only trained women in their local areas, but also traveled to towns and villages. The goal of the women teachers was to reach the weakest and most vulnerable women in society. Although the women teachers, called "jaji", primarily targeted the socio-economically disadvantaged women of the society, men were also able to benefit from these trainings. This paper will provide information about this organization created by Nana Asma.

Key Words: Africa, Education, Women, Yan Taru, Nana Asma

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFİRKA SEMPOZYUMU

Afrika’da Kadınların Eğitimi: Yan Taru Organizasyonu

Beyza Betül Ekici

Inönü Üniversitesi, Malatya, Türkiye

beyzabetule@gmail.com

ORCID: 0000-0002-7872-1583

Özet

Hausa dilinde bir araya gelmek anlamında kullanılan Yan Taru, Nana Asma’nın bugün Nijerya’da kadınlarının eğitimi için oluşturduğu bir eğitim sistemidir. Yan Taru adındaki organizasyonda, tüm eğitimciler Asma’nın tedrisatından geçen kadınlardan oluşmaktadır. Nana Asma’dan gerekli eğitimi alan kadınlar yaşadıkları bölgelere geri dönerek oradaki kadınlara eğitimi ulaştırmaktaydı. Bu eğitimciler sadece bulundukları bölgedeki kadınları eğitmekle kalmamış, kasabalara ve köylere de gitmişlerdir. Kadın öğretmenlerin hedefinde, toplumun en zayıf ve güçsüz kadınlarına ulaşmak vardı. “Jaji” olarak adlandırılan kadın öğretmenlerin hedefinde, her ne kadar önce toplumun sosyo-ekonomik açıdan dezavantajlı durumda olan kadınları olsa da bu eğitimlerden erkekler de faydalanabilmiştir. Bu bildiride Nana Asma’nın oluşturduğu bu organizasyon hakkında bilgi verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Afrika, Eğitim, Kadın, Yan Taru, Nana Asma

American Guarantorship in South Sudan in the Context of the International Guarantee System

Prof. Dr. Soyalp Tamçelik - Burcu Saygun

Ankara Hacı Bayram Veli University, Ankara, Türkiye

soyalp@hotmail.com - brcusaygun@gmail.com

ORCID: 0000-0002-2092-8557 - 0009-0007-2954-2654

Abstract

The guarantee system, which is expressed as the act of protecting a certain situation or a state by agreement, has been seen as a method used in establishing peace and stability in interstate relations, although it has changed and expanded by including different elements throughout the historical process.

It is possible to state that the guarantee system is of vital importance, especially for many African countries that struggling with high levels of conflict and instability. According to the 2023 data of the Global Peace Index (GPI), many African countries are at the bottom of the index with high conflict rates. One of these countries is the young state of South Sudan, which was established by separating from the Sudanese state on July 9, 2011. The United States of America, which played an important role in the independence process of South Sudan, which was established after more than twenty years of civil war, later ended the conflicts and became the guarantor of the legal agreement documenting the establishment of the state. While the sovereignty and security of the new state were guaranteed with the relevant agreement, America also assumed an enormous responsibility for independent, democratic and developed South Sudan. However, despite this critical role, America was insufficient to maintain the functioning and order of the South Sudanese state, and the country was dragged into a bloody and devastating civil war in just two short years after its establishment.

In this study, first of all, the economic, military and political policies followed by the USA, as the guarantor state, towards South Sudan will be revealed. Then, the characteristics that the guarantor state must have for an effective guarantor system and the forms of international guarantee will be examined. In the conclusion section, the motivation and qualities of the American guarantorship in South Sudan will be evaluated within the framework of the international guarantee perspective.

Accordingly, within the framework of the main hypothesis of this study, it will be evaluated whether the American guarantee, which manifests itself in the form of superior protection, is compatible with the determined basic features of international guarantees. The main argument of the study is that the American guarantorship is not effective and competent in South Sudan.

Key Words: Guarantorship, Guarantor State, South Sudan, American Guarantorship

Uluslararası Garantörlük Sistemi Bağlamında Güney Sudan'daki Amerikan Garantörlüğü

Prof. Dr. Soyalp Tamçelik - Burcu Saygun

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Ankara, Türkiye

soyalp@hotmail.com - brcusaygun@gmail.com

ORCID: 0000-0002-2092-8557 - 0009-0007-2954-2654

Özet

Belirli bir durumun ya da bir devletin antlaşmayla korunması eylemi şeklinde ifade edilen garantörlük sistemi, tarihi süreç içerisinde farklı unsurları içermek suretiyle değişip kapsamının genişlemesine karşın devletlerarası ilişkilerde barışın ve istikrarın tesisinde başvurulan bir yöntem olarak görülmüştür. Özellikle yüksek çatışma ve istikrarsızlıkla mücadele eden birçok Afrika ülkesi için garantörlük sisteminin hayati bir önem taşıdığını belirtmek mümkündür. Küresel Barış Endeksi'nin (GPI) 2023 verilerine bakıldığında çok sayıda Afrika ülkesinin yüksek çatışma oranlarıyla endeksin en alt sıralarında yer aldığı görülmektedir. Bu ülkelerden biri de 9 Temmuz 2011 tarihinde Sudan devletinden ayrılarak kurulan genç Güney Sudan devletidir. Yirmi yıldan fazla süren iç savaş sonrasında kurulan Güney Sudan'ın bağımsızlık sürecinde önemli rol oynayan Amerika Birleşik Devletleri ise, daha sonra çatışmaları sona erdirerek devletin kuruluşunu belgeleyen hukuki akdın garantörlüğünü yüklenmiştir. Söz konusu antlaşma ile yeni devletin egemenliği ve güvenliği garanti altına alınırken, Amerika da bağımsız, demokratik ve gelişmiş Güney Sudan için muazzam bir sorumluluk üstlenmiştir. Ancak bu kritik rolüne rağmen Amerika, Güney Sudan devletinin işleyişini ve düzenini muhafaza etmekte yetersiz kalmış ve ülke, kuruluşundan sadece iki yıl gibi kısa bir süre içerisinde kanlı ve yıkıcı bir iç savaşa sürüklenmiştir.

Bu çalışmada, öncelikle garantör devlet olarak ABD'nin Güney Sudan'a yönelik takip etmiş olduğu ekonomik, askeri ve siyasi politikalar ortaya konacaktır. Daha sonra etkili bir garantörlük sistemi için garantör devletin sahip olması gereken özellikler ve uluslararası garanti biçimleri incelenecektir. Sonuç bölümünde ise Güney Sudan'daki Amerikan garantörlüğünün motivasyonu ve nitelikleri uluslararası garanti anlayışı çerçevesinde değerlendirilecektir.

Buna göre bu çalışmanın temel hipotezi çerçevesinde, üstünlük sağlayıcı koruma şeklinde kendini gösteren Amerikan garantörlüğünün uluslararası garantilerin belirlenmiş temel özellikleriyle uyumlu olup olmadığı değerlendirilecektir. Çalışmanın temel argümanı ise Amerikan garantörlüğünün Güney Sudan'da etkin ve yetkin olmadığıdır.

Anahtar Kelimeler: Garantörlük, Garantör Devlet, Güney Sudan, Amerikan Garantörlüğü

**Among the Fundamental Scientific References in the Thought of Cheikhul Khadim:
Research on the Origins of the Thought of a Senegalese Scientist.**

Cheikh Modou Badar Diop

Mouhamed-V University, Rabat, Morocco

cheikh94modou@gmail.com

ORCID: 0000-0002-8528-0886

Abstract

The issue of References Question in the Islamic world gained prominence following cultural clashes with the Western revolution, leading to a struggle among intellectual and religious figures for dominance and legitimacy. While most reform movements originated in the Arab world, West African scholars also played significant roles, though often unrecognized. Islamic thought suffered from biases favoring Arab interpretations, marginalizing contributions from other regions. Cheikh Al-Khadim (1927), a Senegalese Sufi scholar, emerged during French occupation, advocating for Islamic identity amidst Western influence. He addressed societal challenges by emphasizing Islamic principles and methods, distinguishing his approach from others. Exploring his jurisprudential legitimacy and unique contributions highlights his role in Islamic renewal beyond the Arab world.

Key Words: Fundamental, scientific references, origins, Senegal, islam.

من الأصول المعرفية المرجعية في تفكير الشيخ العبد الخديم: بحث في أصول تفكير عالم سنغالي.

Cheikh Modou Badar Diop

Mouhamed-V University, Rabat, Morocco

cheikh94modou@gmail.com

ORCID: 0000-0002-8528-0886

الملخص

طُرح سؤال المرجعية في العالم الإسلامي بشكل مكثف بعد الاحتكاك الحضاري المرير بين الإسلام والثورة الغربية، مما أدت إلى ظهور مرجعيات فكرية ودينية في العالم، صارت وتنافعت فيما بينها من أجل الهيمنة والاستيعاب وتحديد الشرعية على أيهما أحق أن تقود سيرورة الحضارة الإنسانية. وكانت تُعرف من العالم العربي معظم التحركات الإصلاحية والاجتهادية في الفكر الإسلامي، في حين نجد في غرب إفريقيا علماء لعبوا أدوارًا بارزة في مواجهة تلك الصراعات الفكرية، قائمة على مرجعيات دينية لها أسسها ومحدداتها المنهجية، وعلى خصوصيات فريدة في عملية الاجتهاد والتجديد والإصلاح.

لكن تكمن الإشكالية في أنّ معظم العلماء في غرب إفريقيا من المغموين خايلي الذكر. ومما يُعمّق المشكلة، أنّ الفكر الإسلامي طُبع في فترة ما بطابع قليل من التحيز والطائفية الضيقة، فغابت تقريباً معظم الاجتهادات من خارج الأوطان العربية، وكأنّ ما لم يصدر من عالم عربيّ فلا يعتد عليه زلا يقاس له وزناً! وكان علماء غرب إفريقيا – السنغال – تحديداً من ضحايا تلك الأخلال الفكرية، التي أصابت الأمة الإسلامية في عمومها.

فالشيخ الخديم (1927) العالم السنغالي الصوفي من علماء المسلمين في غرب إفريقيا، الذين عاصروا فترة الاحتلال الفرنسي على السنغال، وكان من بين الشخصيات التي عشن وقائع جرائم الاحتلال الفكري والسياسي والديني على الشعب السنغالي، فتذمر عن ساعد الجذ بعد الاستعدادات الدينية من أجل تصدي المساعي الغربية (فرنسا) على تغريب المجتمع السنغالي، واعتمد في مواجهة الاحتلال على أدوات وأسس فكرية ومنهجية أبدت شرعيته الدينية، وشكّلت خصوصيته الفكرية، وحددت معالم محدّداته وأصوله المنهجية في سبيل الإصلاح، بناء على اجتهادات فكرية ودينية واجتماعية. بل لقد استطاع الشيخ العبد الخديم بشكل مبكر تحديد مواطن الخلل والسقم في نفوس الشعب السنغالي أمام التحديّات السائدة في أيام الاحتلال الفرنسي، فرسمت خططا منهجية على أساس العودة إلى الأصول والمرجعيات الإسلامية البانية من أجل تحقيق أهدافه في إعادة الشعب إلى الهوية الإسلامية الأصلية؛ حيث أبدع وتميّز في استخراج وتقديم أطروحة نموذجية بديلة على إثر النماذج السابقة له، كما جدّد الاعتقاد حول الإله، والرؤية عن الكون، والاعتبار للإنسان في نفوس السنغاليين.

وهذا جعلنا نطرح سؤالاً لنعرف ما هي الأصول والأسس المرجعية، التي تُحدّد شرعية اجتهادات الشيخ العبد الخديم السنغالي بخصوص إصلاحه وتجديده، وما هي خصوصياته ومميّزاته عن غيره من العلماء في العالم الإسلامي؟ وسنعمد في تقديم مفهوم شبه شامل عن الأصول المعرفية والمرجعية له على منهج الاستقراء الكليّ، اعتماداً على أدوات الاستنباط من خلال أمثلة واقعية عن مسيرته الإصلاحية.

الكلمات المفتاحية: الأسس، المرجعية المعرفية، الأصول، السنغال، الإسلام.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

Study on African Languages

Cissé Souleymane

Conakry, Guinea

solofarabado@gmail.com

Abstract

African independence marked the beginning of an era of considerable challenges. Neo-colonialism, in particular, continues to weigh heavily on our collective progress. During colonization, the imposition of colonial languages eroded the fabric of our indigenous cultures. This trend, unfortunately, has not diminished with the obtaining of our sovereignty, often relegating our mother tongues to a secondary role.

Some of our leaders have supported the idea that the adoption of foreign languages in our educational systems would be a vector of emancipation and development. However, this policy has proven to be counterproductive, eclipsing our cultural heritage and hindering the development of our ancestral knowledge.

Some leaders had taken the initiative to educate through the Latin alphabet due to a lack of in-depth phonetic research; it did not work.

However, our languages embody our history, our traditions, and our identity. They are essential to preserving our heritage. It is with this in mind that the World Development Organization Nko (Nko USA INC) is committed to promoting bilingualism in the education system in Africa. Our mission is clear: to promote international cooperation while safeguarding our languages and our rich cultural heritage.

By working closely together, we can forge a future where African languages thrive alongside international languages, supporting authentic and sustainable development for our continent.

Key Words: NKO language

Black Mind and Criticism in Cameroonian Intellectual Achille Mbembe

Assoc. Dr. Çiğdem Yıldızdöken

Inonu University, Malatya, Türkiye

cigdem.yildizdoken@inonu.edu.tr

ORCID: 0000-0001-8521-5710

Abstract

Mbembe, as a political scientist, historian and an intellectual, inspired by Michel Foucault and Frantz Fanon within the framework of post-colonialism, while analyzing the formation of the subject in the African Continent, which emerged in the colonial system of the new world order, and how the constructed subject was imported into the world through various simularks, through the concept of "black", also emphasized the concept of "race", which would operate together with this concept. In this sense, "blackness", the phenomenon that has generated modernity, has a causal relationship with Africa as a discourse originated in the Western European colonialism. Nevertheless, despite the fact not all Africans are black, it is also emphasized that if Africa has a body, it is this blackness that offers this embodiment. In fact, the inseparability of African and black people, with a long historical background, has generated multiracial subjects and become the symbol of "otherness".

As far as this perspective is concerned, Mbembem while explicating the history of blackness, investigated how this concept, which was first encountered in French texts in the 16th century, became permanent with the slave trade, how it was grounded within a non-contingent hysterical context, how the black, who changed his/her form in the 19th century, transformed into a "mineral ore" by metamorphosing into an economic subject, and eventually how Africa became the figure of aesthetic and political criticism in the context of art in the West's quest to find meaning again, in terms of the collapse of Hegelian thought and the rise of positivism and materialism. In his study, Mbembe also explicated the relationship between images and reality by presenting sections from historical events. In this respect, in the orientalist texts, parallel to the fact that the West was considered superior to the East and the East was regarded as a marginalized element in order for the West to understand its own identity, Africa was constructed based on myths and stereotypes as an irrational place where irrational, primitive, wild and instincts operated, being equated with blackness, which was converted into a "name" from a concept.

Mbembe, who invited us to rethink the African origin people in the modern-colonial way of thinking, which prioritized epistemology, in an ontological context in terms of their "being human", attempted to respond to how to overcome the epistemic, political and ethical damage caused by blackness, which was on the same path as the birth of racism, for the sake of being human in the "Criticism of the Black Mind". Mbembe, who assumed the possibility of overcoming racism, discrimination and otherness with a principle based on the principle of "equality of parties" and in the existence of universal values based on partnership, stated that multiculturalism would enable the formation of the "world-whole" and says that "what we have in common is the closeness of distance".

Key Words: Postcolonialism, Blackness, Race, Modernism, Colonialism.

Kamerunlu Entelektüel Achille Mbembe’de Zenci Akıl ve Eleştirisi

Assoc. Dr. Çiğdem Yıldızdöken

İnönü Üniversitesi, Malatya, Türkiye

cigdem.yildizdoken@inonu.edu.tr

ORCID: 0000-0001-8521-5710

Özet

Siyaset bilimci, tarihçi ve bir entelektüel olarak Mbembe postkolonyal çizgide Michel Foucault ve Frantz Fanon’dan beslenerek yeni dünya düzeninin sömürgeci sisteminde beliren Afrika Kıtası’nda öznenin biçimlendirilişini ve inşa edilen öznenin dünyaya çeşitli simularklarla nasıl ithal edildiğini “zenci” kavramı üzerinden analiz ederken bu kavramla birlikte iş göreceği olan “ırk” kavramını da öne çıkarmaktadır. Bu anlamda moderniteyi oluşturan fenomen olan “zencilik” Batı Avrupa sömürgeciliğinde icat edilen söylem olarak Afrika ile nedensellik ilişkisi içinde bulunmaktadır. Ancak tüm Afrikalılar zenci olmamakla birlikte Afrika’nın bir bedeni varsa bu bedenleşmeyi sunanın zencilik olduğu da belirtilmektedir. Öyle ki uzun bir tarihsel arka planıyla Afrika ve zencinin birbirinden ayrılmazlığı ırklı özneler üretmiş, “öteki”liğin simgesi haline gelmiştir.

Bu perspektiften hareketle Mbembe, zencililiğin tarihini açıklarken ilk kez 16.yüzyılda Fransızca metinlerde rastlanan bu kavramın köle ticareti ile nasıl kalıcı hale geldiğini; olumsal olmayan histerik bir anlam bağında nasıl temellendirildiğini, 19.yüzyılda biçim değiştiren zencinin ekonomik özne olarak başkalaşarak nasıl “maden cevheri”ne dönüştüğünü ve Hegelyan düşünüşün çöküşü ile pozitivizm ve materyalizmin yükselişe geçişi ekseninde Batı’nın yeniden anlam bulma arayışında Afrika’nın sanat bağlamında estetik ve siyasal eleştirinin figürü haline nasıl geldiğini araştırmaktadır. Araştırmasında Mbembe imgelerin gerçeklikle olan ilişkisini tarihi olaylardan kesitler sunarak da açıklamaktadır.

Bu bakımdan şarkiyatçı metinlerde Batı’nın Doğu karşısında üstün tutulması ve Batı’nın kendi kimliğini anlamasına yönelik Doğu’nun, ötekileştirilen bir unsur olarak görülmesine paralel olarak Afrika, “isim”den kavram haline gelen zencilikle eş değer görülerek akıldışı, ilkel, vahşi ve içgüdülerin işler halde olduğu irrasyonel bir mahâl olarak mitlerle ve stereotiplerle temellendirilerek inşa edilmiştir.

Epistemolojiyi önceleyen modern-sömürgeci düşünme biçiminde yer alan Afrika kökenli insanların “İnsan olmaklık”ı açısından yeniden ontolojik bağlamda düşünülmesine bizi davet eden Mbembe, “Zenci Aklın Eleştirisi”nde ırkçılığın doğuşuyla aynı güzergahta minvallen zencililiğin insanın insan olma uğruna yarattığı epistemik, siyasal ve etik tahribin üstesinden nasıl gelineceğine ilişkin de yanıt denemesine girişmektedir. “Payların eşitliği” ilkesinden yola çıkan bir ilkeyle ve ortaklık esasına dayalı evrensel değerlerin varlığında ırkçılığın, ayrımcılığın ve ötekiliğin aşılabilme olanağını varsayan Mbembe çok kültürlülüğün “dünya-bütün”ün oluşmasına imkan vereceğini belirterek “ortak olduğumuz şeyin uzağın yakınlığı” olduğunu söylemektedir.

Anahtar Kelimeler: Postkolonyalizm, Zencilik, Irk, Modernizm, Sömürgecilik

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

African Education Studies

Djibrila Diane

USA

nkousaa@gmail.com

Abstract

As General Secretary of the World Organization for the Development of Nko (Nko USA INC) in New York, I send you a message imbued with our common heritage.

Birth privileges, such as good parents and a supportive environment, are often seen as catalysts for personal development. Indeed, these factors can determine life trajectories. According to Mandingo wisdom, just as a millet seed needs fertile soil to flourish, an individual thrives on the influence of his parents and the quality of his birthplace.

It is commonly accepted that the most successful children are those who benefit from a solid parental education, guiding them on the path of rectitude. Conversely, those who deviate from the path set by their elders can, on their own merits, surpass previous generations.

Education is the cornerstone of future development. Children, properly guided, have the potential to transcend expectations and become pillars of the nation. There are two fundamental approaches to guiding youth:

First, parents must themselves be enlightened to initiate their children on the path of wisdom from an early age. Secondly, it is essential to entrust the education of young people to competent mentors, capable of training them adequately.

In conclusion, the future of Africa rests on the education of its youth. A well-guided child is a promise of progress and innovation. Together, let us work so that every African child can flourish in a nurturing environment, rich in knowledge and values.

Key Words: Nko Language

**An Evaluation on the Reception of Francophone Algerian Literature in Turkey
from the Perspective of Translation Studies**

Ercan Demirci

HBV University, Nevşehir, Türkiye

e.demirci@nevsehir.edu.tr

ORDIC: 0000-0002-6702-0247

Abstract

Modern Algerian literature has been shaped in a multilingual and multicultural structure due to its historical background. The multilingual and multicultural structure of the literature in question is a result of the various interactions that the country has experienced throughout its history. Authors who produce works in French, Arabic and Berber languages in contemporary Algeria point to the multilingual and multicultural structure of this country.

France colonized Algeria in 1830 and ruled Algeria as a French colonial country for 132 years. French was adopted as both the official language and the language of education in Algeria until 1962, when it gained independence from France. As a result of this, writers who wrote works in French appeared in Algeria with French colonialism, and this process continued increasingly after colonialism. This literature produced in the French language is a part of Francophone African literature and is called Francophone Algerian literature. However, some Algerian writers who prioritize the concept of Algerian literature written in French find the naming of Francophone Algerian literature problematic. There is no doubt that the most effective way to represent Francophone African literature in Turkey is translation. Translation is the carrier of literary works produced by different civilizations. We can read and understand literary works from other countries either through translation or by directly knowing the language in which that literary work was produced. Francophone Algerian literature offers a reflection and diversity nourished by the history, culture and social dynamics of the relevant country. The literature in question conveys experiences specific to Algeria, as well as universal issues such as colonialism, post-colonial processes, slavery, migration, identity, belonging and cultural diversity. However, research shows that there are not enough translations from Francophone African literature, which represents a large volume, into the Turkish language.

In this study, we will focus on the translations into Turkish from Algerian literature written in French, which constitutes a large part of Francophone African literature. Focusing on whether the masterpieces of Francophone Algerian literature have been translated, information will be given on which publishing houses and in which years some important works were translated. In addition, the issue of why the relevant literature has not been adequately translated into Turkish will be discussed and a perspective on some works that need to be translated will be presented.

Key Words: Francophone Algerian literature, French, Francophone African literature, colonialism, post-colonialism

**Çeviribilim Perspektifinden Frankofon Cezayir Edebiyatının
Türkiye’de Alınlanması Üzerine Bir Değerlendirme**

Ercan Demirci

HBV Üniversitesi, Nevşehir, Türkiye

e.demirci@nevsehir.edu.tr

ORDIC: 0000-0002-6702-0247

Özet

Modern Cezayir edebiyatı, tarihsel arka planı nedeniyle çok dilli ve çok kültürlü bir yapıda şekillenmiştir. Söz konusu edebiyatın çok dilli ve çok kültürlü yapısı ülkenin tarihi boyunca yaşamış olduğu çeşitli etkileşimlerin bir sonucudur. Çağdaş Cezayir’de Fransız, Arap ve Berberi dilinde eserler üreten yazarlar bu ülkenin çok dilli ve çok kültürlü yapısına işaret etmektedir.

Fransa, 1830 yılında Cezayir’i sömürgeleştirmiş ve 132 yıl boyunca Cezayir’i bir Fransız sömürge ülkesi olarak yönetmiştir. Cezayir’in Fransa’dan bağımsızlığını kazandığı 1962 yılına kadar Fransızca bu ülkenin hem resmi dili hem de eğitim dili olarak benimsenmiştir. Bunun bir sonucu olarak Fransız sömürgeciliğiyle beraber Cezayir’de Fransız dilinde eserler veren yazarlar ortaya çıkmış, bu süreç sömürgecilikten sonra da artarak devam etmiştir. Fransız dilinde üretilen bu edebiyat Frankofon Afrika edebiyatının bir parçası olup Frankofon Cezayir edebiyatı olarak adlandırılmıştır. Ancak Fransız dilinde yazılan Cezayir edebiyatı kavramını önceleyen bazı Cezayirli yazarlar ise Frankofon Cezayir edebiyatı isimlendirmesine sorunlu bulmaktadır.

Frankofon Afrika edebiyatının Türkiye’de temsil edilmesinin en etkili yolu hiç şüphesiz ki çeviridir. Çeviri, farklı medeniyetlerin ürettiği edebi eserlerin taşıyıcısı konumundadır. Başka ülkelere ait edebi eserleri okuyup anlayabilmemiz ya çeviri yoluyla ya da o edebi eserin üretildiği dili doğrudan bilerek olabilir. Frankofon Cezayir edebiyatı, ilgili ülkenin tarihinden, kültüründen ve toplumsal dinamiklerinden beslenen bir yansıma ve çeşitlilik sunar. Söz konusu edebiyat sömürgecilik, sömürgecilik sonrası süreçler, kölelik, göç, kimlik, aidiyet ve kültürel çeşitlilik gibi evrensel konuların yanında Cezayir’e özgü deneyimleri de aktarır. Ancak yapılan araştırmalarda büyük bir yekunu temsil eden Frankofon Afrika edebiyatından Türk diline yeterince çeviri yapılmadığı görülmektedir. Bu çalışmada, Frankofon Afrika edebiyatının büyük bir kısmını teşkil eden Fransız dilinde yazılmış Cezayir edebiyatından Türkçeye yapılan çeviriler üzerinde durulacaktır. Frankofon Cezayir edebiyatının baş yapıtlarının çevrilip çevrilmediğine odaklanılarak bazı önemli eserlerin hangi yayın evleri tarafından hangi yıllarda çevrildiğine ilişkin bilgiler verilecektir. Bununla birlikte ilgili edebiyatın Türkçeye neden yeterince çevrilmediği konusu tartışmaya açılarak çevrilmesi gereken bazı eserlere ilişkin bir perspektif de sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Frankofon Cezayir edebiyatı, Fransızca, Frankofon Afrika edebiyatı, sömürgecilik, Sömürgecilik sonrası

ECONOMIC RELATIONS BETWEEN FRANCE AND ALGERIA: 1831-1938

Erdem Selman Develi

Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Nevşehir, Türkiye

erdemsdeveli@nevsehir.edu.tr

ORCID: 0000-0003-2097-207X

Abstract

Conquered in 1830 by France, Algeria is an important region in terms of being the centre of the French colonial economy in North Africa. The expansion of arable lands in Algeria, which has fertile soils, increased the production volume and thus, a significant part of France's agricultural products needs began to be met from Algeria. Apart from this, it was planned that the railways built to improve the trade between the West African coasts and inland areas would reach Algeria. Thus, connecting the Atlantic coasts and the Mediterranean via railways would shorten the distance between West Africa and France. In this way, both transport costs will decrease and trade volume will increase. In line with these explanations, the aim of this study is to analyse the economic relations between France and Algeria through original documents. In this framework, the import and export figures and the most traded products between France and Algeria were obtained from the reports of the Directorate General of Customs of France. According to these reports, Algeria, one of France's most traded colonies, has an important share in France's foreign trade volume. Algeria, which ranked nineteenth in 1838 among the countries and colonies that France traded with the most, rose to eighth place in 1845 and to first place in 1932 and became the most important commercial partner of France. France's railway investments in Algeria were obtained from the reports of the General Government of French West Africa and a report prepared in 1931 for the 100th anniversary of France in Algeria. According to these reports, France's first railway line in Algeria was completed in 1862. However, the desire to transport the products produced in the interior of Algeria to the ports quickly accelerated the construction of the railway in the following years.

Key Words: Algeria, France, Colonialism, Railway, Trade.

FRANSA İLE CEZAYİR ARASINDAKİ EKONOMİK İLİŞKİLER: 1831-1938

Erdem Selman Develi

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Nevşehir, Türkiye

erdemsdeveli@nevsehir.edu.tr

ORCID: 0000-0003-2097-207X

Özet

1830 yılında Fransa tarafından ele geçirilen Cezayir, Fransız sömürge ekonomisinin Kuzey Afrika'daki merkezi olması açısından önemli bir bölgedir. Verimli topraklara sahip olan Cezayir'de ekilebilir arazilerin genişletilmesi üretim hacmini artırmış ve böylece Fransa'nın tarım ürünleri ihtiyacının önemli bir kısmı Cezayir'den karşılanmaya başlanmıştır. Bunun dışında, Batı Afrika kıyıları ile iç kesimler arasındaki ticaretin geliştirilmesi amacıyla inşa edilen demiryollarının Cezayir'e kadar ulaşması planlanmıştır. Böylece Atlantik kıyıları ile Akdeniz'in demiryolları üzerinden birbirine bağlanması, Batı Afrika ile Fransa arasındaki mesafeyi kısaltacaktır. Bu sayede hem taşıma maliyetleri azalacak hem de ticaret hacmi artacaktır. Bu açıklamalar doğrultusunda bu çalışmanın amacı, Fransa ile Cezayir arasındaki ekonomik ilişkileri orijinal belgeler üzerinden incelemektir. Bu çerçevede Fransa ile Cezayir arasındaki ithalat ve ihracat rakamları ile en çok ticareti yapılan ürünler, Fransa Gümrükler Genel Müdürlüğü raporlarından elde edilmiştir. Bu raporlara göre Fransa'nın en çok ticaret yaptığı sömürgelerinden biri olan Cezayir, Fransa'nın dış ticaret hacminde de önemli bir paya sahiptir. Fransa'nın en çok ticaret yaptığı ülkeler ve sömürgeler arasında 1838 yılında on dokuzuncu sırada yer alan Cezayir, 1845 yılında sekizinci sıraya ve 1932 yılında birinci sıraya yükselerek Fransa'nın en önemli ticari partneri olmuştur. Fransa'nın Cezayir'deki demiryolu yatırımlarına ise Fransız Batı Afrikası Genel Hükûmeti raporlarından ve Fransa'nın Cezayir'deki 100. yılı için 1931 yılında hazırlanan bir rapordan ulaşılmıştır. Bu raporlara göre Fransa'nın Cezayir'deki ilk demiryolu hattı 1862 yılında tamamlanmıştır. Ancak Cezayir'in iç kesimlerinde üretilen ürünlerin limanlara hızlı bir şekilde ulaştırılmak istenmesi, ilerleyen yıllarda demiryolu yapımını hızlandırmıştır.

Anahtar Kelimeler: Cezayir, Fransa, Sömürgecilik, Demiryolu, Ticaret.

The Organization: That Arms Mozambique's Security: DAESH

Eren Yiğitoğlu

Ankara Hacı Bayram Veli University, Ankara, Türkiye

erenyigitoglu57@gmail.com

ORCID: 0009-0000-9022-7935

Abstract

Mozambique is a country on the African continent that was founded as a result of the war of independence against Portugal, which started in 1964 and ended in 1975. After declaring its independence, the country witnessed internal turmoil. A civil war broke out between FRELIMO (Mozambique Liberation Front) and RENAMO (Mozambique National Resistance Movement) until 1992. In the 2000s, various terrorist groups emerged in African countries where state authority was weak, and these caused great harm to the security and people of the countries in the region. During this period, terrorist organizations such as Al-Shabab in Somalia, Boko Haram in Nigeria and DAESH in Mozambique began to exist. DAESH started its activities in Mozambique since 2017. In this context, it carried out its first activities in the regions in the north of the country. The organization first made its name known when it started attacking local security forces in Cabo Delgado province, located on Mozambique's border with Tanzania. With these attacks that started in 2017, the organization caused the death of 2,500 civilians and security personnel by March 2021. As a result of these instabilities that started in the north of Mozambique, approximately 700,000 people living in the region were forced to migrate to Tanzania. While the organization continued its activities in the region, it also received support from outside. The most important of these is the support provided by the paramilitary organization Ahlu Sunna Waljama (ASWJ) based in Somalia. The government decided to arrest people affiliated with the organization and close mosques as a precaution against the events that started in the region. Despite these decisions, the organization continued its activities in the region. When we look at the regions where the attacks took place, the places where the Muslim Mwani people live are seen first. In second place, the places where the Makua people live come to the fore. These regions are also among the important economic regions where Mozambique has discovered oil on the ocean coast. It is clear that this region was chosen as the location of the attack for both the presence of Muslim communities and economic reasons. The instabilities within the country that started in 2017 harm the security of Mozambique as well as the countries in the region.

Key Words: Africa, ISIS, Mozambique, Organization

Mozambik'in Güvenliğine Zarar Veren Örgüt: DEAŞ

Eren Yiğitoğlu

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Ankara, Türkiye

erenyigitoglu57@gmail.com

ORCID: 0009-0000-9022-7935

Özet

Mozambik, Portekiz'e karşı 1964 yılında başlayıp 1975 yılı itibarıyla sona eren bağımsızlık savaşı neticesinde Afrika kıtasında kurulan bir ülkedir. Bağımsızlığını ilan etmesinden sonra ülke iç karışıklara sahne olmuş FRELIMO (Mozambik Kurtuluş Cephesi) ile RENAMO (Mozambik Ulusal Direniş Hareketi) arasında 1992 yılına kadar iç savaş yaşanmıştır. 2000'li yıllar ile birlikte Afrika'da devlet otoritesinin zayıf olduğu ülkelerde çeşitli terör grupları ortaya çıkmış ve bunlar bölge ülkelerin güvenliklerine ve halklarına büyük zararlar vermiştir. Bu dönem içerisinde Somali'de Eş-Şebab, Nijerya'da Boko Haram ve Mozambik'te ise DEAŞ gibi terör örgütleri varlıklarını sürdürmeye başlamıştır. DAES, Mozambik içerisindeki faaliyetlerine 2017 yılından itibaren başlamıştır. Bu kapsamda ilk faaliyetlerini ülkenin kuzeyinde bulunan bölgelerde gerçekleştirmiştir. Örgüt ilk kez adını Mozambik'in Tanzanya sınırında yer alan Cabo Delgado eyaletindeki yerel güvenlik güçlerine saldırmaya başlamasıyla adını duyurmuştur. 2017'de başlayan bu saldırılarla birlikte örgüt Mart 2021'e kadar 2.500 sivil ve güvenlik personelin ölmesine sebep olmuştur. Mozambik'in kuzeyinde başlayan bu istikrarsızlıkların sonucunda bölgede yaşayan yaklaşık 700.000 kişi Tanzanya'ya göç etmek mecburiyetinde kalmıştır. Örgüt bölgede faaliyetlerini sürdürürken dışarıdan da destek almaktaydı. Bunlardan en önemlisi de Somali merkezli Ahlu Sunna Waljama'a (ASWJ) paramiliter örgütünden desteklerin sağlanmasıdır. Hükümet ise bölgede başlayan olaylar karşısında tedbir olarak örgüt ile bağlantılı kişilerin tutuklanması ve camilerin kapatılmasına yönelik karar aldı. Bu kararlara rağmen örgüt bölgede faaliyetlerini sürdürmeye devam etti. Saldırıların bölgelere bakıldığı zaman ilk sırada Müslüman olan Mwani halkının yaşadığı yerler görülüyor. İkinci sırada ise Makua halkının yaşadığı yerler ön plana çıkmaktadır. Bu bölgeler ayrıca Mozambik'in okyanus kıyısında petrol keşfettiği önemli ekonomik bölgeler arasında yer alır. Bu bölgenin saldırı yeri olarak seçilmesinde hem Müslüman toplulukların yaşaması hem de ekonomik sebeplerin olduğu açıktır. 2017'de ülke içerisinde başlayan istikrarsızlıklar Mozambik'in güvenliği kadar bölge ülkelere de zarar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Afrika, DAES, Mozambik, Örgüt

**Diaspora Studies of Libyans in Turkey on the Basis of Remembrance
and Reminder of Their Traditional Heritage**

Esin Güzel

Yıldız Technical University, İstanbul, Türkiye

esinn.guzel@gmail.com

ORCID: 0000-0002-2401-5181

Abstract

The Arab Spring is a set of actions that started in Tunisia on December 17, 2010, spread throughout the Arab world and affected countries; caused great transformation in political, social, economic, cultural and other areas here, the effects of which are still continuing today. After August 23, 2011, when the Arab Spring changed the balance in Libya and Muammar Gaddafi ended his long reign of power, a large group of people came to Turkey from Libya due to the political, social, economic and many other problems Libya experienced. This migration still continues today. Despite living and working in Turkey, Libyans, who are a close follower of what is going on in their country and always show their Libyan identity in their social lives, strive to keep their culture alive in Turkey. On the contrary, they often organize cultural festivals in order not to lose this heritage, but on the contrary, to hand over this heritage to their children who have never seen Libya. They aim to show and share their national identity to both Turks and citizens of other countries (especially the Middle East) in Turkey. Thus, the concept of national memory is always kept alive. Of course, another aim of these festivals and events is to bring together all Libyans in Turkey with the greatest possible participation; gathering under one roof regardless of young, old or child. These events, organized by prominent Libyan journalists and business people, are mostly held in hotels, conference halls in Istanbul, and cafes and restaurants that bear the identity of Libya and its neighboring countries. Each meeting has a different purpose, they generally focus on the education and integration of citizens, the presence and success of Libyan women in business life, award ceremonies, graduation ceremonies, youth employment and similar issues. It's not just limited to these. Considering the visits of the organizers to Libya at certain periods and times, it can be seen that the diaspora is engaged in strict activities. This article will explain these activities of the Libyan diaspora on the basis of their national identity.

Key Words: Diaspora, Libya, national identity.

**Türkiye’deki Libyalıların Geleneksel Miraslarını Hatırlama ve Hatırlatma
Faaliyetleri Temelinde Yaptıkları Diaspora Çalışmaları**

Esin Güzel

Yıldız Teknik Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

esinn.guzel@gmail.com

ORCID: 0000-0002-2401-5181

Özet

Arap Baharı 17 Aralık 2010’da Tunus’ta başlayarak tüm Arap dünyasına yayılan ve ülkeleri etkileyen; buralarda siyasi, sosyal, ekonomik, kültürel ve diğer alanlarda büyük dönüşüme sebep olan, etkileri günümüzde hala devam eden eylemlerin bütünüdür. Arap Baharının Libya’da dengeleri değiştirdiği ve Muammer Kaddafi’nin uzun iktidar dönemini böylece noktaladığı 23 Ağustos 2011 tarihinden sonra Libya’nın siyasi, sosyal, ekonomik ve daha birçok alanda yaşamış olduğu sıkıntılar sebebiyle Türkiye’ye Libya’dan büyük bir kitle gelmiştir ve bu göç günümüzde hala devam etmektedir. Türkiye’de yaşayıp çalışmalarına rağmen ülkelerinde olup bitenlerin yakın takipçisi olan ve taşıdıkları Libya kimliğini sosyal hayatlarında daima gösteren Libyalılar kültürlerini Türkiye’de yaşatmak için çabılıyor, bu mirası kaybetmemek, aksine, Libya’yı hiç görmeyen çocuklarına bu mirası devretmek için sıklıkla kültürlerine ait festivaller düzenliyor, milli benliklerini hem Türklere hem de Türkiye’de bulunan diğer ülkelerin (özellikle Ortadoğu) vatandaşlarına göstermek ve paylaşmak maksadını taşıyorlar. Böylece ulusal hafıza dediğimiz kavram daima canlı tutulmuş oluyor. Tabi yapılan bu festival ve etkinliklerin bir diğer amacı Türkiye’de bulunan tüm Libyalıları mümkün olan en fazla katılımı bir araya getirebilmek; genç, yaşlı, çocuk fark etmeksizin bir çatı altında toplanmak. Libyalı seçkin gazeteci ve iş insanlarının organize ettiği bu etkinlikler çoğunlukla İstanbul’da otel, konferans salonları ve yine Libya ve ona yakın ülkelerin kimliğini taşıyan kafe ve restoranlarda yapılıyor. Her toplantı farklı bir amaç taşıyor bunlar genellikle vatandaşların eğitimi, entegrasyonu, Libyalı kadınların iş hayatında gösterdiği varlık ve başarılar, ödül merasimleri, mezuniyet törenleri, gençlerin istihdamı ve benzeri konular ele alınıyor. Sadece bunlarla sınırlı değil, organizatörlerin belli dönemlerde ve sürelerde Libya’ya yaptıkları ziyaret göz önüne alındığında ise diasporanın sıkı faaliyetler içinde olduğu görülebilir. Makale Libya diasporasının bu faaliyetlerini milli kimlikleri temelinde açıklayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Diaspora, Libya, milli kimlik.

**Pan-Africanism in South African High School Classrooms: Unraveling Social Cohesion,
Exceptionalism, and Afrophobia**

Esma Karadağ

Leiden University, Leiden, Netherlands

e.karadag@asc.leidenuniv.nl

ORCID: 0000-0002-3516-7260

Abstract

In response to the challenges posed by populism to democratic ideals, this interdisciplinary study critically examines the representation of Pan-Africanism in South African high school history classrooms within the context of South African exceptionalism and Afrophobia. The study delves into the role of history education as a social agency in shaping national identity for social cohesion, particularly in the post-apartheid South African landscape.

Employing a qualitative empirical method, this research aims to shed light on the intricate dynamics of forming malleable political and social identities in classrooms. Focusing on the embedding of key Pan-Africanism ideas and concepts among learners, the study utilizes reflexive thematic analysis based on interviews with teachers from urban schools. The research explores the educators' role as social and political agents and investigates learners' contemporary understanding of Pan-Africanism.

The findings reveal significant variations in the representation of Pan-Africanism in classrooms, influenced by factors such as teachers' education, social class, experiences of apartheid, resource utilization, and language barriers. Notably, the study highlights a gap in learners' comprehension of core Pan-African concepts, emphasizing the impact of 'class' in terms of resource access and digitization, influencing students' perceptions of 'African-ness' even within ethnically homogeneous communities.

This research offers insights into how the teaching of Pan-Africanism intersects with social cohesion and populism in the African context. By analyzing the complexities within classrooms, it aims to enhance the understanding of the potential of history education to either reinforce or challenge prevailing socio-political narratives, ultimately influencing the formation of inclusive and resilient collectives.

Key Words: Pan-Africanism, history teaching, social cohesion, South Africa.

Güney Afrika Lise Sınıflarında Pan-Afrikanizm: Sosyal Uyum, İstisnacılık ve Afrofobiye Çözmek

Esma Karadağ

Leiden Üniversitesi, Leiden, Hollanda

e.karadag@asc.leidenuniv.nl

ORCID: 0000-0002-3516-7260

Özet

Popülizmin demokratik ideallere yönelttiği meydan okumalara cevaben, bu disiplinlerarası çalışma Güney Afrika istisnacılığı ve Afrofobi bağlamında Güney Afrika lise tarih sınıflarında Pan-Afrikanizmin temsilini eleştirel bir şekilde incelemektedir. Çalışma, özellikle apartheid sonrası Güney Afrika coğrafyasında, sosyal uyum için ulusal kimliğin şekillendirilmesinde sosyal bir kurum olarak tarih eğitiminin rolünü araştırmaktadır.

Nitel bir ampirik yöntem kullanan bu araştırma, sınıflarda şekillendirilebilir siyasi ve sosyal kimlikler oluşturma'nın karmaşık dinamiklerine ışık tutmayı amaçlamaktadır. Temel Pan-Afrikanizm fikir ve kavramlarının öğrenciler arasında yerleşmesine odaklanan bu çalışmada, kent okullarında görev yapan öğretmenlerle yapılan görüşmelere dayanan düşünömsel tematik analiz kullanılmıştır. Araştırma, eğitimcilerin sosyal ve siyasi aktörler olarak rollerini incelemekte ve öğrencilerin Pan-Afrikanizm hakkındaki güncel anlayışlarını araştırmaktadır.

Bulgular, sınıflarda Pan-Afrikanizmin temsilinde, öğretmenlerin eğitimi, sosyal sınıf, apartheid deneyimleri, kaynak kullanımı ve dil engelleri gibi faktörlerden etkilenen önemli farklılıklar olduğunu ortaya koymaktadır. Çalışma, özellikle, öğrencilerin temel Pan-Afrikan kavramlarını anlamalarında bir boşluk olduğunu vurgulamakta, kaynak erişimi ve dijitalleşme açısından 'sınıfın' etkisini vurgulayarak, etnik olarak homojen topluluklarda bile öğrencilerin 'Afrikalılık' algılarını etkilediğini göstermektedir.

Bu araştırma, Pan-Afrikanizm öğretiminin Afrika bağlamında sosyal uyum ve popülizm ile nasıl kesiştiğine dair içgörüler sunmaktadır. Sınıflardaki karmaşıklıkları analiz ederek, tarih eğitiminin hakim sosyo-politik anlatıları güçlendirme veya bunlara meydan okuma potansiyelinin anlaşılmasını geliştirmeyi ve nihayetinde kapsayıcı ve dirençli kolektiflerin oluşumunu etkilemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pan-Afrikanizm, tarih öğretimi, sosyal uyum, Güney Afrika.

The UK's Refugee Predicament-Rwanda Plan

Fatma Yıldız

University of Cape Town, Cape Town, South Africa

YLDFAT001@myuct.ac.za

ORCID: 0000-0002-8392-5142

Abstract

Rwanda, with a population of approximately 13 million, is located in the east of Central Africa and is one of the states with the smallest geographical area among the landlocked African countries. Rwanda, designated as a German colony in 1896, was included in the Belgian Colonial Empire by the decision of the League of Nations (later the United Nations) after the Germans lost in World War I and gained its independence from Belgium in 1962. However, Belgium's policy in Rwanda, based on ethnic differences with the claim that the Hutu, Twa and Tutsi people were composed of different races, triggered a civil war and "genocide" between 1990 and 1994, and the civil war caused the death of 800,000 people in 1994. However, Rwanda achieved economic recovery after the civil war by ensuring stability and peace. One of the most important indicators of this is the strong recovery of the Rwandan economy. For example, the country's gross domestic product (GDP) grew by 3.4% in 2020 and 10.9% in 2021. Rwanda, which has recently made a significant breakthrough among African countries with this economic recovery, has also faced allegations of human rights violations in the international community. This overview of Rwanda's political and economic structure sets the context for our analysis of the UK-Rwanda Migration and Economic Development Partnership agreement and its potential impact on Rwanda's future.

In addition, Rwanda, after 28,526 refugees who came to the UK "illegally" in 2021, within the framework of the policies of the former colonial states regarding Africa in the new world order, with the decision taken by the collective mind for the best interests of the British, to eliminate the costs of British taxpayers, to provide a safe and secure place for the country. This decision was prompted by the UK's ongoing struggle to manage its refugee population, which has been a significant political and social issue in recent years. The concept of a 'safe third country' refers to a country that is deemed safe for refugees to seek asylum in, and is often used as a means to manage refugee flows. In order to protect entry through legal means and to deter irregular entry facilitated by "criminal gangs", the decision to send asylum seekers to a "safe third country" and the agreement signed with Rwanda by signing a "memorandum" on April 14, 2022, in line with this decision, is one of the most discussed issues worldwide in 2022. became one.

This study primarily focuses on the UK-Rwanda Migration and Economic Development Partnership Agreement 2022. It aims to discuss Rwanda's political and economic structure, the UK's refugee problem, and the potential impact of this agreement on Rwanda's future.

Methodologically, the qualitative research method, bolstered by the 'interdependence' theory, will be applied. In this research, the text of the agreement signed between the two countries, the World Bank country report, and the statements of both state officials will serve as the primary data sources, while the news in the international press and the articles of analysts will be used as secondary sources.

The main questions of the research are;

- 1) What is the difference between refugees and asylum seekers?
- 2) How does Rwanda's political and economic structure impact Britain's decision to send refugees to Rwanda to solve the refugee problem?
- 3) British higher interests and common sense, what is the content of the Rwanda-UK Asylum Seeker Agreement?
- 4) How does this agreement affect Rwanda's future? Gains and losses.

Key Words: Rwanda, the UK, the UK-Rwanda Migration and Economic Development Partnership Agreement.

İngiltere'nin Sığınmacı Çıkmazı-Ruanda Planı

Fatma Yıldız

Cape Town Üniversitesi, Cape Town, Güney Afrika

YLDFAT001@myuct.ac.za

ORCID: 0000-0002-8392-5142

Özet

Ruanda, yaklaşık 13 Milyonluk nüfusu ile Orta Afrika'nın doğusunda yer alan ve denize kıyısı bulunmayan Afrika ülkeleri arasında coğrafi yüzölçümü en küçük olan devletlerden biridir. 1896 yılında Alman kolonisi olarak belirlenen Ruanda, I. Dünya Savaşı'nda Almanların kaybetmesiyle, Milletler Cemiyeti'nin (daha sonra Birleşmiş Milletler) kararıyla Belçika Sömürge İmparatorluğu'na dahil edildi ve 1962'de Belçika'dan bağımsızlığını kazandı. Ancak, Belçika'nın Ruanda'da yürüttüğü Hutu, Twa ve Tutsi halklarının farklı ırklardan oluştuğu iddiası ile etnik farklılıklar üzerine kurulu politikası, 1990-1994 yılları arasında iç savaş ve "soykırım" ı tetikledi ve iç savaş 1994'de 800.000 insanın ölümüne neden oldu. Fakat Ruanda, iç savaş sonrası, ülkede istikrarı ve barışı sağlama yoluna giderek, ekonomik iyileşme gösterdi. Bunun en önemli göstergelerinden biri, Ruanda ekonomisinin güçlü bir toparlanma sergilemesidir. Örneğin, ülkenin 2020'de gayri safi yurtiçi hasıla (GSYİH) %3,4, 2021'de ise %10.9 büyüme gerçekleştirdi. Son dönemde bu ekonomik iyileşme ile birlikte Afrika ülkeleri içerisinde büyük bir atılım gösteren Ruanda, aynı zamanda uluslararası kamuoyunda insan hakları ihlalleri iddiaları ile yüzleşti.

Bunun yanında Ruanda, eski sömürgeci devletlerin yeni dünya düzeninde Afrika ile ilgili politikaları çerçevesinde İngiltere'ye 2021 yılında "yasadıışı" yollarla ülkeye gelen 28.526 sığınmacının ardından, İngilizlerin yüksek çıkarları için ortak aklının aldığı karar ile, İngiliz vergi mükelleflerinin maliyetlerini ortadan kaldırmak, ülkeye güvenli ve yasal yollarla girişi korumak ve "suç çeteleri" tarafından kolaylaştırılan düzensiz girişi caydırmak amacıyla, sığınmacıların "güvenli bir üçüncü ülkeye" gönderilmesi kararı ve bu karar doğrultusunda Ruanda ile 14 Nisan 2022'de "muhtıra" imzalayarak anlaşmaya varması, 2022 yılında dünya çapında en tartışılan konulardan biri oldu.

Bu çalışma, Ruanda'nın siyasi ve ekonomik yapısını, İngiltere'nin sığınmacı sorununu, 2022 yılında Ruanda ile İngiltere arasında imzalanan "The UK-Rwanda Migration and Economic Development Partnership" anlaşmasını ve bu doğrultuda Ruanda'nın geleceğini ele almayı amaçlamaktadır.

Metodolojik olarak nitel araştırma yöntemi ve "karşılıklı bağımlılık" teorisi uygulanacaktır. Bu çalışmada, iki ülke arasında imzalanan anlaşma metni; Ruanda'nın siyasi ve ekonomik yapısını incelemek için Dünya Bankası ülke raporu, her iki devlet yetkililerinin açıklamaları birincil veri kaynaklarını içerirken, konu ile ilgili uluslararası basında çıkan haberler ve analistlerin yazıları ikincil kaynak olarak kullanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ruanda, İngiltere, Sığınmacı Anlaşması

A Scholar Guiding the Development of Religious Thought in North Africa : Ibn Humayr al-Sabtī

Fatmanur Örsdemir
Istanbul University, Istanbul, Türkiye
fatmanurorsdemir@gmail.com
ORCID: 0000-0001-6631-8941

Abstract

North Africa has been home to various religious groups throughout history. Thus, it has hosted many political, social, religious and intellectual organizations. Especially with the rule of the Muwahhids in the 6th century, important religious, scientific, political and cultural developments took place. This situation also brought about an environment of free thought. In addition, the al-Muwahhids accepted Ash'arism as the official sect and provided a prosperous scholarly environment where scholars could engage in science and procure their works. In this way, many scholars were trained. One of these scholars was Ibn Humayr al-Sabtī (d. 614/1217). In his works, Ibn Humayr followed the methodology and views of Ash'arite theology and gave importance to preserving the understanding of tawhid-based sanctification. The reason for this was the dominant conceptions of God in the North African geography where he lived. There were groups that rejected God, materialized God, and dualist groups. For this reason, Ibn Humayr provided guidance both to establish the legitimacy of the science of kalām and to ensure that religious thought in the region was based on tawhid. As a matter of fact, in his Muqaddimāt al-merāshid ilā ilm al-'aqā'id fī def'i shubuhāti al-mubtılın wa'l-mülhidîn, he put forward theological views both as a religious guide for people and to refute the views of extremist groups against the idea of tawhid. Based on all these, this study will try to reveal how Ibn Humayr al-Sabtī shaped the religious thought of the North African geography and how he defended the tawhid-based conception of God against extremist groups. Likewise, the developmental course of religious thought will be traced in terms of his mission to purify the minds of the people of the region, which were adorned with false beliefs and thoughts, from imitation and repetition, the works he wrote and the students he trained. At the end of the study, the developments in religious thought in North Africa in the sixth century of Hijri and the reactions of the groups will be analyzed with a special focus on Ibn Khomeir.

Key Words: Religious Thought, Ash'arism, Ibn Humayr al-Sabtī, North Africa, Muwahhids.

Kuzey Afrika'da Dinî Düşüncenin Gelişimine Rehberlik Eden Bir Âlim: İbn Humeyr Es-Sebtî

Fatmanur Örsdemir
İstanbul Üniversitesi, İstanbul, Türkiye
fatmanurorsdemir@gmail.com
ORCID: 0000-0001-6631-8941

Özet

Kuzey Afrika tarih boyunca çeşitli dinî gruplara ev sahipliği yapmıştır. Böylece bünyesinde pek çok siyasî, sosyal, dinî ve fikrî yapılanmaları barındırmıştır. Özellikle hicrî 6. yüzyılda Muvahhidler'in bölgeye egemen olmasıyla birlikte dinî, ilmî, siyasî ve kültürel açıdan önemli gelişmeler yaşanmıştır. Bu durum özgür düşünce ortamının oluşmasını da beraberinde getirmiştir. Ayrıca Muvahhidler, Eş'arîliği resmî mezhep olarak kabul etmiş, âlimlere ilim ile meşgul olup eserlerini temin edebilecekleri refah bir ilim ortamı sağlamıştır. Bu sayede pek çok âlim yetişmiştir. Bu âlimlerden biri de İbn Humeyr es-Sebtî'dir (ö. 614/1217). İbn Humeyr, eserlerinde Eş'arî kelâmının yöntemini ve görüşlerini takip etmiş; tevhid eksenli tenzih anlayışını korumaya önem vermiştir. Bunun nedeni yaşadığı Kuzey Afrika coğrafyasında bulunan hâkim Tanrı tasavvurlarıdır. Zira Tanrı'yı reddeden, cisimleştiren ve düalist grupların olduğu görülmektedir. Bu nedenle İbn Humeyr, hem kelâm ilminin meşruiyetini ortaya koymak hem de bölgede dinî düşüncenin tevhid eksenli olması hususunda rehberlik etmiştir. Nitekim *Mukaddimâtü'l-merâşid ilâ ilmi'l-'akâid fî def'i-şübühâtî'l-mübtılîn ve'l-mülhidîn* adlı eserinde hem insanlar için dinî bir rehber olması hem de aşırı grupların tevhid düşüncesine aykırı görüşlerini ilzam etmek için kelâmî görüşler ortaya koymuştur. Tüm bunlardan hareketle bu çalışmada, İbn Humeyr es-Sebtî'nin Kuzey Afrika coğrafyasının dinî düşüncesine nasıl yön verdiği, aşırı gruplara karşı tevhid eksenli Tanrı tasavvurunu nasıl savunduğu ortaya koyulmaya çalışılacaktır. Aynı şekilde onun bölge halkının yanlış inanç ve düşüncelerle bezenmiş zihnini taklit ve tekrardan arındırma hususunda yüklendiği misyon, telif ettiği eserler ve yetiştirdiği öğrenciler düzleminde dinî düşüncenin gelişimsel seyri takip edilecektir. Çalışma sonucunda hicrî altıncı yüzyılda Kuzey Afrika'da dinî düşüncede yaşanan gelişmeler ve grupların reaksiyonları İbn Humeyr özelinde irdelenmiş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dinî Düşünce, Eş'arîlik, İbn Humeyr es-Sebtî, Kuzey Afrika, Muvahhidler.

Türkiye's New Soft Power: Students of African Origin Studying in Türkiye

Dr. Furkan Düzenli

Düzce University, Düzce, Türkiye

furkanduzenli@duzce.edu.tr

ORCID: 0000-0001-7044-3403

Abstract

Today's world is living in times when individuals and societies have established close relations with each other, communication and transport facilities have developed extremely, and cultural transfer has crossed borders due to these developments. The increase in the global relocation of individuals and the realisation of these movements for educational purposes is one of the most frequently encountered situations. In recent years, Türkiye has been climbing to the top among the countries preferred by international students. Ranking 8th in the educational preferences of African students, Türkiye hosted 61 thousand students of African origin in 2023. Considering that in 2020 this number was below 30 thousand, it becomes an important data that an increasing number of students prefer our country in a short time.

Individuals assume important roles by taking their place in the globalising world as actors who shape the relations of societies with each other. In today's world, where borders have become political images and the borders in both the minds and emotional worlds of individuals have been removed, international students act as bridges between societies and are in the position of actors who establish and consolidate bilateral social relations. International students, who are especially involved in higher education processes and rise to strategic positions in both the public and private sectors when they return to their countries, can be seen as "colonising dervishes" inspired by Ömer Lütfi Barkan's conceptualisation, and they are at points where they can transfer culture as voluntary ambassadors of our country. Serving as bridges between societies, these students not only use Turkish but also build bilateral social and economic ties and establish cooperation, adding strength to Türkiye's soft power. The last example of this situation is the Minister of Defence of Somalia who visited our country in recent months. Abdulkadir Muhammed Nur, who received education in our country and assumed a ministerial position after returning to his country, has a good command of Turkish culture to the extent of quoting important poets of Turkish, and contributes to both his country and Türkiye with the agreements signed. This example demonstrates once again that the effective policies of our country on a global scale should be looked at from this perspective. This study, which focuses on African students, will focus on how international students can be transformed into added value both socially and economically within the framework of the development and development of our country.

Key Words: African Students, Culture Transfer, Migration Movements, Türkiye's Soft Power.

Türkiye'nin Yeni Yumuşak Gücü: Ülkemizde Eğitim Gören Afrika Kökenli Öğrenciler

Dr. Furkan Düzenli

Düzce Üniversitesi, Düzce, Türkiye

furkanduzenli@duzce.edu.tr

ORCID: 0000-0001-7044-3403

Özet

Günümüz dünyası; bireylerin ve toplumların birbirleriyle yakın ilişkiler kurduğu, iletişim ve ulaşım imkanlarının son derece geliştiği ve kültür aktarımının da bu gelişmelere bağlı olarak sınırları aştığı zamanları yaşamaktadır. Bireylerin küresel çapta yer değiştirmelerinin artması ve bu hareketlerin eğitim amaçlı gerçekleşmesi ise sıklıkla karşılaşılan durumların başında gelmektedir. Türkiye, son yıllarda uluslararası öğrencilerin tercih ettikleri ülkeler arasında üst sıralara tırmanmaktadır. Afrikalı öğrencilerin eğitim amaçlı tercihlerinde 8. sırada bulunan Türkiye, 2023 yılında 61 bin Afrika kökenli öğrenciye ev sahipliği yapmıştır. 2020 yılında bu sayının 30 binin altında olduğu düşünüldüğünde kısa süre içerisinde artan sayıda öğrencinin ülkemizi tercih etmesi önemli bir veri haline gelmektedir.

Bireyler, toplumların birbirleriyle olan ilişkilerini şekillendiren aktörler olarak küreselleşen dünyada yerlerini alarak önemli roller üstlenmektedirler. Sınırların siyasi birer imge haline geldiği ve bireylerin hem zihinlerinde hem de duygu dünyalarındaki sınırların kalktığı günümüzde, uluslararası öğrenciler toplumlar arasında köprü görevi görerek, ikili toplumsal ilişkileri kuran ve sağlamlaştıran aktörler konumunda bulunmaktadırlar. Özellikle yükseköğrenim süreçlerine dahil olan ve ülkelere döndüklerinde hem kamu hem de özel sektörde stratejik konumlara yükselen uluslararası öğrenciler, Ömer Lütfi Barkan'ın kavramsallaştırmasından ilhamla "kolonizatör dervişler" olarak görülebilmekte, ülkemizin gönüllü elçileri olarak kültür aktarımını gerçekleştirebilecek noktalarda bulunmaktadırlar. Toplumlar arasında köprü görevi gören bu öğrenciler, sadece Türkçeyi kullanarak değil, ikili toplumsal ve ekonomik bağlar inşa ederek iş birlikleri kurmakta Türkiye'nin yumuşak gücüne güç katmaktadırlar. Bu durumun son örneği olarak geçtiğimiz aylarda ülkemizi ziyaret eden Somali Savunma Bakanı gösterilebilir. Ülkemizde eğitim alan ve ülkesine döndükten sonra bakanlık görevi üstlenen Abdulkadir Muhammed Nur, Türkçe'nin önemli şairlerinden alıntılar yapacak kadar Türk kültürüne hakim, imzalanan anlaşmalarla hem ülkesine hem de Türkiye'ye ayrıca katkılar sunmaktadır. Bu örnek ülkemizin küresel çapta gösterdiği etkili politikalara bu açıdan da bakmak gerektiğini bir kez daha gözler önüne sermektedir. Afrikalı öğrencileri odağına alan bu çalışma, ülkemizin gelişme ve kalkınması çerçevesinde uluslararası öğrencilerin hem sosyal hem de ekonomik anlamda nasıl katma değere dönüştürüleceği üzerinde duracaktır.

Anahtar Kelimeler: Afrikalı Öğrenciler, Kültür Aktarımı, Göç Hareketleri, Türkiye'nin Yumuşak Gücü.

**The Impact/Role of the North Africa (Maghrib) Region on the Establishment
of Dynasty and States in Islamic History**

Furkan Erbaş

Iğdır University, Iğdır, Türkiye

furkan.erbas@igdir.edu.tr

ORCID: 0000-0002-2021-6445

Abstract

The North African region, which is called Maghrib in Islamic sources because it lies to the west of the eastern Islamic world (Mashriq) where Islam originated, has hosted the establishment of many dynasties and states in history since the Muslim conquest of this region. The North African region, which many Islamic historiographers and geographers classify as Maghrib al-Adnā (Near Maghrib/Tunisia (Ifriqiyya)-Libya), Maghrib al-Awsat (Middle Maghrib/ Algeria) and Maghrib al-Aqsa (Far Maghrib/Moritania), covers a wide geography starting from the west of Egypt and extending to the Atlantic Ocean. The Maghrib, which was completely conquered in 62 (682) during the Umayyad period, became a refuge for dissidents and rebels due to its distance from the centre of the Islamic world in the east and the fact that the region was surrounded by steep mountains and endless plains. Especially during the Abbasid period, many dissidents who rebelled against the central government moved here from the east and were able to form political structures with the support of local Berber elements in the region. North Africa was also a geography where many local elements who rejected mainstream Sunnism and adopted the Khārajī view were able to establish Khārajī emirates. In addition, during the Abbasid period, North Africa was also home to states that were subordinate to the central government but acted semi-independently in order to break the influence of the opposition states and dynasties. The Midrārids (155-366/772-976), the Rustamids (160-296/777-909), the Idrīsids (172-375/789-985), the Fatimids (297-567/909-1171) and many other political structures were formed by taking advantage of the geographical advantage provided by North Africa.

This study aims to address the aspects of North African lands that enabled the establishment of many states and dynasties. In this sense; the atmosphere prevailing in the North African lands, the attitudes and orientations of the Berber tribes in the region, the geographical conditions of the region, etc. How such features affect the establishment of states and dynasties will be tried to be revealed in our research. The geography of North Africa is important in terms of revealing the factors affecting the establishment of states and dynasties in history. It is thought that the geography chosen as the subject of the research and its impact on Islamic history will contribute to the literature, considering that there has not been a study in the relevant field before.

Key Words: Geography, Islamic History, North Africa.

**Kuzey Afrika (Mağrib) Bölgesinin İslâm Tarihindeki Hanedan ve Devletlerin
Kurulmasındaki Etkisi/Rolü**

Furkan Erbaş

Iğdır Üniversitesi, Iğdır, Türkiye

furkan.erbas@igdir.edu.tr

ORCID: 0000-0002-2021-6445

Özet

İslâm'ın neşet ettiği doğu İslâm dünyasının (Maşrik) batısında kalmasından ötürü İslâm kaynaklarında Mağrib şeklinde isimlendirilen Kuzey Afrika bölgesi, Müslümanların bu bölgeyi fethetmelerinden itibaren tarihte pek çok hânedan ve devletin kurulmasına ev sahipliği yapmıştır. Birçok İslâm tarih ve coğrafyacısının Mağribü'l-Ednâ (Yakın Mağrib/Tunus/İfrîkiye)-Libya), Mağribü'l-Evsat (Orta Mağrib/Cezayir) ve Mağribü'l-Aksâ (Uzak Mağrib/Fas-Moritanya) şeklinde tasnife tabi tuttıkları Kuzey Afrika bölgesi, Mısır'ın batısından başlayarak Atlas Okyanusuna kadar uzanan geniş bir coğrafyayı kapsamaktadır. Emevîler döneminde 62 (682) yılında tamamı ele geçirilen Mağrib, doğudaki İslâm dünyasının merkezine uzak olmasından ve bölgenin sarp dağlıklar ve uçsuz bucaksız ovalar ile çevrili olmasından ötürü muhaliflerin ve isyancıların sığındıkları bir coğrafya olmuştur. Özellikle Abbâsîler döneminde merkezî yönetime karşı başkaldıran birçok muhalif doğu'dan buraya intikal ederek bölgedeki yerel Berberî unsurların da desteğiyle siyasî yapılar oluşturabilmişlerdir. Kuzey Afrika ayrıca ana akım Sünnîliği kabul etmeyip Hâricî görüşü benimsemiş birçok yerel unsurun Hâricî emirlikler kurabildikleri bir coğrafya olmuştur. Bununla birlikte Abbâsîler döneminde Kuzey Afrika, muhalif olarak kurulan devlet ve hânedanların etkisini kırmak maksadıyla merkezî yönetime bağlı ancak yarı bağımsız hareket eden devletlere de ev sahipliği yapmıştır. Midrârîler (155-366/772-976), Rüstemîler (160-296/777-909), İdrîsîler (172-375/789-985) Fâtımîler (297-567/909-1171) ve daha birçok siyasî yapı Kuzey Afrika'nın coğrafi olarak kendilerine sağladığı avantajı değerlendirerek teşekkül etmişlerdir.

Çalışma Kuzey Afrika topraklarının, birçok devlet ve hânedanlığın kurulmasına olanak sağlamasına etki eden yanlarını ele almayı hedeflemektedir. Bu anlamda; Kuzey Afrika topraklarında hâkim olan atmosfer, bölgedeki Berberî kabilelerin tutum ve yönelimleri, bölgenin coğrafi şartları vb. gibi hususiyetlerin devlet ve hânedanların kuruluşuna nasıl etki ettiği araştırmamızda ortaya konulmaya çalışılacaktır. Çalışma konusu Kuzey Afrika coğrafyasının tarihte devlet ve hânedanların kurulmasına etki eden âmilleri ortaya koyması bakımından önem arz etmektedir. Araştırma konusu olarak seçilen coğrafya ve İslâm tarihine olan etkisi, daha önce ilgili alanda bir çalışma yapılmaması dikkate alındığında literatüre katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Coğrafya, İslâm Tarihi, Kuzey Afrika.

**Implementing Genre-Based Writing Assignments at Tertiary Level in
North Africa: Tunisia as a Case Study**

Ghada Haji

Sfax, Tunisia

hajjighada89@gmail.com

ORCID: 0009-0008-9357-7074

Abstract

This paper suggests the implementation of a genre-based approach to writing instructions, which highlights teaching EFL students the conventions and rhetorical strategies of various academic genres. By considering teaching writing as a communicative activity grounded in discourse analysis, learners can acquire the skills needed for more effective communication in different academic and professional settings. This approach allows students to understand the specific language and structures required for various types of writing activities, ultimately improving their ability to produce coherent and cohesive texts. Additionally, incorporating genre-based instruction may help learners develop critical thinking skills by analyzing and evaluating the communicative purpose and audience's expectations of different genres. This study investigates undergraduate students' thematic and lexical performance in writing English as a Foreign Language in Tunisia in two academic genres, namely argumentative essays and job application letters. Further, it addresses their major rhetorical and linguistic challenges in these genres. As such, this presentation suggests introducing genre-based writing activities as a pedagogical tool at the tertiary level to better help learners meet the academic genres' requirements and conventions as well as enhance their writing abilities. Additionally, the findings obtained from the current study can provide valuable insights for instructors and curriculum developers in designing writing courses that effectively address the students' major difficulties and raise their genre awareness. Understanding the specific difficulties faced by students in different academic writings yields more targeted instruction and improved outcomes in academic writing proficiency.

Key Words: North Africa- Tunisia- EFL students- academic genres-writing.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

Voice of Free Africa: "The seed of Arts"

Gharbi Rahma

Tunisia

Rahmagharbi33@gmail.com

ORCID: 0009-0000-4785-5290

Abstract

In 1960, Africa experienced a cultural renaissance that captivated the world with its rich heritage. This era, famously dubbed the "Year of Africa," witnessed a dynamic fusion of African artistry influencing renowned figures across various fields. Jazz, for instance, became a powerful vehicle for liberation, blending African rhythms with American melodies. Icons like Louis Armstrong and Aretha Franklin epitomized this fusion, creating music and dances that resonated globally, symbolizing freedom and resilience.

In the realm of visual arts, Pablo Picasso spearheaded a revolution by drawing inspiration from African sculptures, reshaping the trajectory of modern art.

Meanwhile, African literature flourished, particularly through the genre of "grillo", "the wise storytellers", with poets like Tchicaya U Tam'si.

Leopold Sedar Senghor's advocacy played a pivotal role in the global recognition of African literature, paving the way for Nobel laureates like Wole Soyinka and Naguib Mahfouz.

African cinema, exemplified by groundbreaking films like "Chronicle of the Years of Fire" in 1975 directed by Mohammed Lakhdar-Hamina, reflected on the tumultuous legacy of colonialism while asserting African identity and resilience.

Theater, too, thrived, drawing inspiration from local aesthetics and history. Notable figures such as Ezzedine Madani, Tayeb Saddiki, Moncef Souissi and Kamel Allaoui made significant contributions to this vibrant theatrical landscape.

Overall, Africa's cultural impact, fueled by movements like Negritude, reverberated worldwide, challenging colonial narratives and celebrating the richness of African heritage.

Finally the "Year of Africa" marked not only a historical moment but also a testament to Africa's enduring creativity and resilience in the face of adversity.

Key Words: GOSPEL, Jazz, Africa, theater, Africa's cultural impact, Negritude.

صوت افريقيا الحرة: بذرة الفنون

Gharbi Rahma

Tunisia

Rahmagharbi33@gmail.com

ORCID: 0009-0000-4785-5290

الملخص

عُرفت سنة 1960 بـ "سنة إفريقيا"، إذ تدفقت ينابيع ثقافات ذات رقي حضاري جعل القارة الإفريقية محط أنظار العالم وخصوصا المستعمرين الذين اعترفوا بتأثير الفنون الإفريقية على المبدعين المشاهير في شتى المجالات. فعلى سبيل المثال نهلت موسيقى الجاز الإيقاعات الإفريقية التي ناشدت الانعتاق من العبودية ردحا من الزمن فطوّعها الأمريكيان لتناسب الأناشيد الكنسية العذبة ولعله من الأرجح أن عبقرية لويس آرميسترونغ و"أريتا فرانكلين" وغيرهما كانت نتيجة بحث في رموزها ودلالاتها حتى أصبحت قائمة بذاتها مكتسحة كل الفضاءات، هذا إلى جانب ما افرزته من رقصات تعبيرية فيها شيفرات تمتد جذورها حول الانسان وفي كل الكون ويكفي القول إن الإيقاعات الإفريقية لا يمكن مقاومتها إلا بالرقص، لأن الرقص يحلر الجسد من الاستعباد. ومن المعروف أن "بيكاسو" مبدع "آنسات أفينيون" أهم رسام في القرن العشرين أحدث تغييرا جذريا في الفنون التشكيلية المستلهمة من المنحوتات الأفريقية. وفي مجال الأدب والشعر، فقد عرفت إفريقيا ضروبا من القصص المستوحاة من موروّتهم المتميز بالحكمة بسمونها "غريو" أفرد لها الشاعر الكونغولي "تشيكايا أوتامسي" كتاب "أساطير إفريقية". هذه الحركة كان وراءها "اليوبولد سیدار سنغور" فانتشار الأدب الإفريقي عالميا كان من نتائجه حصول "وولي شوينكا" و"نجيب محفوظ"، و"نادين غوردمير" و"جون ماكسويل كويتزي" على جوائز نوبل. وفي السينما هناك أفلام سجلت حضورها في المحافل الدولية مثل "وفائع سنوات الجمر" الحائز على السعفة الذهبية في مهرجان "كان" من إخراج "الاضطر حامينا"، هذه السينما استخلصت العبرة من مساوئ الاستعمار واهتمت ببناء الانسان الافريقي الحدائي بدون التفريط في الهوية التي تؤكد ثقافته وإنسانيته في هذا العصر القائم على القوة والكرهية وكذلك المسرح الذي انبنى على الاحتفاليات والطقوس والصيغ التجريبية اعتمادا على التاريخ و الجماليات ذات الهوية المحلية حيث برزت أسماء من قبيل: "عز الدين المدني"، "المنصف السويسي" و "كمال العلاوي"، "الطيب الصديقي وهو شبيه في ذلك بالجانب المعماري ذي المكونات الطبيعية المُعتمدة في المعمار الصحي. وهكذا فإن الحس الثقافي للأفارقة جلي خصوصا أنّ المناصرين لمذهب "الزنجية" أعطوا نتاجا زاخرا عالميا

الكلمات المفتاحية: افريقيا ، المسرح ، الجاز ، الفنون،GOSPEL،المعمار الثقافة، 1960 ، الزنج .

Irregular migration from Africa to Europe via Algeria: Motives and security implications for Algeria

Gherieb Hakim - Hamza Aliyah

Baba Hassen, Algeria

gheriebhakim@gmail.com - hamzaalia361@gmail.com

Abstract

Mutations of the post cold War era caused an epistemological evolution that has affected several concepts particularly the concept of security, which includes many non-military issues such as irregular immigration because of its link with other forms of organized crime such as terrorism and violence.

Due to its geographical location, Algeria became a transit center of irregular migrants from sub-sahara African states, these flows of irregular migrants across the Algerian borders , are threatening its security (individual, society and state).

In the light of main accounts introduced by the Copenhagen school on global security. this study attempts to show the relation between migration and security, by studying the impact of irregular immigration on Algerian security at three levels :

- *internal security by exposing the risks of irregular immigration on economic, social and cultural security...

- *regional level, by exposing the repercussions of irregular immigration in the Sahel region and its impact on Algerian security.

- *international level, by showing the threats of migration in the Mediterranean basin Türkiye and what impact may have on Algeria.

- *Irregular migration affects the majority of states (source , transit and destination) This requires the adoption of a global , coordinated and balanced approach for an effective and ethic management of this phenomenon.

Key Words: Africa irregular migration security Algeria.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

الهجرة غير النظامية من إفريقيا إلى أوروبا عبر الجزائر: الدوافع و التداعيات الأمنية على الجزائر

Gherieb Hakim - Hamza Aliyah

Baba Hassen, Algeria

gheriebhakim@gmail.com - hamzaalia361@gmail.com

الملخص

تهدف هذه الورقة إلى التعرض بالتحليل عن التحولات التي شهدتها فترة ما بعد الحرب الباردة أحدثت ثورة إبستيمولوجية كبرى في عدة مفاهيم على رأسها مفهوم الأمن ، الذي أصبح يشمل عدة قضايا غير عسكرية كالهجرة غير الشرعية . هذا التحول فرض منطق أمانة الهجرة كونها تحولت إلى أحد المعضلات الأمنية التي تثير مخاوف الدول نظرا لارتباطاتها بالأشكال الأخرى للجريمة المنظمة كالاتجار بالبشر و المخدرات، الإرهاب، العنف و التطرف

الجزائر بحكم موقعها الجغرافي المميز و طول حدودها البرية، تعد مركز أساسي لعبور المهاجرين غير الشرعيين القادمين من إفريقيا جنوب الصحراء ما جعلها تقع ضحية لموقعها الجغرافي فتدفق المهاجرين غير الشرعيين الأفارقة عبر الحدود الجزائرية جعل أمنها بكل مستوياته (فرد، مجتمع، دولة) في خطر

على ضوء أطروحات مدرسة كوبنهاجن حول الأمن الشامل تحاول هذه الدراسة إبراز العلاقة بين الهجرة والأمن عبر دراسة التداعيات الأمنية للهجرة غير الشرعية على الأمن الجزائري في ثلاث مستويات هي :

- 1- المستوى الأمني الداخلي من خلال إبراز مخاطر الهجرة على الأمن الاقتصادي، المجتمعي و الهوياتي.
- 2- المستوى الجهوي من خلال إبراز تداعيات الهجرة غير الشرعية على منطقة الساحل و أثر ذلك على الأمن الجزائري ، و ذلك بحكم الانتماء الجغرافي للجزائر إلى هذه المنطقة
- 3- المستوى الدولي من خلال إبراز مخاطر الهجرة في حوض المتوسطي خاصة تركيا و أثر ذلك على سيادة و أمن الجزائر .
- 4- تداعيات الهجرة غير الشرعية تمس أغلب الدول (مصدر ، عبور و مقصد) ما يتطلب تبني مقاربة و استراتيجية شاملة، متوازنة و متفق عليها لأجل إدارة متوازنة ، فعالة و أخلاقية لظاهرة الهجرة غير الشرعية.

الكلمات المفتاحية: إفريقيا الهجرة غير النظامية الأمن الجزائر

**The Reflection of Xenophobia in Turkey on African Students: An Examination
Through Social Media Posts**

Dr. Gökhan Kavak
Anadolu Agency (AA), İstanbul, Türkiye
kvgokhan@gmail.com
ORCID: 0000-0001-9480-9238

Abstract

In recent years, Turkey has taken comprehensive steps in diplomatic, military, economic, and cultural domains towards Africa. In addition to embassies and official civil institutions, many young Africans from various countries on the continent are pursuing undergraduate and graduate education in Turkey, either through scholarships or their own means. With all these initiatives, as of 2024, the number of African students studying in Turkey has exceeded 60,000. These students who complete their education are identified as "cultural ambassadors" in Turkey's foreign policy and emerge as significant elements in Turkey's relations with African countries. Despite the positive relations Turkey has established with African countries in its foreign policy, economic and political turmoil in its domestic policy has had adverse effects on African students studying in different cities in Turkey. Particularly, occasional instances of xenophobia in Turkey are also felt among African students. This situation poses a risk of rapidly losing the gains achieved over many years in relations with African countries. This study examines the impact of xenophobia in Turkey on African students studying in the country. Specifically, the reactions of African students studying in Turkey to xenophobia in the country, especially through their social media accounts, have been investigated. The study reveals that when the political and economic turmoil in Turkey turns into xenophobia, it leads to the emergence of negative views among African students against Turkey, jeopardizing Turkey's Africa policy.

Key Words: Africa, xenophobia, African student, cultural ambassadors, Turkish foreign policy.

Türkiye’de Yabancı Düşmanlığının Afrikalı Öğrencilere Yansıması: Sosyal Medya Paylaşımları Üzerinden İnceleme

Dr. Gökhan Kavak
Anadolu Ajansı (AA), İstanbul, Türkiye
kvkgokhan@gmail.com
ORCID: 0000-0001-9480-9238

Özet

Türkiye’nin Afrika’ya yönelik politikasında son yıllarda diplomatik, askeri, ekonomik ve kültürel alanlarda kapsamlı adımlar atılmıştır. Büyükelçilik ve resmi sivil kurumların yanı sıra kıtanın birçok ülkesinden Afrikalı genç gerek burslu gerekse de kendi imkanlarıyla Türkiye’de lisans ve lisansüstü eğitim almaktadır. Atılan tüm bu adımlarla 2024 itibariyle Türkiye’de eğitim alan Afrikalı öğrenci sayısı 60 bini geçmiştir. Eğitimi tamamlayan bu öğrenciler, Türkiye dış politikasında “kültür elçileri” olarak tanımlanmakta ve Türkiye’nin Afrika ülkeleriyle kurduğu ilişkilerde önemli unsurlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Türkiye’nin dış politikasında Afrika ülkeleriyle kurduğu olumlu ilişkilere rağmen iç politikasında yaşanan ekonomik ve siyasi çalkalanmalar, Türkiye’nin farklı şehirlerinde eğitim alan Afrikalı öğrenciler üzerinde olumsuz etkiler bırakmaktadır. Özellikle Türkiye’de zaman zaman ortaya çıkan yabancı düşmanlığı, Afrikalı öğrenciler üzerinde de hissedilmektedir. Bu durum, Afrika ülkeleriyle uzun yıllarda elde edilen kazanımların kısa sürede kaybedilmesi tehlikesini doğurmaktadır. Bu çalışmada, Türkiye’deki yabancı düşmanlığının, Türkiye’de eğitim alan Afrikalı öğrenciler üzerindeki etkisi incelenmiştir. Özellikle sosyal medya hesapları üzerinden Türkiye’deki yabancı düşmanlığına karşı Türkiye’de eğitim alan Afrikalı öğrencilerin tepkileri araştırılmıştır. Çalışma sonucu görülmüştür ki Türkiye’de yaşanan siyasi ve ekonomik çalkantılar yabancı düşmanlığına dönüştüğünde Afrikalı öğrenciler arasında Türkiye aleyhinde görüşlerin gündeme gelmesine neden olmakta ve bu durum da Türkiye’nin Afrika politikasını tehlikeye sokmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afrika, yabancı düşmanlığı, Afrikalı öğrenci, kültür elçileri, Türk dış politikası.

**An Analysis of Colonial Encounters in Chinua Achebe's *Things Fall Apart*: A Study
of Anti-Colonialism and Social Transformations**

Gülistan Alpaslan
Kırıkkale University, Kırıkkale, Türkiye
gulistan@kku.edu.tr
ORCID: 0000-0001-7839-4773

Abstract

This study aims to discuss the interactions in Chinua Achebe's novel *Things Fall Apart* contains about the moments in which the “local” way of life confronts the “foreign” way of life. With a particular emphasis on colonial encounters in *Things Fall Apart*, the study investigates how certain moments and expressions of these encounters - although they may be few and fleeting - hold a significant influence over the overall flow of the novel. It's important to consider the rare instances in work where traditional values are prevalent. These instances should not only be viewed as concrete interactions between individuals and institutions, but also as abstract encounters that involve values, temporalities, and meanings.

Achebe's trilogy comprising *Things Fall Apart*, *No Longer at Ease*, and *Arrow of God* presents moments of conflict as "encounters". These encounters are viewed as distinct "states" that cannot be dissolved or transitioned into one another. When analyzing the novel "Things Fall Apart", a combination of textual and thematic analyses is used to examine how cultural changes coexist with traditional values. Textual analysis is used to make inferences about the plot and character development, while thematic analysis focuses on themes such as cultural change, traditional values, colonialism, and identity.

As a result, this study, in which textual analysis and thematic analysis are used together, will explore the potential for a deeper understanding by discussing elements such as culture, identity, change, tradition, values, etc. in Nigeria/Igbos, which are the subject of the novel, as well as in sub-Saharan Africa in general. In the study, the analysis is expected to provide a comprehensive perspective on the effects of colonialism and social transformations by examining the text structure and specific themes.

Key Words: Chinua Achebe, *Things Fall Apart*, Colonialism, Identity, Social Transformation.

Chinua Achebe'nin *Parçalanma* Romanında Sömürgeci Karşılaşmaların Analizi: Sömürgecilik Karşıtlığı ve Toplumsal Dönüşümler Üzerine Bir İnceleme

Gülistan Alpaslan
Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale, Türkiye
gulistan@kku.edu.tr
ORCID: 0000-0001-7839-4773

Özet

Bu çalışmanın amacı, Chinua Achebe'nin, *Parçalanma* romanında, "yerel" e özgü yaşam biçimi ile yerele "yabancı" yaşam biçiminin karşı karşıya geldiği anların hangi bilgileri içerdiği üzerine bir tartışma yürütmektir. Bu amaçla, çalışma boyunca *Parçalanma* romanındaki sömürgeci karşılaşmalara odaklanılmaktadır. Romanda çok az sayıda yer bulan karşılaşma anları ve ifadeleri, her ne kadar görünüp yok olsa da, romansal akıştaki belirleyiciliği oluşturan bir nitelik taşır. Geleneksel değerlere ilişkin verilerin ağırlıklı olduğu eserde az sayıda yer bulan karşılaşmalar, kişiler ve kurumlar arasındakiler gibi somut olduğu kadar aynı zamanda değerler, zamansallıklar, anlamlar gibi soyut karşılaşmalar olarak da hesaba katılmalıdır.

Achebe'nin romanları arasında, bir üçlemenin (*Parçalanma* – *Artık Huzur Yok* – *Tanrının Oku*) ilk kitabı olan *Parçalanma*'ya ilişkin bu çalışmada, "karşılaşmalar" bir çatışma anı olarak konumlandırılmaktadır. Dolayısıyla söz konusu karşılaşmalar birbiri içinde eriyip kaybolan değil birbirine geçişemeyen "durum"lar olarak kabul edilmektedir. *Parçalanma* romanının incelemesinde, metin analizi ve tematik analiz bir arada kullanılmaktadır. Böylelikle, geleneksel değerlerle birlikte kültürel değişimin nasıl işlediğine odaklanılmaktadır. Bu incelemede, romanın kurgusu ve romandaki karakter gelişimi üzerine çıkarımlar yapabilmeyi kolaylaştıran metin analizine kültürel değişim, geleneksel değerler, sömürgecilik ve kimlik gibi temaların incelendiği tematik analiz eklenecektir.

Sonuç olarak, metin analizinin ve tematik analizin bira arada kullanıldığı bu çalışmada, romanda konu edilen Nijerya/*Igbolar*'da olduğu kadar genel olarak Sahra-altı Afrika'da kültür, kimlik, değişim, gelenek, değerler vb. gibi unsurlar üzerine tartışarak derinlemesine bir anlayış geliştirebilmenin olanakları aranacaktır. Bunun yanı sıra çalışmadaki analizlerin hem metnin yapısının hem de belirli temaların incelenmesi yardımıyla sömürgeciliğin etkileri ve toplumsal dönüşümler hakkında kapsamlı bir bakış açısı sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Chinua Achebe, *Parçalanma*, Sömürgecilik, Kimlik, Toplumsal Dönüşüm.

Literary Text in the Teaching of French in Morocco

Dr. Hamid EL Assri

Tangier, Fas

amid.lasry@gmail.com

ORCID: 0009-0009-2672-4959

Abstract

In this article, we have tried to humbly elucidate the presence of the literary text in the teaching of French in Morocco. It is mainly a question of exposing some field practices to read the literary text and what floats in the sphere of its teaching and teachable. It turned out that, despite the proliferation of theories of references in the field of literary text that persist in introducing it massively in language teaching, the latter enjoys little interest.

In contrast to many assertive peremptory statements which consist in considering the teaching of integral literary works as a discipline inculcating a refined culture, a finesse of taste, a literary enjoyment, the reality on the ground has revealed that it is illusory to believe that teachers have achieved these goals. It is clear more generally that the problem lies in the fact that teachers give (believe to give) to their learners what they are not able to learn.

Key Words : Literary text, teaching French, Moroccan high school.

Le Texte Littéraire dans l'Enseignement du Français au Maroc

Dr. Hamid EL Assri

Tangier, Fas

amid.lasry@gmail.com

ORCID: 0009-0009-2672-4959

Résumé

Dans cet article, nous nous sommes efforcés d'élucider humblement la présence du texte littéraire dans l'enseignement du français au Maroc. Il est question principalement d'exposer quelques pratiques de terrains pour lire le texte littéraire et ce qui flotte dans la sphère de son enseignement et son enseignabilité. Il s'est avéré que, malgré le foisonnement des théories de références en matière du texte littéraire qui persistent à l'introduire massivement dans l'enseignement des langues, ce dernier jouit de peu d'intérêt.

En opposition à bien des propos affirmatifs péremptaires qui consistent à considérer l'enseignement des œuvres littéraires intégrales comme une discipline inculquant une culture raffinée, une finesse de goût, une jouissance littéraire, la réalité du terrain a révélé qu'il est illusoire de croire que les enseignants ont été parvenus à ces finalités. Fort est de constater de manière plus générale que le problème réside en ce que les enseignants donnent (croire donner) à leurs apprenants ce qu'ils ne sont pas aptes à l'apprendre.

Mots-clés: texte littéraire, enseignement du français, lycée marocain

Looking at Contemporary Sudanese Cinema: Religion, Belief, Tradition and Ritual in *You'll Die at 20*

Hassan Abdallah Mohammed Ali
Sakarya University, Sakarya, Türkiye
hassanabsallah8@gmail.com
ORCID: 0000-0002-3592-4970

Abstract

African cinema was born out of a process of post-colonial cultural renewal. Africa has a human and cultural richness that varies from country to country in ways that allow for a diversity of cinematic experiences. In this context, cinema in Sudan witnessed a major development in the sixties and seventies of the last century. Cinema has been a major source of enlightenment for Sudanese society. The peak of Sudanese cinema began with *Dreams and Hopes* directed by Ibrahim Malasi, the first Sudanese feature film made by Sudanese. It was shot in Atbara and released in 1970. However, the first film produced in Sudan was a documentary by Swiss director David in 1910, which was shown in the city of Al-Obeid in 1912 and is considered to be the first film shot and shown in Sudan during the colonial period.

In 1962, Sudan began to shoot feature-length motion pictures and pioneered pioneering initiatives in this artistic field. These initiatives opened an experimental horizon for the Sudanese film industry. Although Sudanese cinema began to gain traction among the public and those interested in the arts, political turmoil and the clash of ideologies led to a collapse in cinematic endeavors in the country, which gained independence from British colonial rule in 1956. Consequently, scholars have characterized Sudanese cinema as a golden age due to the developments in the 1970s. However, due to political and economic difficulties, film production in Sudan declined significantly in the following decades.

The interest in contemporary Sudanese cinema and cinema studies in Sudan have not yet reached the expected level, but filmmakers wish to build a reformist cinema in the country. Although the cinema sector in Sudan has not developed, it has partially spread to the Horn of Africa and the Arab world with drama and comedy series.

In this study, the film *You'll Die At Twenty*, a co-production between Sudan and France, directed by Sudanese director Amjad Abu Alala, is analyzed within the framework of the notions of "religion, belief, tradition, rituals". To what extent these concepts reflect the current social structure in Sudan and which layers of meaning the film emphasizes as a social tool are analyzed.

Key Words: African Cinemas, Sudanese Cinema, Cinema and Religion, Tradition.

Günümüz Sudan Sinemasına Bakmak: 20 Yaşında Öleceksin Filminde Din, İnanç, Gelenek ve Ritüel

Hassan Abdallah Mohammed Ali
Sakarya Üniversitesi, Sakarya, Türkiye
hassanabsallah8@gmail.com
ORCID: 0000-0002-3592-4970

Özet

Afrika sineması sömürgecilik sonrası kültürel yenilenme süreci çerçevesinde doğmuştur. Afrika, sinema deneyimlerinin çeşitliliğine olanak tanıyan biçimlerde, ülkeden ülkeye değişen insani ve kültürel zenginliğe sahiptir. Bu bağlamda Sudan'da sinema, geçen yüzyılın altmışlı ve yetmişli yıllarında büyük bir gelişmeye tanıklık etmiştir. Sudan toplumu için sinema temel bir aydınlanma kaynağı olmuştur. Sudan sinemasının zirveye ulaştığı dönem, Sudanlılar tarafından çekilen ilk Sudan uzun metrajlı filmi olan İbrahim Malasi'nin yönettiği *Dreams and Hopes* adlı filmle başlamıştır. Bu film Atbara'da çekilmiş ve 1970'da gösterime girmiştir. Ancak Sudan'da ilk üretilen film, İsviçreli yönetmen David'in 1910'da çektiği belgeseldir ve bu film, 1912'de Al-Obeid şehrinde gösterilir, sömürge döneminde Sudan'da çekilen ve gösterilen ilk film olarak kabul edilir.

Sudan'da 1962 yılında uzun metrajlı sinema filmi çekimlerine başlanır ve bu sanatsal alanda öncü girişimlere imza atılır. Bu teşebbüsler Sudan film endüstrisine deneysel bir ufuk açar. Sudan sineması halkta ve sanatla ilgilenenler arasında ilgi görmeye başlasa da, 1956'da İngiltere'nin sömürgesinden kurtularak bağımsızlığını kazanan ülkede, siyasi kargaşa ve ideolojilerin çatışması nedeniyle sinema alanındaki girişimlerde çöküş yaşanır. Dolayısıyla, akademisyenler Sudan sinemasını 1970'li yıllarda yaşanan gelişmelerden ötürü altın çağı olarak nitelendirmiştir. Ancak sonraki dönemlerde siyasi ve ekonomik zorluklar nedeniyle Sudan'da film üretimi önemli ölçüde azalmıştır.

Günümüz Sudan sinemasına olan ilgi ve Sudan'da sinema çalışmalarının henüz beklenen seviyeye ulaşmadığı gözlenmiş ancak sinemacılar ülkede reformist bir sinemanın inşa edilmesi arzu edilir. Sudan'da sinema sektörü gelişmemiş olsa da drama ve komedi dizileriyle Afrika Boynuza'na ve Arap dünyasına kısmen yayılmıştır.

Bu çalışmada Sudan ve Fransa ortak yapımı olan ve yönetmenliğini Sudanlı yönetmen Amjad Abu Alala'nın yaptığı *You Will Die At Twenty* (20 Yaşında Öleceksin) filmi, "din, inanç, gelenek, ritüeller" mefhumları çerçevesinde analiz edilmektedir. Bu mefhumların Sudan'daki mevcut toplumsal yapıyı ne derece yansıttığı ve toplumsal bir araç olarak filmin hangi anlam katmanlarına vurgu yaptığı çözümlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Afrika Sinemaları, Sudan Sineması, Sinema ve Din, Gelenek.

The Tuareg Crisis in Northern Mali and its Security Implications For the Sahel Region of Africa

Dr. Hassan Kalli Wortei
Univercity of HEC Chad, N'Djamena, Chad
dr.hassankalli@gmail.com

Abstract

The Sahel region is characterized by the multi-ethnic nature of the entire African continent, which has become a major concern for the security and stability of the continent.

In this context, a number of researchers, academics and political analysts agreed that there is a strong correlation between the crisis of national integration and the economic and political reality in African countries, which confirms that ethnic pluralism in itself is not a threat in pluralistic countries. It has become a problem when a group feels deprived of certain privileges that are its right, and feels excluded and marginalized politically, economically and administratively.

Mali is one of the African countries that suffered a lot from these violent political conflicts between the components of society, where the Malian society consists of a group of ethnicities, which made it a mosaic of races, most of the population in Mali are indigenous Africans. The Fulani and their Takro relatives are the largest population group in Mali, the origin of the Fulani is African and white, the second group by size is the Mandingo, in addition to other populations such as the Dogne, the Sengai and the Faltaek, the white elements make up 5%, and the Tuareg and Arabs make up 10% of the Malian population.

The Tuareg regions, spread over five African countries (Niger, Mali, Algeria, Libya, and Burkina Faso), are among the regions that are experiencing hot conflicts on the African continent. The Tuareg are a Bedouin minority and speak the Tamasheq language, which distinguishes them from other groups living in the Sahel and the Sahara. The geographical space of the areas that have known tensions and crises throughout history due to the colonial remnants that have suffered negative repercussions on the African continent, as the ethnic Tuareg witnessed many wars contributed to crystallizing the weakness of the system of the Sahel countries of Africa, due to the societal specificity of this issue (the Tuareg issue).

Key Words:

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

أزمة الطوارق في شمال مالي وانعكاساته الأمنية على منطقة الساحل الإفريقي

Dr. Hassan Kalli Wortei

Univercity of HEC Chad, N'Djamena, Chad

dr.hassankalli@gmail.com

The Dizneyization of Children Entertainment in Uganda

Dr. Hawa Kasule
Makerere University, Kampala, Uganda
hawa.kasule@mak.ac.ug
ORCID: 0009-0001-5529-8997

Abstract

The Media has over the decades become an inseparable part of people's lives .People expect to get information, entertainment and communication through media. There are many types and layers of media as well as different corporations playing a role and acquiring an important role in the lives of children, and one of those companies is the Walt Disney Company.

This paper through the lens of capitalism, examines the global influence of Dizneyization on the lives and activities of children through a historical content analysis of Dizney world literature, with a special emphasis on Uganda. Though negatively impacted by the COVID 19 pandemic, it is still worth examining the influence of this previously influential media giant.

Today, Disney can be considered as a cultural machine, creating new products and cycling through old ones in order to maintain a consumer base mainly dominated by children .Intellectuals often criticize that Disney has made so much changes that every story looks alike, forming a dull popular culture. However, they seem to fail to keep in mind the audience of the fairy tales (children) and their continuous appeal to children. (Best & Lowney, 2009).

Key Words: Media, Dizneyization, Capitalism, Popular culture.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFİRİKA SEMPOZYUMU

Cultural Heritage in Education: The Role of Mother Tongue Instruction in Algeria

Dr. Hichem Souhali

Batna 2 University, Batna, Algeria

h.souhali@univ-batna2.dz

Abstract

Within the Algerian educational framework, the use of mother tongue as a medium of instruction has emerged as a perisistant need, prompting nuanced discussions on its efficacy and implications. This paper scrutinizes the nuanced dynamics of integrating mother tongue instruction in Algerian schools, emphasizing its potential to rejuvenate indigenous languages while navigating through inherent challenges. It explores how leveraging mother tongue can revitalize linguistic heritage, enhance learning outcomes, and foster cultural identity among Algerian students. Furthermore, it delineates the intricate landscape of implementing mother tongue education, encompassing curriculum adaptation, teacher capacity building, and societal perceptions towards language diversity. Drawing from empirical evidence and educational policies, our proposition introduces options for the Algerian educational system to efficaciously embrace mother tongue instruction, thereby revitalizing linguistic ecosystems while nurturing inclusive and culturally enriched learning environments.

Key Words: Mother tongue instruction, Algerian educational context, Indigenous language revitalization, Curriculum adaptation, Cultural identity preservation.

Beyond Western Metrics: Re-Envisioning Research Evaluation for African Sustainable Development

Prof. Dr. Idri Nadia

Bejaia University, Bejaia, Algeria

nadia.ahouari@univ-bejaia.dz

ORCID: 0000-0001-6245-1884

Abstract

Current research evaluation methods often overlook the unique social and cultural context of Africa. This analysis argues for a paradigm shift, advocating for African-centered metrics that embrace local perspectives critical for achieving sustainable development. Conventional evaluation systems, with their emphasis on citations in Western journals, disadvantage research with high social relevance for African communities. This analysis highlights the need for a framework grounded in African epistemologies (ways of knowing). This framework would value metrics that prioritize community engagement, the social impact of research on African contexts, and alignment with local cultures, alongside traditional citation counts. By examining reports and online metrics, the analysis explores the potential of these African-centered metrics to provide a more holistic assessment of research impact. Ultimately, this approach aims to empower African scholars, ensure their valuable contributions to sustainable development are recognized, and inform policy decisions that prioritize the well-being of African societies, by not necessarily moving to a foreign university or a rich country to be visible and considered.

Key Words: Decolonization of Research, African Research Impact Assessment, African-Centered Metrics, Academic, Western Supremacy.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFİRİKA SEMPOZYUMU

Structures of Inanimate Nouns and Their connotations in the Arabic, Swahili, and Mandinke Languages: "A Contrastive Morphological-Semantic Study

Dr. Iman Alshafei Amer

Giza, Egypt

eman.linguistic@yahoo.com

Abstract

This research, which we are dealing with, deals with the topic of (structures of inanimate nouns and their connotations in the Arabic, Swahili, and Mandinke languages, "a contrastive morphological-semantic study." The research is divided into five main axes. The first axis deals with the concepts and terminology of (morphological structure - inanimate noun - the relationship between morphology and connotation - the Arabic language). - The Swahili language - The Mandinke language - Contrastive study). The second axis deals with the structure of inanimate nouns and their connotations in the Arabic language. The third axis presents the structures of inanimate nouns and their connotations in the Swahili language. The fourth axis discusses the structure of inanimate nouns and their connotations in the Mandinke language. The fifth axis identifies the difficulties facing the Arab student when learning solid nouns in the Swahili and Mandinke languages. The research concludes with the most prominent results and recommendations.

Key Words: Morphological structure, morphology and semantics, solid noun, Swahili language, Mandinke language, contrastive study.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

أبنية الأسماء الجامدة ودلالاتها في اللغات العربية والسواحيلية والماندينكية "دراسة صرفية دلالية تقابلية"

Dr. Iman Alshafei Amer

Giza, Egypt

eman.linguistic@yahoo.com

الملخص

يتناول هذا البحث الذي نحن بصدد موضوع (أبنية الأسماء الجامدة ودلالاتها في اللغات العربية والسواحيلية والماندينكية "دراسة صرفية دلالية تقابلية". ينقسم البحث إلى خمسة محاور رئيسية، يتناول المحور الأول مفاهيم ومصطلحات (البنية الصرفية – الاسم الجامد - العلاقة بين الصرف والدلالة – اللغة العربية – اللغة السواحيلية – اللغة الماندينكية – الدراسة التقابلية)، ويتناول المحور الثاني أبنية الأسماء الجامدة ودلالاتها في اللغة العربية، ويعرض المحور الثالث أبنية الأسماء الجامدة ودلالاتها في اللغة السواحيلية ويناقش المحور الرابع أبنية الأسماء الجامدة ودلالاتها في اللغة الماندينكية، ويحدد المحور الخامس الصعوبات التي تواجه الدراس العربي عند تعلمه الأسماء الجامدة في اللغتين السواحيلية والماندينكية، ويختتم البحث بأبرز النتائج والتوصيات.

الكلمات المفتاحية: البنية الصرفية, الصرف والدلالة, الاسم الجامد, اللغة السواحيلية, اللغة الماندينكية, الدراسة التقابلية.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

Relationship Between Chad and Turkey: Political and Economic Sides

Dr. Ismail Issa Youssouf
N'Djamena, Chad
issmailissa7@gmail.com

Abstract

African relations - the Turkish legacy - are considered civilizational in today's world, as the African and Turkish worlds have many factors that qualify them to work together thanks to all of humanity. Contemporary political fluctuations and their economic and cultural impact on international relations require careful monitoring of the course of successive events and their repercussions on peoples, governments, and decision-making centers.

Chadian-Turkish relations are old and extend back more than a century, as the Kanem Empire, whose northern parts cover the city of Kufra in central Libya in the Fezzan region, and the Kavar and Tibesti region in present-day northern Chad (that is, after the Europeans divided the African continent, especially between France, Germany, Italy and England) and limited Empires carrying African civilizations.

The Kanem Empire was in constant contact and cooperation with the Ottoman Empire, the Capital of the Islamic Caliphate, the protector and sponsor of the great Muhammadiyah message. Historical sources indicate that the relationship began with Sultan Suleiman El-kanouni when Tripoli entered the West under Ottoman administration during its exposure to the Spanish invasion in 1551 AD. Relations continued until the European powers began hostility and occupation of the African continent, and planning to eliminate the existing empires at that time. The ancestors resisted with all ferocity to seize their lands and cultural heritage for a long time. The Ottoman Caliphate also stood by the peoples of Africa and resistance continued for a long period. The Europeans resorted to attacking the forces of goodness and steadfastness in Turkey, and sought to besiege Turkey and bring it into violent battle fronts. With the fall of the Balkans, the Ottoman Turks had to defend the center of the Caliphate (Anatolia), and thus it fell. Libya is in the hands of the Italians, and France hastened to take control of Chad, where it found violent resistance. Although Chadian-Turkish relations have suffered a physical break (i.e., formal existence), they still exist emotionally between the Chadian and Turkish peoples.

All of these historical indicators and factors that link African-Turkish relations in general and Chadian-Turkish relations in particular require, in the near and immediate term, the adoption of cooperative strategies based on the necessary cooperation for both sides and its continuation, starting from the political and economic aspects and extending to all cultural, agricultural and educational fields and strengthening them, as well as the aerial sector.

Given the importance and necessity of cooperation between Africa and Turkey more than ever before, it was necessary for both sides to work together to bridge distances.

Establishing a conference that brings together the Turkish and African sides is a very valuable initiative, so I wanted, with God's help, to participate in research on re-enabling the link between Chadian-Turkish relations and I sought to present a topic entitled (Chadian-Turkish relations: political-economic aspects). The research was divided into an introduction, two chapters, then results and recommendations.

The research is structured as follows:

The introduction - Chapter One: Chadian-Turkish relations - The first section: An overview of the State of Chad - the Republic of Türkiye - The second topic: the historical roots of relations

The third section: Factors for strengthening relations - Chapter Two: Political and economic relations between the two sides - The first topic: The importance of political relations between the two sides

The second topic: The economic importance of relations between the two sides - The third topic: the strategic importance of the two sides

Key Words: Relationship, Chad, Turkey, political, economic.

العلاقات التشادية التركية : الجوانب السياسية. الاقتصادية

Dr. Ismail Issa Youssouf

N'Djamena, Chad

issmailissa7@gmail.com

الملخص

تعتبر العلاقات الأفريقية – التركية إرثا حضاريا مهما في عالم اليوم، حيث إن العالمين الأفريقي والتركى يحظيان بعوامل ووسائل عديدة تؤهلها للعمل سويا وخدمة الإنسانية جمعا .

تتطلب التقلبات السياسية المعاصرة وتأثيرها الاقتصادي والثقافي على العلاقات الدولية متابعة دقيقة لمجريات الأحداث المتتالية وانعكاساتها على الشعوب والحكومات ومراكز القرار .

فالعلاقات التشادية التركية قديمة تمتد إلى أكثر من قرن من الزمن، حيث إن إمبراطورية كانم التي تغطي أجزاؤها الشمالية حتى مدينة الكفرة في وسط ليبيا بإقليم فزان، ومنطقة كوار وتبستي شمال تشاد الحالي (أي بعد تقسيم الأوروبيين للقارة الإفريقية وخاصة بين فرنسا وألمانيا وإيطاليا وإنجلترا) وتحجيم الإمبراطوريات الحاملة للحضارات الإفريقية .

كانت إمبراطورية كانم على اتصال وتعاون دائم مع الإمبراطورية العثمانية دار الخلافة الإسلامية حامية الرسالة المحمدية الكبرى وراعيها، فتشير المصادر التاريخية بأن العلاقة بدأت مع السلطان سليمان القانوني عندما دخلت طرابلس الغرب تحت الإدارة العثمانية أثناء تعرضها للغزو الإسباني عام 1551م. فاستمرت العلاقات حتى بدأت القوى الأوروبية بالعداء والاحتلال للقارة السمراء، والتخطيط للقضاء على الإمبراطوريات القائمة آنذاك. وقد قاوم الأجداد بكل شراسة في الزود عن أراضيهم وموروثاتهم الحضارية ردحا من الزمن. كما وقفت الخلافة العثمانية إلى جانب شعوب إفريقيا واستمرت المقاومة للفترة طويلة، فلجأ الأوروبيون إلى التكالب على قوى الخير والصمود في تركيا، وسعت إلى حصار تركيا وإدخالها في جبهات قتال عنيفة، وبسقوط البلقان كان لزاما على الأتراك العثمانيين الدفاع عن مركز الخلافة (الأناضول) وبذلك سقطت ليبيا في يد الإيطاليين كما سارعت فرنسا للسيطرة على تشاد التي وجدت فيها مقاومة عنيفة، مع أن العلاقات التشادية التركية قد أصيبت بالانقطاع المادي (أي الوجود الشكلي) إلا أنها وجدانيا لا زالت قائمة بين الشعبين التشادي والتركى.

إن كل هذه المؤشرات والعوامل التاريخية التي تربط العلاقات الإفريقية التركية عموما والعلاقات التشادية التركية على وجه الخصوص، تتطلب على المدى القريب والعاجل انتهاج استراتيجيات تعاونية منطلقة من التعاون الضروري لكلا الجانبين واستمراره، ابتداء من الجوانب السياسية والاقتصادية وامتدادا إلى كل المجالات الثقافية والزراعية والتعليمية وتعزيزها وكذلك القطاع الجوي .

ولأهمية سبل التعاون بين إفريقيا وتركيا وضرورتها أكثر من أي وقت مضى، كان لزاما على الجانبين العمل سويا في تقريب المسافات . إن إقامة مؤتمر يجمع بين الجانبين التركي والأفريقي مبادرة قيمة جدا، لذا وددت بعون الله المشاركة ببحث حول إعادة تمكين رابط العلاقات التشادية التركية وسعيت إلى طرح موضوع بعنوان (العلاقات التشادية التركية: الجوانب السياسية . الاقتصادية). وقسمت البحث إلى مقدمة وفصلين ثم النتائج والتوصيات .

وهيكل البحث على النحو التالي :

المقدمة

الفصل الأول: العلاقات التشادية التركية

المبحث الأول: نبذة عن دولة تشاد. جمهورية تركيا

المبحث الثاني: الجذور التاريخية للعلاقات

المبحث الثالث: عوامل تعزيز العلاقات

الفصل الثاني: العلاقات السياسية والاقتصادية بين الجانبين

المبحث الأول: أهمية العلاقات السياسية بين الجانبين

المبحث الثاني: الأهمية الاقتصادية للعلاقات بين الجانبين

المبحث الثالث: الأهمية الاستراتيجية للجانبين

النتائج

التوصيات

المصادر والمراجع

الكلمات المفتاحية: العلاقات , تشاد, تركيا, السياسية, الاقتصادية.

Development in Africa From a Participatory Perspective: Reality and Challenges

Ismail Zerrouga - Antara Benmerzoug
M'sila University, M'Sila, Algeria
ismail.zerrouga@univ-msila.dz

Abstract

Local communities occupy an important place in all countries and societies, As a result of the effective role it plays in achieving development, It is the closest process to the citizen and takes care of his problems and needs, It is the interface of the political system and its main apparatus that achieves popular satisfaction and builds bridges of trust between the state and the citizen, That is why local groups have such importance. Many countries in Africa have tried to give them their true status, It considered it the backbone of the state, as it is the mediator between it and the people, it determined the tasks that it would perform , It has enacted legal legislation regulating it in order to create a kind of cooperation and integration between its units, This intervention will attempt to study development in Africa from a participatory perspective, By focusing on clarifying the most important tools that contribute to achieving development, and how to achieve the participatory role of the various actors. The main questions are :

What is the reality of development in Africa?

What are the most important tools that contribute to achieving it?

How can a participatory approach be built in Africa through which you can contribute to activating the development roles of various societal actors and make them more influential and effective?

Key Words:

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFRIKA SEMPOZYUMU

التنمية في افريقيا من منظور تشاركي: الواقع والتحديات
Ismail Zerrouga - Antara Benmerzoug
M'sila University, M'Sila, Algeria
ismail.zerrouga@univ-msila.dz

الملخص

حتل الجماعات المحلية مكانة هامة في كل الدول والمجتمعات، وذلك نتيجة للأدوار الفعالة التي تضطلع بها في سبيل تحقيق التنمية، فهي الجهاز الأقرب للمواطن والأكثر اهتماما بمشاكله وانشغالاته، وهي واجهة النظام السياسي وجهازه الرئيسي الذي تتوقف عليه مهمة تحقيق الرضا الشعبي وبناء جسور الثقة بين الدولة والمواطن. ولما كانت للجماعات المحلية كل هذه الأهمية فقد سعت العديد من الدول في افريقيا إلى إعطائها المكانة التي تليق بها، وذلك من خلال اعتبارها العمود الفقري للدولة فهي الوسيط بينها وبين الشعب، فحددت لها وظائفها التي تقوم بها، وسنت التشريعات القانونية المنظمة لها في إطار إحداث نوع من التعاون والتكامل بينها وحداتها. هذه المداخلة ستحاول تناول التنمية في افريقيا من منظور تشاركيمن خلال التركيز على توضيح أهم الأدوات التي تساهم في تحقيق ذلك، وكيفية تجسيد الطابع التشاركي للنهوض بها. الاشكالية:

في سبيل معالجة هذا الموضوع ودراسته دراسة علمية نقترح طرح التساؤلات التالية:

ما واقع التنمية في افريقيا ؟

وما هي أهم الأدوات التي تساهم في تحقيقها ؟

كيف يمكن بناء مقاربة تشاركية في افريقيا تستطيع من خلالها المساهمة في تفعيل الادوار التنموية لمختلف الفواعل المجتمعية وجعلها أكثر تأثيرا وفعالية ؟

الكلمات المفتاحية:

Imam-Hatip Schools as an Element of Religious Diplomacy in Turkey's Africa Policy

Prof. Dr. İbrahim Aşlamacı
Inonu University, Malatya, Türkiye
ibrahim.aslamaci@inonu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-9030-5216

Absract

Turkey has been carrying out various studies on Africa as a reflection of the multidimensional foreign policy it has followed, especially since the 2000s. Sharing its historical experience, social, political and cultural background, opportunities and resources with these countries, Turkey strengthens its presence on the continent with the work it carries out in different fields such as economy, health, education, infrastructure investments and humanitarian activities.

Turkey, which has established its relations with Africa within the framework of mutual benefit and respect for the values of these countries, has not only focused on humanitarian and economic areas on the continent, but has also realized the importance of the religious factor and carried out studies on this. In this context, religious diplomacy constituted an important dimension of Turkey's humanitarian diplomacy towards the continent. Türkiye brings its own religious experience to the continent in this field through the Presidency of Religious Affairs. In particular, the Religious Leaders Summit of African Muslim Countries and Communities organized by the Presidency in 2006 and 2011 was an important milestone for the development of religious diplomacy with these countries. At these summits, it was requested that Turkey and African countries strengthen cooperation in the field of religious education and that Turkey undertake more initiatives in meeting the urgent need for human resources trained in religious services in African countries. In this context, it has been requested that educational institutions similar to the Imam-Hatip High School in Turkey be modeled in continental countries or that African students be provided with school and scholarship opportunities in these schools in Turkey.

This paper aims to examine the role of Imam Hatip schools as an element of Turkey's religious diplomacy towards Africa. In this context, in cooperation with the Diyanet Foundation and the Ministry of National Education, it is aimed to evaluate both the Imam Hatip High School modeled on the continent and the International Anatolian Imam Hatip High Schools in Turkey in the context of the subject and to discuss their possibilities and limitations.

Key Words: Turkey's Africa Policy, Religious Diplomacy, Imam-Hatip Schools.

Türkiye'nin Afrika Politikasında Dini Diplomasinin Bir Unsuru Olarak İmam-Hatip Okulları

Prof. Dr. İbrahim Aşlamacı
İnönü Üniversitesi, Malatya, Türkiye
ibrahim.aslamaci@inonu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-9030-5216

Özet

Türkiye, özellikle 2000'li yıllardan itibaren izlediği çok boyutlu dış politikanın bir yansıması olarak Afrika'ya yönelik çeşitli çalışmalar yürütmektedir. Kendi tarihi tecrübesini, toplumsal, siyasal ve kültürel birikimini, sahip olduğu olanak ve kaynakları bu ülkelerle paylaşan Türkiye, ekonomi, sağlık, eğitim, alt yapıya yönelik yatırımlar ve insani faaliyetler gibi farklı alanlarda yürüttüğü çalışmalarla kıtadaki varlığını güçlendirmektedir.

Afrika ile ilişkilerini karşılıklı fayda ve bu ülkelerin sahip olduğu değerlere saygı çerçevesinde oluşturan Türkiye, kıtada yalnızca insani ve ekonomik alanlara odaklanmamış, din faktörünün önemini kavrayarak buna yönelik çalışmalar da gerçekleştirmiştir. Bu bağlamda Türkiye'nin kıtaya yönelik yürüttüğü insani diplomasinin önemli bir boyutunu da dini diplomasi oluşturmuştur. Türkiye bu alanda Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla kendi dini tecrübesini kıtaya taşımaktadır. Özellikle Başkanlık tarafından 2006 ve 2011 yıllarında düzenlenen Afrika Müslüman Ülke ve Toplulukları Dini Liderler Zirvesi bu ülkelerle dini diplomasinin geliştirebilmesi adına önemli dönüm noktası olmuştur. Bu zirvelerde Türkiye ve Afrika ülkeleri arasında din eğitim alanında iş birliğinin güçlendirilmesi ve Afrika ülkelerinde din hizmetlerinde yetişmiş insan kaynağına duyulan acil ihtiyacın karşılanması Türkiye'nin daha fazla inisiyatif üstlenmesi istenmiştir. Bu kapsamda Türkiye'deki İmam-Hatip Lisesi benzeri eğitim kurumlarının kıta ülkelerinde de modellenmesi ya da Türkiye'deki bu okullarda Afrikalı öğrencilere okul ve burs olanaklarının sağlanması talep edilmiştir.

Bu bildiride Türkiye'nin Afrika'ya yönelik yürüttüğü dini diplomasinin bir unsuru olarak İmam Hatip okullarının rolünün incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu çerçevede Diyanet Vakfı ve Milli Eğitim Bakanlığı işbirliği ile hem kıtada modellenen İmam Hatip Lisesinin hem de Türkiye'deki Uluslararası Anadolu İmam Hatip Liselerinin konu bağlamında değerlendirilmesi, imkan ve sınırlılıklarının tartışılması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye'nin Afrika Politikası, Dini Diplomasi, İmam-Hatip Okulları.

Mali in Ottoman Documents During the Reign of Sultan Abdulhamid II

İbrahim Bilal Durak

Bamako, MALİ

ibdurak@turkiyemaarif.org

ORCID: 0000-0003-4230-3627

Abstract

The colonization of Africa by European states in the second half of the 19th century is considered an important issue followed by Sultan Abdulhamid II. Abdulhamid II strengthened ties with local administrators to improve relations with the Muslim population in Africa and ensured the preparation of reports, information notes and maps about region. Based on this, the aim of this research is to discover the Ottoman influence in Africa and the impact of the activities carried out during the reign of Abdulhamid II. In this context, activities affecting the region by surveying Ottoman archives and other period sources are analyzed and translation and interpretation are conducted.

The issue of the hinterland of Tripoli as an Ottoman territory is also a reason for the Ottoman Empire's attention to this region. It is known that the activities of the French in West Africa were followed, and intelligence information were provided by local sources.

The area that is currently inside the borders of the Republic of Mali was searched through archives in this regard. Thirteen documents, spanning the years 1882–1894, were found such as information notes, notification letters from French and Arabic newspapers. Documents describe the advance of the French from the West African coast to Biladüssudan, the construction of the railway between Senegal and Mali, and Sultan II.

Additionally, the unsigned and encrypted Arabic letter sent to the Special Administrative Agency of Tripoli states that the French captured Timbuktu, the important civilization center of Africa. This letter and the correspondence between the Tripoli Province, the Ministry of Internal Affairs and the Sublime Porte are also included in the study. As a result, it is revealed that the Ottoman Empire followed the French initiatives and activities in West Africa as a part of the Turkish-French competition in the Great Sahara.

Key Words: Bilad al-Sudan, France, Mali, Ottoman Empire, Timbuktu.

II. Abdülhamid Dönemi Osmanlı Belgelerinde Mali

İbrahim Bilal Durak

Bamako, MALİ

ibdurak@turkiyemaarif.org

ORCID: 0000-0003-4230-3627

Özet

19. yüzyılın ikinci yarısında Avrupa devletleri tarafından Afrika'nın hızla sömürgeleştirilmesi, Sultan II. Abdülhamid'in yakından takip ettiği önemli bir konu olarak kabul edilmiştir. II. Abdülhamid, İslam birliği politikası çerçevesinde Afrika'daki Müslüman nüfusla ilişkileri artırmak için yerel yöneticilerle bağları güçlendirmiş ve bölge hakkında raporlar, bilgi notları ve haritalar hazırlanmasını sağlamıştır. Buradan hareketle hazırlanan bu araştırmanın amacı Afrika'daki Osmanlı etkisini ve II. Abdülhamid döneminde gerçekleştirilen faaliyetlerin etkilerini incelemektir. Bu bağlamda çalışma içerisinde Osmanlı arşivleri ve döneme ait diğer kaynaklar taranarak bölgeyi etkileyen faaliyetler incelenmiştir. Belgeler kronolojik olarak incelenip çeviri yazı ve yorumlama çalışmaları yapılarak elde edilen veriler ışığında Osmanlı etkisi ve faaliyetleri değerlendirilmiştir.

Osmanlı toprağı olan Trablusgarp'ın hinterlandı konusu da Osmanlı Devleti'nin bölgeye olan dikkatinin bir nedenini teşkil etmektedir. Başta bölgeye giden ve bölgeden gelen görevlilerin gözlemleri, yerel kaynaklardan sağlanan istihbarat bilgileri, ihbar mektupları, diplomatik kaynaklar, gazete ve dergilerden tercüme edilen haber ve makaleler ile Fransızların Batı Afrika'daki faaliyetleri takip edilmiştir.

Bu kapsamda günümüzde Mali Cumhuriyeti sınırları içinde bulunan bölgeyi konu alan bir arşiv taraması gerçekleştirilmiştir. Tarama sonucunda 1882-1894 yıllarına tarihlenen on üç belge saptanmıştır. Belgeler, Fransızca ve Arapça gazetelerden makale çevirileri; bilgi notları, ihbar mektupları, irade-i seniyye ve iç yazışmalardan ibarettir.

Belgeler, Fransızların Batı Afrika sahillerinden Biladüssudan'a ilerleyişlerini, Senegal-Mali arasında demiryolu inşasını, Sultan II. Abdülhamid'in Alman uzmanlara Nijer nehri vadisinde keşif izinleri vermesini ve Senegal nehri ve havzası hakkında coğrafi bilgileri, bölgenin ihraç ürünlerini ve Biladüssudan hac kabilelerinin yol güvenliği konularını kronolojik olarak ele almaktadır.

Ayrıca, Trablusgarp İdare-i Mahsusa Acentesine gönderilen imzasız ve şifreli Arapça mektup, Fransızların Afrika'nın önemli medeniyet merkezi Timbuktu'yu ele geçirdiğini bildirmektedir. Çalışmada bu mektup ve Trablusgarp Vilayeti, Dahiliye Nezareti ve Bâb-ı İî arasındaki yazışmalara da yer verilmiştir. Araştırmanın sonucunda, Osmanlı Devleti'nin Büyük Sahra'da Türk-Fransız rekabetinin bir parçası olarak Fransızların Batı Afrika'daki girişim ve faaliyetlerini yakından takip ettiği anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Biladüssudan, Fransa, Mali, Osmanlı Devleti, Timbuktu.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFİRKA SEMPOZYUMU

Poets Who Wrote Poems in Turkish Language in Africa in the Context of Literary Sources

Dr. İdris Söylemez
Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Nevşehir, Türkiye
idrissoylemez@gmail.com
ORCID: 0000-0001-9798-4453

Abstract

Key Words: Turkish Islamic Literature, Ottoman Field, The Collection of Poets, The Tradition of Poetry, African Poets.

**Edebiyat Kaynaklar Bağlamında Türkçe Yazan Afrika Kökenli
veya Afrika Bağlantılı Şairler**

Dr. İdris Söylemez
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Nevşehir, Türkiye
idrissoylemez@gmail.com
ORCID: 0000-0001-9798-4453

Özet

İslam medeniyeti sahasında önemli bir bölge olan Afrika, tarihte de önemli bir yere sahiptir. İslam Tarihinin en önemli dönemlerinden olan Osmanlı İmparatorluğunun Afrika'daki egemenliği Mısır ve Kuzey Afrika bağlantılı olarak gerçekleşmiştir. Osmanlı İmparatorluğu XVI. yy'dan itibaren kıyı şeridinden başlayarak Akdeniz'in güneyinden Atlas okyanusu kıyıları boyunca ilerleme kat ederek bölgenin tamamına egemenliği,XVI. yy'da Barbaros Hayrettin Paşa'nın Osmanlı İmparatorluğunun egemenliğini kabul etmesiyle beraber başlamıştır. Söz konusu bu egemenlik, 20. yy'ın başında Uşi antlaşmasıyla sona ermiştir.

İslam Medeniyeti sahasında siyasi ve stratejik boyutuyla önemli bir yere sahip olan Afrika, aynı zamanda kültürel değer ve kazanımları bakımında da fazlasıyla önemli bir yerdir. Bunun farkında olan devletin yöneticileri, tarihin bütün dönemlerinde olduğu gibi XVI. yy'dan itibaren Afrika'nın sahip olduğu bu değer ve kazanımlarını bir sonraki döneme aktarmayı önemli bir görev olarak kabul etmişlerdir. Yöneticiler söz konusu bu değer ve esaslar bağlamında önemli eserler ortaya kültürel sahanın zengin olması hususunda da önemli adımlar atmışlardır.

Bu çalışmamızda, Divan şiiri ve şairi hakkında mühim bilgiler ihtiva eden temel kaynaklarından hareketle biri olan "şuarâ tezkirelerinden" hareketle ilk dönemden itibaren bu bölgedeki Türk-İslam edebiyatı dönemine ait şairler tespit edilerek tanıtılacak ve eserlerinden kimi örneklere yer verilecektir. Bu çalışmanın neticesinde Afrika'da İslam kültürünün Türkçe dili ile üretilen eserler, belli bir kompozisyon dâhilinde ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türk-İslam Edebiyatı, Osmanlı Sahası, Şuarâ Tezkireleri, Şiir Geleneği, Afrikalı şairleri.

Issues Related to the Shipping of African Pilgrims via Sawākin and Health Executions in the Ottoman (19th and 20th Centuries)

Dr. İsa Gökgedik
Dumlupınar University, Kütahya, Türkiye
isa.gokgedik@dpu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-1750-1525

Abstract

In history, pilgrimage journeys were as important as today's pilgrimage journeys, with different aspects that had to be taken into account and planned accordingly. In times when transportation facilities were limited and travelling was difficult, the mobility of relocation for pilgrimage or other reasons was of course much longer than the journeys of modern times. The duration of the old journeys, which were a kind of small migration, made journey not a simple relocation movement and constituted the most important aspect of planning. As is the case today, the annual pilgrimages constituted the majority of the interaction and contact between crowded and distant population areas. This interaction and physical contact could cause the spread of infectious diseases and even lead to deaths. Such problems concerning human life and health were important issues that the Ottoman Empire, which ruled over a large geography, had to deal with. In fact, sometimes the situation of the pilgrims could lead to political, economic and social crises. In this study, the situation of Sawākin island, which is at the most critical point of the African pilgrimage journeys, will be analyzed, examples of health issues in which pilgrimage journeys played a leading role in the 19th and 20th centuries based on Ottoman archive documents, and the precautions taken by the Ottomans regarding pilgrims and various health executions (quarantine, social distancing, employment of doctors, etc.) will be given. In addition to the political position of Sawākin, the study will also try to examine the island and its surroundings in terms of social, economic, international position and interaction, local administration, customs and logistics.

Key Words: Ottomans, Pilgrimage, Sawākin, Sudan, Egypt, Health.

**Osmanlı'da Afrikalı Hacıların Sev Kin Üzerinden Sevkine Dair Meseleler ve Sağlık Uygulamaları
(19. ve 20. Asırlar)**

Dr. İsa Gökgedik
Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya, Türkiye
isa.gokgedik@dpu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-1750-1525

Özet

Tarihte hac yolculukları en az bugünküler kadar farklı yönleri düşünölüp hesaba katılması ve buna göre bir planın yapılması gereken önemli bir hareketlilikti. Ulaşım imkanlarının kısıtlı, seyahatin zorlu olduğu dönemlerde hac veya başka sebeplerle gerçekleşen yer değiştirme hareketliliği elbette modern zamanlardaki yolculuklardan çok daha uzun sürmekteydi. Bir nevi küçük bir göç olan eski yolculukların süresi, seyahati basit bir yer değiştirme hareketi olmaktan çıkarmakta ve planlamanın en dikkate alınması gereken yönünü oluşturmaktaydı. Günümüzde olduğu gibi kalabalık ve birbirinden uzak nüfus bölgeleri arasındaki etkileşim ve temasın ekseriyetini her yıl gerçekleşen hac seyahatleri teşkil etmekteydi. Söz konusu etkileşim ve fiziksel temas bulaşıcı hastalıkların yayılmasına sebep olabilmekte hatta ölümlere yol açabilmekteydi. İnsan hayatını ve sağlığını ilgilendiren bu gibi problemler büyük bir coğrafyaya hükmeden Osmanlı Devleti'nin baş etmesi gereken önemli meselelerdi. Hatta bazen hacıların durumu siyasi, iktisadi ve sosyal krizlere kapı aralayabilmekteydi. Bu çalışmada Afrika hac yolculuklarının en kritik bir noktasında yer alan Sevâkin adasının durumu analiz edilecek, Osmanlı arşiv belgelerine dayanarak 19. ve 20. asırlar içerisinde hac seyahatlerinin baş rol oynadığı sağlık meselelerine dair örnekler verilecek ve Osmanlı'nın hacılara dair aldığı önlemler ve çeşitli sağlık uygulamaları (karantina, sosyal mesafe, doktor istihdamı vb.) gösterilmeye çalışılacaktır. Bununla birlikte çalışma Sevâkin'in siyasi pozisyonunu dikkate almak dışında sosyal, iktisadi, uluslararası konum ve etkileşim, mahalli yönetim şekli, gümrük ve lojistik gibi açılardan da ada ve civarını incelemeye çalışacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı, Hac, Sevâkin, Sudan, Mısır, Sağlık.

Islamic Languages in Africa: Language Families and Geographies of Life

Assoc. Dr. İsmail Söylemez
Inonu University, Malatya, Türkiye
soylemezismail@hotmail.com
ORCID: 0000-0001-7000-3686

Abstract

On the African continent, from Sudan through Egypt to the Atlantic coast in the west, dialects of Arabic are generally spoken, especially Berber languages in Algeria and Morocco. The dialects of Egypt and Sudan are said to originate from the Arabian peninsula. On the other hand, the Maghrebi languages, which are based on the dialects of earlier Arab tribes such as Beni Hilal and Suleim, are quite different from this Arabic. In order to eliminate dialectal differences in this region, standard Arabic is used as the common language in the media.

The African languages spoken on the African continent are spoken further south, except for the northern region. It is said that more than 800 languages are spoken the sub-saharan. Since the number of speakers of these languages is very small, philologists have serious difficulties in classifying them. Arabic is spoken in the north and Muslim parts of Central Africa, Amharic is widespread in Abyssinia, Hausa and Mande are spoken in West Africa, and Swahili is spoken on the east coast and in the inland region extending to the east of Congo.

African languages are thought to belong mainly to four families. These families are Niger-Congo, Nile-Saharan, African-Asian and Khosian. These language families have spread to various parts of Africa, but genetic commonality between these language groups has not yet been determined.

There are about twenty African languages which is spoken by Muslims and produce their literary texts using the Arabic alphabet in Africa. A few of these languages are: Fula, Dagomba, Ganda, Gurage, Harari, Hausa, Kabyle, Kanuri, Mandika, Makua, Malagasy, Nubian, Oromo, Somali, Songhai, Soninke, Swahili, Tamasheg, Wolof and Zenega.

Key Words: Africa, Islam, Muslims, Language, African Languages.

Afrika'daki İslam Dilleri: Dil Aileleri ve Yaşam Coğrafyaları

Doç. Dr. İsmail Söylemez
İnönü Üniversitesi, Malatya, Türkiye
soylemezismail@hotmail.com
ORCID: 0000-0001-7000-3686

Özet

Afrika kıtasında, Sudan'dan ve Mısır'dan geçerek Batıda Atlantik kıyısına uzanan bölgede genellikle Arapça lehçeleri, özellikle Cezayir ve Fas'ta Berberi dilleri konuşulur. Mısır ve Sudan lehçelerinin Arap yarımadası kökenli olduğu söylenmektedir. Öte yandan daha erken dönemden kalma Beni Hilal ve Süleym gibi Arap kabilelerinin lehçelerine dayanan Mağrib dilleri bu Arapça'dan oldukça farklılık göstermektedir. Bu bölgede lehçe farklılıklarını bertaraf edebilmek için medyada ortak dil olarak standart Arapça kullanılmaktadır.

Afrika kıtasında konuşulan Afrika dillerinin kuzey bölgesi dışında, daha güneyde konuşulduğu görülmektedir. Sahra altında 800'den fazla dil konuşulduğu söylenmektedir. Bu dillerin konuşan sayısı çok az olduğundan filologlar tarafından tasnifinde ciddi güçlükler çekilmektedir.

Orta Afrika'nın kuzeyinde ve Müslüman kesimlerinde Arapça, Habeşistan'da yaygın olan Amharice, Batı Afrika'da Hausa ve Mande, doğu sahillerinde ve Kongo'nun doğusuna kadar uzanan iç bölgede Svahilice konuşulmaktadır.

Afrika dillerinin başlıca dört aileye mensup olduğu kabul edilmektedir. Bu aileler; Nijer-Kongo, Nil-Sahra, Afrika-Asya ve Khosian aileleridir. Bu dil aileleri Afrika'nın çeşitli bölgelerine yayılmıştır ancak bu dil grupları arasında genetik bir ortak özellik henüz tespit edilememiştir.

Afrikada Müslümanlar tarafından konuşulan ve Arap alfabesi kullanarak edebi metinlerini üreten yirmi kadar Afrika dili vardır. Bu dillerden birkaçı şunlardır: Fula, Dagomba, Ganda, Gurage, Harari, Hausa, Kabyle, Kanuri, Mandika, Makua, Malagasy, Nubian, Oromo, Somali, Songhai, Soninke, Svahili, Tamasheg, Wolof ve Zenega dilleridir.

Anahtar Kelimeler: Afrika, İslam, Müslüman, Dil, Afrika Dilleri.

African Languages: Language Families and Geographies of Life

Assoc. Dr. İsmail Söylemez
Inonu University, Malatya, Türkiye
soylemezismail@hotmail.com
ORCID: 0000-0001-7000-3686

Abstract

There are many languages spoken in 54 countries in Africa, which is the second largest continent in the world and covers about 15 per cent of the world's population. Some of these languages are recognised as official languages in some African countries, some are recognised as second official languages along with colonial languages, and some are spoken by local clusters of people.

The term African languages refers to the languages spoken on the African continent. African languages are classified by linguists into Nile-Saharan language family, Niger-Congo language family, Afro-Asiatic language family and Khoisan language family. On the island of Madagascar, which is a part of the African continent, Malay, which is included in the Austronesian language family, is spoken. English, French, Afrikaans, Spanish, Portuguese, German and Italian, which are Indo-European languages from the colonial period, are also spoken by large and small masses of people in various parts of the continent and are accepted as official languages in some countries. These languages are recognised as African languages.

African languages are divided into four main groups in line with the studies conducted since the 1950s. These groups are the Afro-Asiatic language family consisting of the languages spoken in North Africa and West Asia, the Niger-Congo language family consisting of the languages spoken in West and South Africa, the Nile-Saharan language family spoken in the region extending from Sudan to Mali, and the Khoisan language family consisting of the languages spoken in the south of Africa.

It is stated that more than 2000 languages are spoken in Africa and 75 of them have more than one million speakers. The number of languages with more than 500,000 speakers is stated as 50. The most important languages of Africa are Swahili, Hausa, Igbo and Yoruba. The ten African countries where the most languages are spoken are Nigeria, Cameroon, Congo, Chad, Tanzania, Ethiopia, Ivory Coast, Ghana, Sudan.

Key Words: Africa, Language, Language Families, Geograpy, African Languages.

INTERNATIONAL AFRICA SYPOSIUM
ULUSLARARASI AFİRKA SEMPOZYUMU

Afrika Dilleri: Dil Aileleri ve Yaşam Coğrafyaları

Doç. Dr. İsmail Söylemez
İnönü Üniversitesi, Malatya, Türkiye
soylemezismail@hotmail.com
ORCID: 0000-0001-7000-3686

Özet

Dünyanın en büyük ikinci kıtası olan ve dünya nüfusunun yaklaşık %15'ini kapsayan Afrika kıtasında bulunan 54 ülkede konuşulan çok sayıda dil bulunmaktadır. Bu dillerin bir kısmı bazı Afrika ülkelerinde resmi dil olarak kabul edilmekte bazıları sömürge dilleriyle birlikte ikinci resmi dil olarak kabul edilmekte ve bazıları da yerel halk kümeleri tarafından konuşulmaktadır.

Afrika dilleri ifadesi Afrika kıtasında konuşulan dilleri ifade etmektedir. Afrika dilleri dilbilimciler tarafından Nil-Sahra dil ailesi, Nijer-Kongo dil ailesi, Afro-Asyatik dil ailesi ve Khoisan dil ailesi şeklinde gruplandırılmaktadır. Afrika kıtasının bir parçası olan Madagaskar adasında ise Avustronezya dil ailesine dahil olan Malayca konuşulmaktadır. Afrika kıtası genelinde sömürge döneminde kalma Hint-Avrupa dillerinden İngilizce, Fransızca, Afrikaans, İspanyolca, Portekizce, Almanca ve İtalyanca da kıtanın çeşitli bölgelerinde irili ufaklı halk kitleleri tarafından konuşulmakta ve bazı ülkelerde resmi dil olarak kabul edilmektedir. Bu diller de Afrika dilleri olarak kabul edilmektedir.

Afrika dilleri 1950'li yıllardan bu yana yapılan çalışmalar doğrultusunda dört ana gruba ayrılmaktadır. Bu gruplar Kuzey Afrika ile Batı Asya'da konuşulmakta olan dillerden oluşan Afro-Asyatik dil ailesi, Batı ve Güney Afrika'da konuşulmakta olan dillerden oluşan Nijer-Kongo dil ailesi, Sudan'dan Mali'ye kadar uzanan bölgede konuşulan Nil-Sahra dil ailesi, Afrika'nın güneyinde konuşulmakta olan dillerden oluşan Khoisan dil ailesidir.

Afrika'da 2000'den fazla dilin konuşulduğu ve bunlardan 75 tanesinin bir milyondan fazla konuşurunun olduğu ifade edilmektedir. 500.000'den fazla konuşurun olduğu dil sayısı ise 50 olarak ifade edilmektedir. Afrika'nın en önemli dillerinin Svahili, Hausa, İgbo ve Yoruba olarak dikkat çekmektedir. En çok dil konuşulan on Afrika ülkesi Nijerya, Kamerun, Kongo, Çad, Tanzanya, Etiyopya, Fildişi Sahili, Gana, Sudan olarak sıralanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afrika, Dil, Coğrafya, Dil Aileleri, Afrika Dilleri.

